

Estudi sociològic dels joves a Catalunya

Enquesta encarregada per la Secretaria General de Joventut

Març de 1999

RPEEO 53

Enquesta a la joventut de Catalunya 1998

Gabise, SA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Secretaria General de Joventut

Biblioteca de Catalunya. Dades CIP

Enquesta a la joventut de Catalunya 1998. - (Estudis ; 1)

ISBN 84-393-4854-1

I. Catalunya. Secretaria General de Joventut II. Gabise, SA III.

Col·lecció: Estudis (Catalunya. Secretaria General de Joventut) ; 1

1. Joves - Catalunya - Enquestes

304-053.7(467.1)"1998"(049.5)

© Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

1a edició: octubre 1999

Tiratge: 1.000

Impressió: Tromek, s.l.

Disseny i maquetació: Secretaria General de Joventut

D. L.: 38.432

ISBN: 84-393-4854-1

*Investigació
Sociològica i Econòmica*

G A B O I S E

Col·lecció Publicacions

1999

**ESTUDI SOCIOLÒGIC DELS JOVES
A CATALUNYA**

Secretaria General de Joventut
Departament de Cultura

Març, 1999

G A B O I S E

ESTUDI SOCIOLÒGIC DELS JOVES A CATALUNYA

Presentat a:
Departament de Cultura
Secretaria General de Joventut

Març 1999

*Investigació
Sociològica i Econòmica.
Opinió Pública
i Imatge*

Passeig de Gràcia, 117. 4t.
08008 Barcelona
Telèfon 93/415 07 11
Fax. 93/415 15 99

Índex

1. Introducció	3
2. Una visió general dels joves a Catalunya.....	6
3. El treball.....	16
4. Els estudis	32
5. Les relacions familiars	39
6. El temps lliure.....	59
7. Associacionisme.....	78
8. Dimensió sociopolítica.....	83
9. Religió, ètica i valors	94
10. Temes de salut.....	120
11. Trets lingüístics.....	126
12. Característiques bàsiques dels entrevistats	133
13. Fitxa tècnica	138
14. Qüestionari.....	139
15. <i>Annex 1: Taules de contingència -Sexe-</i>	
16. <i>Annex 2: Taules de contingència -Hàbitat-</i>	

1. Introducció

De fet, totes les anàlisis de la realitat i de l'estructura social d'una col·lectivitat fan referència als grups socials, a les seves posicions i a les categories amb les quals es pot estudiar i interpretar la societat a partir d'alguns segments que resulten operatius per a analitzar les dinàmiques socials. En aquest context, **la variable edat** resulta operativa per a identificar sectors que no són de cap manera homogenis (podem parlar més de "joves" que de "joventut") però que identifiquen un conjunt d'actuacions i de punts de vista, de maneres de fer i de pensar que, en certa manera, dibuixen les definicions (diverses i plurals) que són el motor del canvi i de la transformació de les societats, o que en representen l'estabilitat.

El fet d'estudiar una societat, en aquest cas la catalana, a partir de la variable edat i de concentrar la mirada sobre l'anàlisi sociològica de les actituds, els comportaments, les opinions i els valors dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya nascuts després del 1968 (és a dir, situats en la franja entre 15 i 29 anys) ens **dóna una perspectiva molt àmplia per a saber cap a on camina el futur de Catalunya** i quines són les preocupacions, les expectatives i les il·lusions (necessàriament diverses) d'un sector social que d'alguna manera dibuixa el nostre futur.

Des d'una òptica més econòmica, les dades que s'ofereixen poden il·luminar també l'estudi dels **camins d'integració laboral i de les dificultats del procés de transició en la vida adulta** pel que fa a algunes **preocupacions** molt vinculades al model de societat com són l'habitatge, el treball, l'atenció a la salut o la convivència mateixa en uns determinats contextos socials.

D'acord amb els objectius definits per la Secretaria General de Joventut del Departament de Cultura, GABISE SA ha desenvolupat, doncs, una investigació amb profunditat de les actituds, les opinions i la situació dels joves en relació amb els principals paràmetres culturals, socials i econòmics que conformen la vida catalana actual. Així doncs, les dades que s'ofereixen són una referència objectiva, fiable i representativa dels joves catalans. La família, els amics, els estudis, la vida cultural i de lleure, etc. configuren els camps en què s'expressa el comportament dels joves en la vida quotidiana.

Les dades que s'ofereixen a continuació ens parlen de l'edat com una categoria associada al desenvolupament de valors, actituds i accions que alhora són conseqüència d'una societat concreta, i en modelen el futur. Els joves, en la seva diversitat, són expressió i fruit d'un context social, econòmic i cultural, però també encarnen el procés per a la seva modificació o establiment.

Aquest estudi sociològic ha partit de l'univers objectiu de tota la població catalana de 15 a 29 anys, distribuïda en quatre franges: de 15 a 17 anys, de 18 a 21 anys, de 22 a 25 anys i de 26 a 29 anys. La mostra realitzada ha estat de 2.000 entrevistes personals i s'han formulat 141 preguntes al domicili particular dels joves. Igualment s'han establert quotes de sexe (al 50%) i d'edats (de 15 a 17 anys, el 20,7%; de 18 a 21, el 27%; de 22 a 25, el 27% i, de 26 a 29, el 25,3%).

Pel que fa a l'estructura real de la població jove --d'entre 15 i 29-- (1996) a Catalunya hi ha 738.956 homes (50,8%) i 715.533 dones (49,2%); pel que fa a les edats de 15 a 17 anys trobem 261.547 persones (17,98%), de 18 a 21 anys 406.670 (27,96%), 22 a 25 anys 400.016 (27,5%), i de 26 a 29 anys 386.256 (26,6%).

El repartiment de la mostra per municipis --tal com es pot veure en el quadre A-- ha significat l'elecció de 15 punts mostrals (metropolitans, urbans i rurals).

QUADRE A
REPARTIMENT DE LA MOSTRA PER MUNICIPIS

PROVINCIA	Menys de 10.000 hab.	Nº Enquestes	De 10.001 a 100.000 hab.	Nº Enquestes	Más de 100.000 hab.	Nº Enquestes	TOTAL
BARCELONA	Sant Sadurní d'Anoia	105	Igualada	140	Barcelona Hospitalet	344	800
	Valldorona	95	Vilanova del Camí	60			
GIRONA	Sta. Coloma de Farners	100	Girona	200			400
	Cassà de la Selva	100					
LLEIDA	Cervera	110	Tàrraga	90	Lleida	200	400
TARRAGONA	Constantí	110	El Vendrell	90	Tarragona	200	400
TOTAL		620		580		800	2.000
%		31%		29%		40%	100%

Font: GABISE, SA 1998

El present estudi posa clarament de manifest la diversitat de situacions que es donen entre els joves catalans, que són conseqüència lògica de la diversitat de la nostra societat. No obstant això, és interessant analitzar els punts de vista i les actituds majoritàries i les diferències per subgrups d'edat. Pensem que, més que parlar d'una suposada "crisi de valors" (fenomen tradicionalment vinculat a aquesta etapa de la vida), podem parlar d'un marc social i econòmic que condiciona i canalitza la vida dels joves de manera diferent segons l'orientació i els ritmes propis de cada sector social (tot i compartir la mateixa edat). Existeix, això sí, un conjunt de problemàtiques comunes: la recerca d'un treball, el món de la droga, les dificultats per a aconseguir una vida familiar independent, els problemes de la convivència i de l'aïllament social, les dificultats en els estudis, la manca d'habitatges, les dificultats per a la participació...

2. Una visió general dels joves a Catalunya

A continuació presentem un **resum dels aspectes més destacats de l'Estudi Sociològic sobre els joves a Catalunya**. En els diferents apartats —que presentem desglossats— es presenta, doncs, un retrat fidel de les posicions dels diferents segments d'edat analitzats.

El treball i la independència econòmica

- **Els joves, entre els 15 i els 30 anys, fan la transició dels estudis al treball** —de 15 a 17 anys un 74,6% només estudia i un 8% només treballa, mentre que entre els 26 i els 29 un 5,5% només estudia i un 56,6% només treballa— paral·lelament; **entre els 18 i els 25 anys un 22% compagina el treball i els estudis**.
- **El treball que acostumen a tenir els joves té una estabilitat** (amb referència al temps que fa que el tenen) **inversa a la seva edat**: en un 52,8% dels joves entre 15 i 17 anys fa menys d'un any del seu darrer treball mentre que els de més edat (de 26 a 29) situen aquesta valoració en el 24,3%.
- **Les feines fixes i amb seguretat social** —les té un 36,7% del total dels joves— **van augmentant amb l'edat, però no arriben al 50% en cap dels segments estudiats**. Les feines sense seguretat social (fixes, eventuais, ocasionals) es situen al voltant del 20%.
- Pel que fa a la independència econòmica, les respostes fan referència a un concepte **"ingressos propis"** que moltes vegades compta amb una base (alimentació, habitatge, roba,...) que és **subministrada per la família**. Així, un 40,3% dels joves manifesta que "viu" dels ingressos propis (12,4% entre 15 i 17 anys; 29,4% entre 18 i 21 anys; 53,2% entre 22 i 25 anys i, finalment, 61% entre 26 i 29 anys).
- **La disponibilitat econòmica és creixent** paral·lelament a l'edat i es situa majoritàriament entre 10.000 pessetes i 100.000 pessetes. De tota manera, cal remarcar que al voltant d'un 25% declara disposar menys de 10.000 pessetes.

Visió del món del treball

- Quasi un 70% dels joves **està satisfet** amb la seva situació laboral actual i considera que **és l'adequada** en aquest moment de la vida. Un 23% voldria treballar (si no ho fa) o canviar de feina.
- Els que **busquen feina** són majoritàriament joves que estan en aquesta situació des de fa menys de sis mesos (48%), o de sis mesos a un any (14,1%). Encara que alguns joves ja ho han fet (8,6%), **poques vegades (13,4%) s'estan plantejant crear el propi lloc de treball.**
- Als joves els agradaria tenir una **feina per a tota la vida** (83,4%); alguns pensen que ho poden aconseguir (45,1%) o que ho voldrien, però és difícil (38,3%). Tan sols un 9,4% declara que prefereix anar canviant de treball.
- El **lloc de residència** sembla encara una variable important en relació amb el **lloc de treball. Només un 35,5% dels joves mostra la seva disposició decidida a canviar de lloc de residència** per fer una feina convenient. Un 28,8% condiona a l'àmbit geogràfic la seva predisposició a realitzar canvis laborals (6,1% estarien disposats a moure's a la UE; 5,3% a Espanya; 9,9% a Catalunya i un 7,5% a un municipi proper).
- **Les Empreses de Treball Temporal (les ETT)** són vistes com un instrument del mercat laboral que s'aprofita dels joves (43,6%) o els ajuda i se n'aprofita alhora (29,5%). Un 11% opina que les ETT li són útils i un 9,1% manifesta que depèn de l'empresa en concret.
- Quant a les **pensions de jubilació**, els joves mantenen majoritàriament l'opinió (que es va consolidant amb l'edat) **que serà difícil comptar amb aquest ajut (36,1%)**. Un ampli 29,2% de la mostra creu que tindrà aquesta dotació però que caldrà complementar-la. I, finalment, un 18,7% compta amb la pensió de l'Estat.
- El **moment de la jubilació esperat** es situa en els **65 anys (30,7%), o abans d'aquest edat (23,6%)**. Hi ha un 11,9% que la situa després dels 65 anys o un 12,2% en el moment en el qual no es pugui treballar més.

Sobre els estudis

- Els joves són un sector molt directament vinculat a tot el sistema educatiu per experiències directes (que són actuals o recents). El gruix de les persones entrevistades es situa en quatre blocs quant **al nivell d'estudis**: un 21,8% primaris o EGB, un 21,9% FP i un 32% BUP o COU, i un 10,7% (un 20% dels situats entre 22 i 29 anys) amb estudis superiors).
- La **valoració del sistema educatiu** (que coneixen de prop) és **satisfactòria per un 37,4%** (molt 6,6%, bastant 30,8%); és indiferent per un 31,2% i és insatisfactòria per un 25% (molt 6,2%, bastant 18,8%).
- En la major part de les respostes (67,1%) es manifesta la **necessitat de completar la formació oficial** amb d'altres ensenyaments (imprescindible 32,3%, preferible 17,4%, per gust 17,4%). Un 25,2% considera que “no val la pena”.

Els equipaments de la llar i les noves tecnologies

- Gairebé tots els joves entrevistats (92,4%) disposen personalment de **televisor a casa** seva. Una mica més de la meitat d'aquests (49,4%) manifesta “no fer-ne gaire ús” i la resta (42,9%) diu “fer-ne molt ús”.
- En canvi, els **canals via satèl·lit no s'han incorporat encara a les llars on viuen els joves**: quasi un 84% no en tenen, enfront d'un 15,7% que disposen d'aquest servei (encara que la meitat diuen no fer-ne gaire ús).
- **L'ordinador** és un instrument de feina del qual disposen més de la meitat del joves (un 34% en fan molt ús i un 24,5% no gaire). D'altra banda, un 40,8% dels entrevistats no té ordinador propi.
- **Internet** és encara un gran desconeguda com a mitjà d'informació i comunicació a les llars dels joves catalans. Gairebé un 82% no disposa d'aquest servei i només un 7,5% en té i en fa molt ús (percentatge al qual cal sumar un 7,6% que no en fa gaire ús). Dels joves que fan ús d'Internet, el 9% són homes i el 6% dones.

Relacions familiars i visió de la família

- Un ampli **74% dels joves viu amb els pares**. Lògicament, aquest segment de la mostra és molt ampli entre els **15 i els 17 anys (96,1%)** i va disminuint amb l'edat fins a arribar al **43,7% en el segment situat entre els 26 i els 29 anys**. El segon grup significatiu és el **que viu amb parella (14,2%)**: un 0,4% entre els 15 i els 17 anys i arriba al 39,7% entre els 26 i els 29 anys.
- **Els joves catalans voldrien tenir un o dos fills (61,5%)**, encara que hi ha un sector (15,8%) que expressa la voluntat de tenir-ne tres o quatre. Un significatiu 8% manifesta no voler-ne cap.
- **La família** és, pels joves catalans, una institució que ha de complir un conjunt de funcions que, ordenades de més a menys importants, són: **estimació (96% de molt o bastant important)**, **suport moral i consell (93,8%)**, **companyia (92,2%)** i, finalment, satisfacció de les **necessitats materials (67,5%)**.
- El **grau de satisfacció en relació amb la vida familiar actual és molt alt entre els joves (91,6%)**, ja que un 45% es mostra molt satisfet i un 46,6% bastant satisfet. Els insatsifets representen només un 7,4% (un 6,5% insatsifets i un 0,4% molt insatsifets).
- Una tercera part dels joves (**32,6%**) **no s'ha plantejat emancipar-se de la família**. Un 27,3% ho pensa fer a curt termini i la resta (un 36,8%) quan sigui factible. Lògicament, els subgrups d'edat tenen actituds diferenciades que fan créixer la resposta afirmativa en relació molt directa amb l'edat. Les dificultats que es valoren són la manca d'ingressos (57,6%) i d'habitatge (51,2%) o, en menys grau, el fet d'abandonar un entorn conegut i còmode (28,4%) o l'oposició de la família (15,1%).
- **L'edat considerada ideal per a deixar de viure amb la família paterna** es situa entre els 20 i els 25 anys (50%), encara que també són significatives les respostes que s'agrupen entre els 25 i els 35 anys (35,7%).
- **Les feines de les llars on viuen els joves es comparteixen cada cop més** entre l'home i la dona: un ampli 37,3% manifesta "compartir a parts iguals" aquestes feines i un 40,5% respon que les realitza "la dona amb l'ajuda de l'home". Són l'11% de les respostes les que manifesten que són fets "majoritàriament per la dona".

- La consciència que existeix quant a **les càrregues familiars que paga cada membre** de la família situa les respostes majoritàries (53,6%) en la consideració que **l'home i la dona les comparteixen equitativament**, però aquest pes recau en l'home amb un 27,3% (11,6% "totes", més un 15,7% "gairebé totes").

La vida dels joves en el temps de lleure

- Es distingeixen tres blocs relativament equilibrats pel que fa a la mitjana **d'hores de temps lliure de què disposen els joves en els dies feiners**: una o dues hores (24,4%); tres o quatre hores (29,7%) i més de quatre hores (29%).
- Si agrupem les **activitats** que desenvolupen els joves els **dies feiners** (fixant-nos en els que responen) tenim resumides les **seves pautes de comportament en el temps lliure en** : 1°. "estar amb amics" (61,9%); 2°. "veure la TV" (47,2%); 3°. "estudiar" (33,8%); 4°. "llegir diaris o revistes" (33,4%); 5°. "practicar esport" (31,0%); 6°. "llegir llibres" (29,4%); 7°. "passejar" (28,6%); 8°. "afeccions o hobbies" (21,8%); 9°. "ordinadors" (20,3%); 10°. "espectacles esportius" (19,5%); 11°. "música, cinema, teatre" (15,7%); i 12°. "discoteca o ball" (10,2%).
- Pel que fa al **cap de setmana**, els joves dediquen el **temps lliure** a un conjunt molt divers d'activitats, que tornem a agrupar de més a menys importància (referint-nos a la resposta "sovint"): 1°. "estar amb els amics" (75,4%); 2°. "veure la TV" (48,5%); 3°. "passejar" (43,2%); 4°. "discoteca, ball" (40,7%); 5°. "música, cinema, teatre" (36,4%); 6°. "llegir diaris i revistes" (31,8%); 7°. "afeccions i hobbies" (29,2%); 8°. "practicar esport" (29,0%); 9°. "llegir llibres" (25,7%); 10°. "estudiar" (24,0%); 11°. "excursions" (23,8%); i finalment, 12°. "presenciar esports" (22,0%).

Sobre l'associacionisme i la participació

- **Més d'un 60% dels joves** –en tots els grups d'edat– **no pertanyen a cap associació**. La resta (37%) es dispersen entre un conglomerat molt divers de possibilitats, entre les quals destaquem les agrupacions esportives (14,5%) i, a certa distància, l'excursionisme i l'esplai (5,8%) o les culturals (5,2%).

- Els **motius** per no associar-se o deixar d'estar associat són també molt variats; de tota manera, les respostes més significatives són **“no tinc temps”** (36,5%) i **“no m'interessen les activitats que fan”** (20,9%).

La situació dels joves en el món actual

- En general, els joves estan satisfets (51,4%) o “ni satisfets ni insatisfets” (23,5%) pel que fa a la seva **situació personal** actual. Els nivells d'insatisfacció superen el 20% (13,4% bastant insatisfets, 7,9% molt insatisfets). La valoració general de la **situació dels joves en conjunt** segueix la mateixa pauta, encara que s'accentuen les posicions crítiques (32,5% molt o bastant dolenta enfront del 16,5% de bastant o molt bona). Molt semblant és l'**opinió en relació amb el país en general** (30,9% de visions negatives enfront d'un 14,3% de positives).
- Els **principals problemes** que afecten els joves són: la **falta de feina** (1.381 mencions), **les drogues** (815 mencions), les dificultats per a independitzar-se de la família (264), la delinqüència, la violència i la intolerància (248 mencions) i, finalment, en un darrer bloc, es situen la dificultat en els estudis (158), l'aïllament social (156) i l'habitatge (139).
- La major part del joves (56,3%) manifesta que **no els interessa una participació més activa en els assumptes públics**. Un ampli 22,2% diu que els agradaria, però manquen els canals, i només un 6,1% creu que hi participen prou.

Posició política i participació

- Els joves situen el seu **ideari polític** (4,4 en una escala de l'1 al 9) **molt a prop de la posició central** (el 5), decantant-se lleugerament a l'esquerra. És interessant constatar que hi ha una tendència a allunyar-se del centre (cap a l'esquerra) en augmentar l'edat dels entrevistats (4,7 de 15 a 17 anys; 4,4 de 18 a 21 anys i 4,3 de 22 a 29 anys).
- Observem les mateixes posicions en les declaracions dels entrevistats en relació amb la **força política que senten més propera**. Cal destacar que **un ampli 35,8% dels**

enquestats afirma que “cap” i un 16,8% es situa en el “no sap, no contesta”. De tota manera, les “simpaties polítiques” expressades són: 13,4% PSC; 10,4% CiU; 9,5% ERC; 6,6% PP i 3,7% IC.

Reflexions sobre la identitat

- Els joves, a Catalunya, es **defineixen majoritàriament al voltant de la identitat catalana**: un 16,4% com a “només català”, un 24,9% com a “més català que espanyol”; paral·lelament, un 36% es defineix com a “tant català com espanyol”. El predomini de la identificació amb el referent “espanyol” recull un 8,5% que es defineix com a “més espanyol que català” i un 6,7% com a “només espanyol”.
- Les posicions estan molt dividides pel que fa al **“sentir-se europeu”**: un 51,4% se sent europeu—molt (10,7%) o bastant (40,7%)—, enfront d’un 41,6% que es defineix com a poc (30,5%) o gens (11,1%) europeu.
- Quant al **procés d’integració europea**, un 63,2% dels joves el considera molt important (un 13% diu que massa ràpid; un 11,9% que massa lent i un 38,3% que avança adequadament). Tan sols un 14,2% el considera “poc important” i a un 15,1% “no li preocupa”.

Els joves i la religió, els valors i els continguts

- Un **majoritari 39,4% dels joves catalans** es defineix com a “creient catòlic”, un 25,3% “indiferent” i un 16% “ateu”. A continuació d’un 9,8% d’agnòstics.
- De tota manera, fent referència a les **celebracions religioses** de determinades circumstàncies de la vida (naixement, matrimoni, mort), la majoria del joves (53,5%) pensa que en general s’han de fer; a aquest percentatge cal agregar un 29,3% que afirma que s’han de fer si s’és creient. I només un 10,8% afirma que “generalment no” s’haurien de celebrar.
- A continuació, es ponderava un conjunt de **valors socials** que els joves havien de qualificar en una escala des de “molt important” a “gens important”. Per ordre

d'importància expressada en les respostes positives (sumant molt i bastant important) els conceptes queden ordenats com s'indica: en el **primer bloc**, trobem el respecte als altres (96,6%), la solidaritat (96%), l'honradesa (94,4%) i la tolerància (94,2%); en **segona posició** l'educació i la cultura (93,2%), el seny (92,1%) i les bones maneres (91,3%); en **tercer lloc** es situen la capacitat emprenedora (88,1%), la intel·ligència (87,5%) i la laboriositat (87,2%); en **quarta instància** destaquen l'esperit combatiu (82,3%) i la imaginació (81,7%) i, com a **darrer valor**, apareix la capacitat manual (74,4%). De tota manera, cal destacar que tots els valors citats tenen un gran suport per part dels joves catalans.

- També es van posar a consideració del joves alguns **temes importants** en les relacions socials i en la vida humana que tenen una traducció en el **marc legislatiu** (divorci, avortament, eutanàsia, relacions homosexuals). En tots els casos, els entrevistats expressaven una **gran tolerància**: relacions homosexuals (71,8% sí, 14,1% depèn, total 85,9%); divorci (58,8% sí, 34,6% depèn, total 93,4%); eutanàsia (43,1% sí, 40,3% depèn, total 83,4%); avortament (40,7% sí, 45,1% depèn, total 85,8%). Si ordenem les opinions manifestades per grau de rebuig, "**mai**", els resultats són els següents: eutanàsia (12,3%), avortament (11,9%), relacions homosexuals (9,7%) i, finalment, divorci (4,8%).
- Situats encara en l'àmbit dels **valors i de la convivència**, l'estudi aprofundia en un conjunt de propostes que plantejaven situacions problemàtiques de la vida quotidiana. Cal remarcar que **totes les frases posades a consideració dels joves van obtenir un desacord majoritari**, però val la pena veure'n la gradació (de més acord a més desacord): **petits enganys a la Hisenda Pública** (acord 21%, desacord 56,1%); **embrutar alguna vegada el carrer** (acord 12,7%, desacord 69,7%); **ocasionalment conduir amb una copa de més** (acord 10,6%, desacord 77,2%); **prendre drogues en algun moment** (acord 10,3%, desacord 74,5%); **els immigrants acostumen a portar problemes** (acord 9,3%, desacord 73,6%); **és normal que els polítics treguin benefici personal del seu càrrec** (acord 5,5%, desacord 86,7%); **castigar físicament els nens alguna vegada** (acord 3,4%, desacord 91,7%); **en determinades circumstàncies, maltractar animals** (acord 2,8%, desacord 92,4%); **algun moment de violència física en les relacions de parella** (acord 1,4%, desacord 96,1%).

Estils de vida i hàbits relacionats amb la salut

- El **consum de drogues “suaus” està molt estès (52,3%) o estès (28,7%)** en l'entorn dels joves catalans. Són **igualment remarcables els percentatges en relació amb el consum de drogues dures (bastant estès)** que els entrevistats han viscut de prop en la seva vida quotidiana (25% molt estès, 25,6% bastant estès).
- De la mateixa manera, el conjunt dels entrevistats manifesta majoritàriament que estan **molt estesos (20%) o bastant estesos (34,7%) els problemes psicològics** (estrès, depressió,...) viscuts en el seu entorn.
- Un altre tema que es va analitzar va ser el de **les precaucions preses en les relacions sexuals** en l'entorn viscut pels joves catalans. Un ampli **45,6%** dels entrevistats pensa que la **manca de precaucions està molt estesa (19,8%) o bastant estesa (25,8%)**; l'altra meitat de respostes (**47,4%**) afirma, en general, que les relacions insegures estan poc esteses (29,4%) o gens esteses (18%).
- De la lectura dels resultats en relació amb els **hàbits d'alimentació** que els joves perceben al seu voltant, es pot concloure una visió crítica, ja que **la majoria dels entrevistats (59,4%)** pensa que la pràctica **d'un consum alimentari incorrecte** està molt estesa (27,8%) o bastant estesa (31,6%).
- Finalment, pel que fa a l'**exercici físic**, són també **més de la meitat (53,9%)** els que manifesten **que la pràctica esportiva** que perceben en el seu entorn **és insuficient**. Complementàriament, un 41,8% dels joves pensa que en aquest aspecte es viu de manera compensada.

Hàbits lingüístics i opinions sobre la llengua

- Un primer element d'interès és **la llengua en la qual es van realitzar les entrevistes**: en un **66,1% dels casos es va preferir el català (48,9%) o els era indiferent però van optar per aquesta llengua (17,2%)**; paral·lelament, un 22% va optar pel castellà directament, i un 11,9% va preferir-lo en segona instància (total un **33,9% en castellà**).

- Una molt àmplia majoria dels joves de Catalunya **parla català** sense problemes (88,2%), **escriu català** correctament (85,6%) i **llegeix** aquesta llengua (91,9%). L'autovaloració dels joves entrevistats es situa en el **no parla** gens (4,5%) o amb molta dificultat (5,9%) en un total d'un **10,1% de les respostes**; pel que fa al domini escrit, un 8% l'escriu amb **moltes faltes** o no l'escriu (5,3%) i això fa un **total de 13,3%**; finalment, llegeix en català amb **molta dificultat** un 3,4% o no el llegeix un 3,5%, en **total el 6,9%** dels joves enquestats.
- Quant a l'**ús real del català i del castellà parlats en la vida quotidiana**, un **44,2%** dels joves parla habitualment **més en català** que en castellà (un 21,1% sempre en català i un 23,1% utilitza en un 75% el català); una quarta part (**25,1%**) parla **en català i en castellà** en la mateixa proporció i, finalment, un **30%** parla **més en castellà** (un 20% diu que s'expressa en castellà en un 75% i un 10% que sempre en castellà).
- Fent referència a l'ús de les llengües en l'**expressió escrita**, la situació de domini del català és també semblant: un **45,6%** escriu **en català** (tot en català un 24,5% i el 75% en català un 21,1%); gairebé una quarta part (**22,3%**) **la meitat en català i la meitat en castellà**; finalment, un **31%** escriu **més en castellà** (un 21,8% diu que el 75% en castellà i el 25% en català, i un 9,2% tot en castellà).
- Un **50%** dels joves catalans creu que a Catalunya es parla massa castellà, enfront d'un 45% que no hi està d'acord. Igualment, un **49%** dels joves opina que el català es protegeix adequadament i un 45,7% que es protegeix massa. També representen un **49%** els que consideren que **la Generalitat fa prou pel que fa a la protecció del català**, davant d'un 44,6% que considera que caldria fer-ho més a fons.
- La consideració sobre si **s'ha arribat a la normalització lingüística** divideix **pràcticament en dues meitats** els joves de Catalunya: un **46,9%** pensa que sí, i un **45,1%** opina el contrari.
- El que recull, en canvi, una opinió majoritària (78,4%) és l'afirmació que **a Catalunya tothom hauria de saber català i castellà** (en desacord el 18,2% de les respostes):

3. El treball

L'anàlisi de la situació laboral dels joves catalans mostra que la majoria dels enquestats o bé estudia o bé treballa (**quadre 1**).

Els nombre de joves que declara que només estudia disminueix a mesura que augmenta l'edat, i a l'inrevés, els joves que tan sols treballen són més com més edat tenen.

A mesura que avança l'edat, el percentatge de joves que només treballa creix. Així, entre els més joves (franges 15 a 17 anys) són majoria els que declaren que només estudien, cosa comprensible per l'edat. Entre els de 18-21 anys hi ha un major nombre de joves que declaren l'estudi com a única activitat (43,3%), tot i que també hi ha un bon nombre d'entrevistats que ja han acabat l'etapa d'estudiants i s'han incorporat al mercat laboral (24,6%) i un percentatge similar de joves que compaginen els estudis amb la feina (22,2%). A partir dels 22 anys la situació és a la inversa; la majoria dels joves declara treballar alhora que, en segon lloc, el percentatge més alt és el dels que compaginen la feina amb els estudis. Aquesta tendència és la més evident amb els anys: la majoria dels joves de 26 a 29 anys (56,6%) només treballa; el 14,7% d'aquests declara compaginar estudis i feina (estudis de postgrau o estudis complementaris a la seva feina) i només un 5,5% declara seguir estudiant.

Tal com podem veure en el **quadre 1**, els més joves estudien i, a mesura que augmenta l'edat, n'hi ha més que treballen o que compaginen els estudis amb la feina.

QUADRE 1.
Situació laboral

Q8	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Només feines de la llar	1,2	1,7	2,2	6,7	3,0
Només estudia	74,6	43,3	19,4	5,5	33,8
Només treballa	8,0	24,6	42,7	56,6	34,1
Estudia i treballa	9,7	22,2	21,8	14,7	17,6
Feines de la llar i estudia	1,0	1,5	1,1	0,8	1,1
Feines de la llar i treballa	0,2	0,7	2,8	8,9	3,2
En atur, amb subsidi	0,5	2,0	2,8	3,0	2,1
En atur, sense subsidi	3,2	2,8	5,6	2,6	3,6
Altres	0,7	0,6	0,7	0,4	0,6
NC	1,0	0,6	0,9	0,8	0,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Els joves que declaren estar aturats representen el 5,7% del total dels enquestats. Es un nombre baix, ja que cal tenir present que una gran part dels que no treballen dediquen el seu temps a estudiar. Dels joves en atur, un 2,1% del total gaudeixen de subsidi. Comparant les diferents franges d'edat, és en les més altes on hi ha més joves que declaren cobrar subsidi. Això sembla evident ja que els de menys edat tenen encara treballs precaris o feines temporals per poder-les compaginar.

QUADRE 2.
Especificació de l'ítem "altres"

Q8	Mencions
Servei militar, objector	3
Cap	2
Altres	4
TOTAL	9

Font: GABISE, SA 1998

Entre els joves aturats amb subsidi, la representació de dones és major (**quadre 3**). Els joves aturats sense subsidi d'atur són el 3,6% del total. Majoritàriament són homes. Per edats, en la franja de 22 a 25 anys se'ns mostra el percentatge més alt si el comparem amb la resta dels joves d'altres edats que es troben en la mateixa situació. Així mateix, entre els més joves es dona el percentatge més alt de joves aturats sense subsidi. Per contra, entre els més grans, els que asseguren estar a l'atur cobrant el subsidi són més que no pas els que no en reben.

Els joves dedicats a fer les feines de la llar representen el 3% dels enquestats. Els que compaginen les feines de la llar amb el treball són el 3,2%. Els que compaginen la feina de la llar amb els estudis són l'1,1%. La franja en què hi ha un nombre més alt de joves que fa feines de la llar o les compagina amb la feina és la de més edat, és a dir, entre els joves de 26 a 29 anys. La majoria d'aquests joves són noies. Per sexes, no apareixen grans diferències, tret dels temes de la llar, en els quals les dones segueixen tenint més protagonisme que els homes. Hi ha més noies que només estudien, hi ha més nois que només treballen.

En comparació amb els resultats globals, aquestes opinions són sostingudes per una minoria, ja que el gruix dels joves catalans, com es deia abans, estudia a temps complet (els més joves) o bé treballa (els més grans) a temps complet, tot i que entre els més grans hi ha un significatiu nombre de joves que compagina la feina amb els estudis.

Amb els anys, la situació laboral dels joves catalans ha marcat la mateixa tendència, mostrant que un gruix important dels joves estudia a temps complet fins que es posa a treballar. S'ha observat una lleugera disminució dels de més edat que només treballen, disminució que no trenca però la dinàmica: els més grans només treballen i els més joves només estudien.

QUADRE 3.
Situació laboral per sexe

Q2/Q8	HOME	DONA	TOTAL
Només feines de la llar	11,7	88,3	100,0
Només estudia	46,4	53,6	100,0
Només treballa	57,8	42,2	100,0
Estudia i treballa	53,7	46,3	100,0
Feines de la llar i estudia	36,4	63,6	100,0
Feines de la llar i treballa	24,6	75,4	100,0
En atur, amb subsidi	39,5	60,5	100,0
En atur, sense subsidi	54,9	45,1	100,0
Altres	58,3	41,7	100,0
NS/NC	50,0	50,0	100,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Quant a la **duració de la feina actual o de l'última feina (quadre 4)**, un nombre important de joves té feina de menys d'un any (34,8%). Per edats, els més joves (la majoria dels enquestats entre 15 i 17 anys) són els que tenen feines més precàries (52,8%). Això és bastant normal, ja que en aquesta edat la situació porta a realitzar feines petites destinades a obtenir diners per a les despeses personals, la majoria d'elles derivades de l'oci. Aquest percentatge disminueix amb l'edat, tot i que el resultat corresponent als més grans (un 24,3% dels joves de 26 a 29 anys té una feina de menys d'un any) és prou elevat. Així doncs, hem d'anotar que fins i tot els més grans tenen feines precàries.

QUADRE 4.
Duració del treball actual o de l'últim treball
(només per als que treballen o estan en atur)

Q9	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Menys d'un any	52,8	48,4	32,5	24,3	34,8
Entre un i tres anys	19,1	23,3	24,7	18,9	21,9
Més de tres anys	4,5	14,5	34,5	48,0	32,5
NS/NC	23,6	13,8	8,3	8,8	10,9
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

En el **quadre 4** també podem veure que la tendència general és que els joves amb feines precàries disminueixen segons l'edat, alhora que, a l'inrevés, els joves amb feines estables augmenten segons l'edat. Però cal veure-ho "amb lupa": entre els joves de 15 a 17 anys, un 50,5% diu que té feines de menys d'un any; un 24,2% en té d'un a tres anys i només un 4,2% té una feina de més de tres anys, la qual cosa ens indica que molt pocs estan treballant i, damunt, han començat a treballar molt joves. En l'altre extrem, entre els joves de 26 a 29 anys, un 24,1% declara tenir feines precàries; un 18,5% feines d'un a tres anys i un 47% de més de tres anys. Per tant, tenint present l'edat, es pot dir que s'està retardant la incorporació al treball de forma total i segura, i un percentatge elevat dels segments de més edat encara declara que el seu lloc de treball és precari.

Un altre tema analitzat (**quadre 5**) és el de **les condicions laborals**: el 36,7% dels joves enquestats assegura tenir feina fixa i amb seguretat social. Podem dir que aquest percentatge de joves es troba en una situació laboral normal i desitjable. Els joves que declaren tenir feina fixa es troben en major nombre a partir de les edats més altes, a partir dels 22 i, sobretot, entre els 26 i els 29 anys, franja en la qual una mica més de la meitat dels joves declara tenir feina fixa. Els entrevistats situats entre els 15 i els 17 anys són els que menys feina fixa tenen, només un 9,0% declara tenir-ne.

QUADRE 5.

*Condicions laborals en què treballa (o treballava, per als aturats)
(només per als que treballen o estan en atur)*

Q10	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Feina fixa i amb seg. social	9,0	24,7	39,4	47,6	36,7
Feina fixa sense seg. social	6,7	2,8	3,7	3,0	3,5
Feina eventual i amb seg. social	23,6	43,5	35,7	24,0	32,5
Feina eventual sense seg. social	18,0	9,9	5,9	5,3	7,5
Treballs ocasionals	29,2	10,3	4,9	4,4	7,7
Per compte propi	1,1	2,8	6,4	11,3	6,9
Altres	2,3	1,4	0,5	0,9	1,0
NS/NC	10,1	4,6	3,7	3,5	4,3
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 6.
Especificació de l'ítem "altres"

Q10	Mencions
Pràctiques sense contracte	2
Conveni Generalitat	1
Beca	1
Beca i compte propi	1
TOTAL	5

Font: GABISE, SA 1998

Un percentatge significatiu, el 32,5%, correspon als joves que declaren tenir feina eventual però amb seguretat social. Podem qualificar aquesta situació de "seminormalitat" ja que, si bé el treball temporal no ha arribat a gaudir del mateix nivell de confiança i seguretat que la feina fixa, la situació de incloure-hi la seguretat social li dóna certa normalitat. Per edats, aquest tipus de feina recau bàsicament en els joves que tenen de 18 a 25 anys, tot i que els percentatges relatius als joves de 15 a 17 anys i als joves de 26 a 29 anys també són significatius.

Els joves en situació de precarietat representen un 15,20%. Un 7,7% assegura que només fa treballs ocasionals, mentre que un 7,5% té feina temporal sense seguretat social. Aquesta situació la pateixen sobretot els més joves i tendeix a disminuir amb el pas dels anys.

Un 3,5% dels joves catalans està en una situació que hauríem de considerar anòmala ja que, tot i tenir feina fixa, no cotitzen a la seguretat social. Afecta principalment els joves de 15 a 17 anys. El percentatge de joves de més edat que es troben en aquesta situació volta en gairebé tots els casos el 3%.

El treball per compte propi, el que podem considerar l'autotreball o bé el professional liberal, només arriba a un 6,9% entre els joves enquestats. Encara no és una cultura prou desenvolupada tot i que té més presència entre els enquestats de més edat (un 11,3% dels joves entre 26 i 29 anys i un 6,4% dels joves entre 22 a 25 anys) que no pas entre els més joves.

L'anàlisi de la **procedència dels diners** (vegeu **quadre 7**) ens mostra que, en general, els diners dels joves procedeixen o bé dels ingressos propis (40,3%) o bé de la família (33,4%). De fet, això depèn de l'edat; les dades deixen entreveure una tendència lògica: a mesura que augmenta l'edat, augmenta la capacitat de tenir recursos propis. Això no passa en tots els casos, perquè un nombre significatiu de joves de les franges d'edat superiors també necessita dels diners de la família.

QUADRE 7.
Procedència dels diners

Q11	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Només d'ingressos propis	12,4	29,4	53,2	61,0	40,3
Només de la meua família	71,4	43,5	20,2	5,7	33,4
Només del company/a	0,5	0,9	2,2	6,9	2,7
En part propis/família/company	10,9	21,5	21,1	22,6	19,5
Altres	0,5	0,2	0,4	1,0	0,5
No tinc ingressos	1,7	0,9	0,0	0,8	0,8
NS/NC	2,7	3,5	3,0	2,0	2,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 8.
Especificació de l'ítem "altres"

Q11	Mencions
Pensió	1
TOTAL	1

Font: GABISE, SA 1998

La distribució d'aquests percentatges per edats mostra que els més joves tenen més dependència de la família que no pas els grans ja que, a mesura que avança l'edat, el percentatge de joves amb ingressos propis augmenta.

En el cas de la majoria dels joves que declaren tenir ingressos propis (consulteu **quadre 9**), aquests provenen directament del sou (75,5%). A un nivell molt inferior, dos segments minoritaris, però significatius, dels enquestats declaren que l'origen dels seus ingressos depèn de les feines ocasionals o del subsidi d'atur (un 7,3% i un 3,3% respectivament).

QUADRE 9.
Origen dels ingressos propis
(només per als que declaren tenir-ne)

Q12	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
El meu sou	51,0	70,9	77,4	82,2	75,5
El subsidi d'atur	1,0	2,6	4,0	3,6	3,3
Una beca o ajut a l'estudi	0,0	1,5	1,0	0,5	0,8
Treballs ocasionals	26,0	11,3	5,5	2,1	7,3
Altres	0,0	1,1	2,2	1,0	1,3
NS/NC	21,9	12,7	10,0	10,7	11,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

En totes les edats, per a la majoria dels joves, el gruix dels seus ingressos correspon al seu sou tot i que, en les franges d'edats més baixes, hi ha un pes més significatiu dels joves que declaren que l'origen dels seus ingressos són les feines ocasionals.

Els pocs joves que reben subsidi d'atur són més, de forma lògica, entre els joves de 22 a 29 anys ja que són els que, per edat, poden haver treballat durant més temps.

Cal destacar, doncs, que entre els joves que tenen ingressos propis, en la majoria dels casos i en totes les edats si aquests són estables, han sortit del sou.

Finalment, cal assenyalar el baix percentatge, podem dir que testimonial, de joves la font d'ingressos dels quals és una beca o un ajut a l'estudi. Aquests només representen el 0,8% dels enquestats i es concentren en la franja d'edat que correspon a l'època universitària. Entre els joves de més edat (26-29 anys), només un 0,5% viu de la seva tasca d'estudi o investigació, ja de tipus professional.

El **quadre 10** especifica el desglossament de l'ítem "altres", en el qual es pot veure que els estalvis són els més mencionats, juntament amb el negoci propi.

QUADRE 10.
Especificació de l'ítem "altres"

Q12	Mencions
Estalvis	5
Negoci propi	3
Pensió	1
Futbol	1
No determinat	2
TOTAL	12

Font: GABISE, SA 1998

Tal com podem contrastar en el **quadre 11**, la disponibilitat econòmica neta (diners disponibles a part de les despeses bàsiques) dels joves és, en general i per a la majoria dels enquestats (60,2%), suficient per al consum i l'estalvi. En canvi, per a un 25,7%, aquesta disponibilitat econòmica neta, al marge de les despeses, és molt reduïda; menys de 10.000 pessetes al mes, fet que els deixa un marge massa reduït per a l'estalvi o el consum. Aquests solen ser els més joves (sobretot entre els 15 i els 17 anys, franja en la qual aquesta situació representa un 58,8%) i, si fem referència a d'altres dades de l'estudi, podem dir que es caracteritzen per viure a casa dels pares i tenir alguna feina de tipus precari o bé "seminormal" (temporal amb seguretat social).

QUADRE 11.
Disponibilitat econòmica al mes a part de les despeses bàsiques
(només per als que declaren ingressos de qualsevol origen)

Q13	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Menys de 10.000 ptes.	58,8	29,2	12,6	8,9	25,7
De 10.001 a 50.000 ptes.	22,4	41,8	41,6	36,8	36,5
De 50.001 a 100.000 ptes.	2,7	10,0	22,4	25,3	15,7
De 100.001 a 150.000 ptes.	0,7	2,6	6,5	10,1	5,1
Més de 150.000 ptes.	0,7	0,6	3,3	6,5	2,9
NS/NC	14,7	15,9	13,7	12,5	14,2
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Les respostes de la majoria dels entrevistats en cada franja d'edat evolucionen a mesura que s'incrementa l'edat; la majoria dels enquestats més joves (de 15 a 17 anys) es situen entre els dos primers ítems (el 58,8% disposa de menys de 10.000 pessetes al mes i el 22,4% té un marge d'entre deu mil i cinquanta mil: aquest percentatge correspon als joves que, tot i dependre econòmicament de la família, també tenen alguns ingressos propis i no tenen despeses, ja que encara viuen a casa). A mida que augmenta l'edat, la posició de la majoria dels joves es desplaça i mostra una major disponibilitat econòmica neta. En aquests casos la major disponibilitat és deguda a l'increment dels ingressos tot i que, alhora, s'ha de tenir ben present que un alt percentatge dels joves que estan en aquesta situació tenen un nivell de despeses relativament baix pel fet que encara viuen amb els pares. La minoria (8% que tenen els nivells més alts de disponibilitat econòmica) són els més grans, amb bona situació professional i que comparteixen la seva vida amb la parella (l'elevada disponibilitat sovint és el resultat de compartir els ingressos i les despeses amb la parella).

La valoració del conjunt dels entrevistats en relació amb la seva **posició actual en el mercat del treball** es pot analitzar en el **quadre 12**. Una majoria dels joves enquestats, el 67,5%, està satisfeta amb la situació actual. Però un 23,3% desitja canviar-la. Bàsicament per dos motius: o perquè no treballa i voldria fer-ho (13,3%), o bé perquè vol canviar de feina (10%).

Entre els joves de 15 a 17 anys, els de menys edat són els que declaren que volen treballar i molt pocs els que volen canviar de feina. És normal, ja que en aquesta franja d'edat els joves no treballen o tenen feines precàries. Aquesta tendència s'inverteix amb l'edat; així doncs, en la franja dels 18 als 21 anys, tot i que el percentatge de joves que volen treballar gairebé no varia, sí que augmenta el nombre de joves que vol canviar de feina: una part dels joves que treballen no estan a gust amb la feina que tenen. Entre els joves de 22 a 25 anys, un 14% vol treballar i un 13% desitja canviar de feina. Aquesta és l'edat en què apareix el percentatge d'insatisfacció més elevat. La situació d'atur i de precarietat afecta sobretot els joves d'aquesta franja d'edat i els més propers. Entre els joves més grans (de 26 a 29 anys), la situació dels descontents és gairebé a la inversa que en els més joves; el 13,6% vol canviar de feina, mentre que el 9,1% vol treballar; això en contrast amb el 71,3% de "satisfets".

QUADRE 12.
Satisfacció amb la situació actual

Q14	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Estic satisfet	71,4	65,6	62,9	71,3	67,5
Voldria treballar	15,5	15,0	13,9	9,1	13,3
Voldria canviar de treball	4,1	8,3	12,8	13,6	10,0
NS/NC	9,0	11,1	10,5	5,9	9,2
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

En general, els joves semblen contents amb la seva situació, però hi ha latent un nombre de joves descontents important, sobretot causat pels que no troben feina. Això és present en totes les edats.

En tots els casos la major part dels joves catalans que voldria treballar declara que fa poc que busca feina (entre menys de sis mesos a un any). Això no varia significativament si tenim present la zona de residència o el sexe. Amb tot, hi ha un 11,1% de joves als quals trobar feina els costa més temps, cosa que allarga la seva situació de precarietat. Excepte en el grup dels més joves, en la majoria dels grups d'edat hi ha constantment un percentatge del 10% de joves que fa temps que busquen feina. Entre els més grans, el percentatge d'entrevistats en aquesta situació obté el seu percentatge més elevat (al voltant del 15%). En tots els casos, el pes principal d'aquest percentatge recau en els joves que fa d'un any a tres anys que busquen feina. Les situacions d'atur de llarga duració entre els joves són minoritàries en tots els nivells d'edat (el percentatge més alt correspon al grup de 22 a 25 anys, amb un 2,6%). Hem de tenir present que aquestes dades només corresponen als joves que declaren buscar feina, i recordar el major nombre de joves que han assegurat estar satisfets amb la situació en la qual es troben. Podem veure totes aquestes xifres en el **quadre 13**.

QUADRE 13.

Temps que fa que busca feina

(només per als que declaren que voldrien treballar en la pregunta anterior)

Q15	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Menys de 6 mesos	45,3	48,8	52,6	42,6	48,0
De 6 mesos a un any	10,9	17,1	14,5	12,8	14,1
D'un any a 3 anys	4,7	9,8	9,2	12,8	8,9
Més de 3 anys	1,6	2,4	2,6	2,1	2,2
NS/NC	37,5	22,0	21,1	29,8	26,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

En el quadre 14 es presenten els resultats d'un altre aspecte d'interès: la possibilitat de crear el propi lloc de treball. La majoria dels joves no s'ho planteja (54,1%).

QUADRE 14.

T'has plantejat alguna vegada crear el teu propi lloc de treball?

Q16	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
No m'ho he plantejat	65,7	55,6	48,0	49,7	54,1
Potser en el futur	16,7	21,9	21,1	16,6	19,3
M'ho estic plantejant	7,5	13,2	16,5	15,3	13,4
Ja ho he fet	2,7	5,0	10,4	15,5	8,6
NS/NC	7,5	4,4	4,1	3,0	4,6
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Tot i que l'edat influeix en aquest resultat (els més joves són els que menys hi pensen i, a mida que avança l'edat, n'hi ha més que ho fan), fins i tot entre els més grans, els que no consideren aquesta possibilitat són gairebé la meitat. Els que asseguren que potser s'ho plantejaran en el futur constitueixen un 20%. Aquesta actitud té més seguidors entre els joves de 18 a 25 anys; són persones en situació d'iniciar-se en el món laboral i que estan acabant els estudis i, en aquest moment precis, no descarten qualsevol tipus de sortida professional. No obstant això, entre els més grans trobem els percentatges més elevats de respostes que manifesten haver reflexionat sobre el propi lloc de treball. Els que asseguren que ja ho han fet també són els de més edat. Si ens fixem en la variable sexe, tot i mostrar

percentatges molt igualats, la tendència mostra una major predisposició dels homes a plantejar-s'ho.

Pel que fa a l'**expectativa de trobar una feina per a tota la vida** (quadre 15), la dada sembla clara: els joves volen una feina segura. No hi ha grans diferències ni per edat, ni per territori, ni per sexe. La major part dels joves entrevistats creu que ho pot aconseguir, però, per un alt percentatge (38%),

QUADRE 15.
T'agradaria una feina per a tota la vida, o ho veus difícil?

Q17	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
M'agradaria i ho puc aconseguir	41,2	43,2	43,6	52,1	45,1
M'agradaria però és difícil	44,3	40,9	38,1	30,9	38,3
Prefereixo canviar	7,7	8,3	10,7	10,5	9,4
NS/NC	6,7	7,6	7,6	6,5	7,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

aquest és un objectiu difícil. Només al voltant d'un 10% prefereix anar canviant de feina; els que tenen aquesta opinió es situen en les franges d'edat més altes, en les quals es situen aquells que ja han entrat en el món professional. És un percentatge petit si tenim en compte que el canvi que s'està produint en les relacions laborals incentiva a canviar la cultura del treball.

En general, el **quadre 16** ens mostra que hi ha una tendència positiva a **acceptar canvis de residència per millorar el lloc de treball**. Tot i que el 64,3% dels enquestats no s'hi oposa d'una manera clara, val a dir que un bon nombre d'aquest joves hi posa condicions territorials (28,8%), i un ampli 35,5% estaria disposat decididament per a la mobilitat geogràfica. Entre les respostes afirmatives amb condicions, el trasllat dins de Catalunya és el que obté més respostes. És encertat dir, doncs, que tot hi que hi ha un bon nombre de joves favorables a canviar de residència per la feina, encara no es pot definir com una característica pròpia dels joves catalans d'avui. Un 21,4% declara no estar-ne segur i un 11,6% no ho faria en absolut. Els més grans són els que hi posen més objeccions i el

percentatge d'insegurs disminueix en els més joves, però queda clar que l'acceptació dels canvis freqüents en el treball queda encara lluny del jovent català actual.

QUADRE 16.

Disposició a canviar de lloc de residència per una feina convenient

Q18	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sí, decididament	36,0	36,4	39,1	30,4	35,5
Sí, a qualsevol destí de la UE	5,1	5,7	7,2	6,1	6,1
Sí, només dins d'Espanya	6,5	5,7	5,4	4,0	5,3
Sí, només dins de Catalunya	12,1	11,5	9,8	6,7	9,9
Sí, a un municipi proper	8,0	7,6	6,1	8,5	7,5
No n'estic segur (depèn)	18,4	20,0	19,6	27,3	21,4
No, en absolut	9,4	10,4	11,1	15,4	11,6
NS/NC	4,6	2,8	1,7	1,6	2,5
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

La visió dels joves catalans sobre les ETT (quadre 17) és variada, tot i que la major part dels entrevistats considera que les empreses de treball temporal se n'aprofiten (43,6%). Només un 11% considera que les ETT ajuden molt a trobar feina. L'altre grup important és el que engloba tots els joves que no mostren una posició radical a favor o en contra, bé perquè consideren que hi ha empreses de treball temporal que ajuden tot i que se n'aprofiten (el 29,5%), bé perquè creuen que l'actuació d'una ETT depèn de la filosofia de l'empresa en concret (9,1%).

Els joves més escèptics són els més grans, ja que segurament són els que, per edat i per situació laboral, han hagut de tractar més amb les empreses de treball temporal. D'altra banda, les opinions més favorables pel que fa a les ETT (15,7% "ajuden molt") es situen en els sectors més joves (de 15 a 17 anys).

QUADRE 17.

Opinió sobre si les ETT ajuden de debò els joves a trobar feina

Q19	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Els ajuden molt	15,7	9,4	10,9	8,9	11,0
Més aviat se n'aprofiten	41,0	43,8	44,2	45,1	43,6
Els ajuden i se n'aprofiten	24,1	31,4	29,8	31,6	29,5
Depèn de l'empresa	6,8	10,9	9,4	8,7	9,1
NS/NC	12,5	4,4	5,7	5,7	6,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

La majoria dels joves catalans enquestats no té una opinió massa optimista respecte a la seva jubilació (quadre 18). Són pocs els que creuen que l'Estat pagarà una pensió (18,7%), opinió bàsicament defensada pels més joves (de 15a 17 anys i de 18 a 21 anys). Gairebé un 30% (29,2%) considera que haurà de complementar la pensió pública amb fons de pensió privats. Aquesta opinió és compartida per un percentatge similar de joves en totes les edats. Els més pessimistes representen un 36% del total. Són aquells que consideren que l'Estat no podrà seguir finançant les pensions dels joves actuals i que hauran de buscar solucions privades al seu problema. Aquesta opinió és més estesa entre els joves de les franges d'edat més alta, en les quals gairebé arriben a ser majoria (43% dels joves de 26 a 29 anys).

Els homes confien més que l'Estat seguirà finançant les pensions que les dones. La majoria dels joves de l'àmbit metropolità creu que haurà de complementar l'ajut que l'Estat pagarà; els joves d'àmbits urbans i d'àmbits rurals creuen que s'hauran d'espavilar per poder finançar-se la seva pròpia pensió.

QUADRE 18.

Opinió sobre si podrà gaudir d'una pensió el dia que es jubili

Q20	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Si, l'Estat em pagarà una pensió	25,1	21,4	15,0	14,6	18,7
Tindrè pensió, però l'hauré de completar	28,0	29,6	28,7	30,2	29,2
No tindrè pensió, em caldrà un pla propi	22,4	32,9	43,4	42,9	36,1
NS/NC	24,6	16,1	12,9	12,3	16,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Quant a l'opinió dels entrevistats sobre l'edat en què es podran jubilar (quadre 19), les opinions són diverses. En això els joves enquestats mostren una gran diversitat de posicions, la qual cosa fa impossible de destacar-ne alguna que sigui prou significativa i convertir-la en característica global de la població catalana entre 15 i 29 anys. Fins i tot el nombre de joves que no saben o no contesten és alt (1,7%). Els entrevistats no tenen una idea molt clara sobre la seva jubilació. Sembla que l'opinió que ha aconseguit més seguidors és la que considera que la jubilació en un futur serà igual que ara, als 65 anys (30,7%). Tanmateix, un percentatge menor però prou ampli (23,6%) considera que el futur del treball portarà a jubilar-se anticipadament per dinamitzar el sistema laboral. El 11,9% creu, en canvi, que la jubilació es retardarà, i un altre grup de joves (amb un percentatge similar, un 12,2%) opina que deixarà de treballar quan no pugui més. Els més joves són els més optimistes: un 37,4% dels entrevistats entre 15 i 17 anys creu que no tindrà problemes amb la jubilació. Aquí, com en les altres variables, destaquen, pels resultats de les seves opinions, dos grans grups: els més joves (de 15 a 21 anys) i els grans (22 als 29 anys). Tots dos creuen que la jubilació s'anticiparà, gairebé amb el mateix nombre de respostes que els que creuen que tot continuarà igual.

QUADRE 19.
Opinió sobre l'edat en què es podrà jubilar

Q21	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Com ara, als 65 anys	37,4	30,5	27,9	28,3	30,7
Abans dels 65 anys	16,6	24,4	24,4	27,5	23,6
Després dels 65 anys	9,9	11,8	13,7	11,9	11,9
Quan ja no pugui treballar més	10,4	11,5	14,8	11,7	12,2
NS/NC	25,8	21,8	19,2	20,8	21,7
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

4. Els estudis

En el **quadre 20** es reflecteixen les dades sobre el **nivell d'estudis**. Un 4,1% dels joves enquestats o bé no té estudis o bé no els té acabats. El 21,8% té la Primària o EGB completa. Un 53,9% ha cursat estudis de formació professional o bé batxillerat. Finalment, un 19,8% ha cursat estudis universitaris, de grau mitjà (9,1%) o superior (10,7%).

QUADRE 20.
Nivell d'estudis

Q22	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sense estudis (no sap llegir)	1,5	0,2	0,7	1,8	1,0
Primària, EGB o equivalent incompleta	5,1	2,6	2,2	2,8	3,1
Primària, EGB o equivalent completa	36,1	19,6	14,8	19,8	21,8
FP o equivalent	13,0	24,0	24,2	24,5	21,9
BUP, COU o equivalent	43,6	42,3	22,4	21,7	32,0
Estudis de grau mitjà o equivalent	0,0	9,6	14,4	10,5	9,1
Estudis de grau superior o equivalent	0,0	1,5	21,1	18,4	10,7
Altres estudis	0,7	0,2	0,2	0,6	0,4
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

El gruix dels joves enquestats ha cursat o està cursant estudis de grau mitjà; tenen un nivell d'estudis de FP o de Batxillerat i COU (un 21,9% té estudis de FP i un 32% estudis de batxillerat o COU).

Cal dir, però, que **analitzant per percentatges d'edat** observem que els joves amb estudis de FP són un percentatge baix entre els de 15-17 anys, segment que alhora mostra un major nombre d'estudiants de batxillerat. En canvi, entre les franges d'edat més altes, els percentatges d'estudis de FP i de batxillerat són similars. Les generacions més joves han viscut probablement més de prop la mala imatge de la FP.

El 19,8 % dels joves enquestats té formació universitària. Per edats, la franja dels 22 als 25 anys és la que mostra un percentatge més elevat de joves que asseguren tenir estudis universitaris. Si descomptem, lògicament, els menors de 18 anys, la franja dels 18 als 21 és

la que presenta el percentatge menor de joves universitaris (11,1% enfront del 35,5% de la franja 22-25anys i del 28,9% de la franja 26-29 anys).

QUADRE 21.
Especificació d'altres estudis

Q22	Mencions
Curs climatització	1
Imatge i so	1
Informàtica	1
Auxiliar clínica	1
TOTAL	4

Font: GABISE, SA 1998

En el **quadre 22** es recull la **valoració del sistema educatiu actual** segons l'experiència viscuda pels entrevistats mateixos. Si tenim present l'opinió dels joves, la major part d'enquestats mostra una opinió favorable respecte al sistema educatiu (37,4%). Un altre ampli percentatge (31,2%) prefereix no significar-se ni a favor ni en contra. Els que manifesten opinions d'insatisfacció són un 25% del joves de Catalunya.

QUADRE 22.
Valoració del sistema educatiu actual, segons l'experiència pròpia

Q23	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt satisfactori	6,0	7,6	7,4	5,3	6,6
Bastant satisfactori	33,0	30,3	31,8	28,3	30,8
Ni satisfactori, ni insatisfactori	30,1	30,9	29,2	34,4	31,2
Bastant insatisfactori	20,2	20,2	17,9	17,2	18,8
Molt insatisfactori	7,5	6,5	6,7	4,6	6,2
NS/NC	3,1	4,6	7,0	10,3	6,4
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Per edats, aquesta dinàmica es repeteix. En gairebé tots els casos, l'opinió favorable és compartida per la majoria dels entrevistats. No obstant això, cal ressaltar que és entre els

joves de major edat on el pes dels que mostren una posició neutral és més clar i més significatiu. Alhora, però, són els que es mostren menys desfavorables al sistema educatiu (21,8%).

La majoria dels joves enquestats considera **que cal completar la seva formació oficial** amb altres ensenyaments (67,1%) (**quadre 23**). Tan sols un 25,2% considera obertament que no val la pena fer-ho. Així doncs, la consciència que cal complementar la formació bàsica amb un altre tipus de formació per adquirir més capacitació està força arrelada entre els joves enquestats. I això és similar en totes les franges d'edat, ja que els percentatges mostrats són similars i no hi ha diferències significatives.

QUADRE 23.

Has completat o completes la teva formació oficial amb d'altres ensenyaments?

Q24	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sí, perquè és imprescindible	33,3	29,6	35,1	31,4	32,3
Sí, perquè és preferible	16,1	19,4	16,5	17,2	17,4
Sí, perquè m'agrada	16,1	17,2	17,4	18,8	17,4
No, no val la pena	27,7	27,4	23,1	23,1	25,2
NS/NC	6,8	6,5	8,0	9,5	7,7
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Tal com es recull en el **quadre 24**, la majoria dels enquestats (92,3%) declara tenir **televisor a casa** a disposició personal. Cal fixar-se en les diferents franges d'edat per observar com l'edat determina l'ús que se'n fa: la franja d'edat més jove és la que veu més programes televisius, i el consum va decaient a mesura que augmenta l'edat.

Fixem-nos que, entre els joves de 15-17 anys, els que declaren que en fan molt ús són la majoria (53,7%), alhora que podem observar també com en les altres franges d'edat, la majoria dels enquestats es situen progressivament entre els que en fan menys ús. Així doncs, podem dir que hi ha una relació inversa entre l'edat i l'ús que es fa del televisor.

En tots els casos, és una minoria (7,3%) qui declara no tenir televisor a la seva disposició per a les necessitats i per a l'ús personal.

QUADRE 24.
Disposició personal de televisió a casa

Q25	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
No en tinc	10,6	5,7	7,4	6,3	7,3
En tinc, però no en faig gaire ús	35,4	51,6	53,9	53,8	49,4
En tinc, i en faig molt ús	53,7	42,5	38,3	39,3	42,9
NS/NC	0,2	0,2	0,4	0,6	0,3
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Un altre dels temes analitzats (**quadre 25**) és la **disposició de canals via satèl·lit** a la llar de cadascun dels entrevistats. Les dades ens mostren que, en general, no hi ha un consum estès dels canals via satèl·lit. Per la immensa majoria del joves entrevistats, la televisió "clàssica" segueix essent el model majoritari. Només una minoria (15,7%) dels joves catalans té canals via satèl·lit a casa seva. Dels que en tenen, només la meitat (el 7,9%) en fa molt ús.

QUADRE 25.
Disposició de canals via satèl·lit a casa

Q26	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
No en tinc	84,8	83,2	84,3	83,4	83,9
En tinc, però no en faig gaire ús	6,8	7,8	8,7	7,7	7,8
En tinc, i en faig molt ús	8,4	8,7	6,1	8,7	7,9
NS/NC	0,0	0,4	0,9	0,2	0,4
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

L'ordinador està força estès entre els joves entrevistats. En el **quadre 26** podem observar que més de la meitat assegura tenir ordinador a casa. Però encara no és un instrument totalment estès entre els joves catalans. Un important 40,8% assegura no tenir-ne i un ampli 24,5% no en fa gaire ús. S'ha de tenir present que això no vol dir que siguin "analfabets" informàtics, o que no l'utilitzin gens. En la franja d'edat que recull els entrevistats més

joves, hi ha el percentatge més elevat dels que declaren tenir ordinador a casa, i afirmen fer-ne molt d'ús. Tant els percentatges relacionats amb la possessió com els relacionats amb l'ús disminueixen progressivament a mesura que augmenta l'edat. Aquest fet posa de relleu les diferències generacionals entre uns i altres: els més joves han incorporat la cultura de l'ordinador amb més facilitat i naturalitat que els més grans, que s'han vist obligats a aprendre la cultura de l'ordinador amb més edat i no han disposat en la mateixa proporció d'aquests instruments a casa o a l'escola.

QUADRE 26.
Disposició d'ordinador propi a casa

Q27	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
No en tinc	38,3	35,9	40,7	48,3	40,8
En tinc, però no en faig gaire ús	23,6	28,5	23,7	21,8	24,5
En tinc, i en faig molt ús	37,6	34,9	34,8	29,1	34,0
NS/NC	0,5	0,7	0,9	0,8	0,7
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Respecte a l'ús que se li dona a l'ordinador (quadre 27), l'opinió dels joves catalans està dividida entre els que li atorguen bàsicament una funció laboral (32,8%) i els que creuen que l'ordinador pot tenir diferents usos segons el moment. Això ens mostra l'assentament d'una àmplia concepció de l'ordinador i de la informàtica lligada a diversos àmbits, des de la feina a l'oci, passant per la informació i la comunicació. L'ordinador s'entén cada cop més com un instrument que integra la possibilitat d'usos diversos.

QUADRE 27.
Consideració de l'ordinador

Q28	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Entreteniment	15,4	14,3	10,4	10,5	12,5
Formació	13,7	14,3	10,0	11,9	12,4
Eina de treball	27,2	32,2	39,9	30,6	32,8
Depèn del moment	34,9	33,2	28,1	32,5	32,0
NS/NC	8,7	6,1	11,7	14,5	10,3
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

També pel que fa a l'ús d'Internet (**quadre 28**) es pot observar la tendència assenyalada en els usos de l'ordinador en general: pels joves catalans, cada cop més les noves tecnologies tenen diversos usos segons el moment. D'aquesta manera, s'està assentant una cultura integral de l'ordinador com a eina de treball, d'oci, de recerca, de consulta i servei. Així i tot, és només una minoria el sector de joves que asseguren disposar del servei d'Internet des de casa seva. La immensa majoria dels entrevistats, el 81,9%, declara no disposar d'Internet a casa. Per franges d'edat, els percentatges són molt similars en tots els casos, no hi ha grans diferències. El nombre més alt de posseïdors d'Internet a casa és entre els enquestats de més edat (17,6%).

QUADRE 28.
Disposició d'Internet a casa

Q29	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
No en tinc	82,4	82,6	83,0	79,5	81,9
En tinc, però no en faig gaire ús	7,0	8,1	7,2	8,1	7,6
En tinc, i en faig molt ús	7,0	7,0	6,7	9,5	7,5
NS/NC	3,6	2,2	3,1	3,0	2,9
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Encara que hem vist que són pocs els joves catalans que disposen d'Internet i que en fan ús (7,5%), la tendència que s'observa en la dinàmica social és la d'un clar creixement (**quadre 29**). El fet que un 10% dels entrevistats assenyali aquest camí d'informació i comunicació en la seva dimensió formativa, o que un altre 10,6% el consideri una eina de treball, ens dóna les raons bàsiques que mostren que, majoritàriament, la consideració que la Internet és imprescindible no està arrelada. Però, de tota manera, un 34% dels entrevistats manifesta que aquesta eina pot tenir diferents funcions segons el moment. Un ampli 25% només en percep la dimensió d'entreteniment. L'extensió de la Internet a les llars catalanes, sumada a la seva utilitat de treball i de formació, és sense cap mena de dubte un camí que s'anirà eixamplant en el futur.

Si ens fixem en els encreuaments per sexe podem veure una tendència generalitzada (encara que petita) a que els homes disposin d'ordinador i d'Internet en major proporció que les dones; en concret, entre els joves, hi ha un 9% dels homes que tenen Internet i en fan ús i són un 6% de les dones les que estan en la mateixa situació.

QUADRE 29.
Consideració d'Internet

Q30	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Entreteniment	30,4	26,8	23,3	20,4	25,0
Formació	8,2	10,9	10,6	9,7	10,0
Eina de treball	8,4	10,5	10,2	12,7	10,6
Depèn del moment	32,1	33,8	34,3	35,3	34,0
NS/NC	21,0	17,9	21,7	21,6	20,5
TOTAL	100,0	100,0	100,0	99,8	100,0

Font: GABISE, SA 1998

5. Les relacions familiars

El **quadre 30** ens mostra la resposta a la pregunta "**amb qui vius habitualment?**" La majoria dels joves catalans declara viure amb els pares. Aquest percentatge reflexa principalment la situació de la gent més jove, és a dir, els que tenen entre 18 i 25 anys.

QUADRE 30.
Amb qui vius habitualment?

Q31	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Amb els pares	96,1	85,0	74,5	43,7	74,0
Amb company/a (marit/muller)	0,4	3,3	11,8	39,7	14,2
Amb companya/a a casa pares/sogres	0,2	1,5	0,7	1,6	1,0
Amb altres familiars	0,7	2,6	1,9	3,8	2,3
Amb altres companys/es	1,0	5,7	5,9	3,6	4,2
Sol/a amb els fills	0,0	0,0	0,4	0,6	0,2
Sol/a	1,0	1,1	4,1	6,9	3,3
Sol/a, en pensió o residència	0,2	0,7	0,7	0,0	0,4
Altres	0,2	0,0	0,0	0,2	0,1
NS/NC	0,2	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

En canvi, entre els més grans, la meitat viu amb els pares i l'altra meitat viu independent de la família. És, doncs, important el nombre de joves que assegura viure amb els pares fins als 25 anys: constitueixen una clara majoria (entre el 75% i el 96%). L'evolució és lògica; el percentatge de joves que viu amb els pares decreix amb l'edat, fins a ser la meitat dels entrevistats en la franja d'edat més alta.

Igualment, en el **quadre 30**, podem veure que un 14,2% viu amb la parella. Fora de l'àmbit familiar, aquesta és la forma més comuna de tenir una vida independent. Aquest 14,2% està format principalment per joves de 26 a 29 anys, tot i que el percentatge de joves de 21 a 25 anys viuen en parella també és significatiu. Evidentment, per edats, el percentatge de joves que viuen en parella augmenta com més anys tenen els entrevistats.

Els joves que viuen sols són una minoria, tot i que el grup majoritari està entre les franges d'edat més altes, entre els 26 i 29 anys, amb una presència significativa dels que tenen entre 22 i 25 anys. Cal assenyalar que és entre aquesta edat i la franja dels 18 als 21 anys on s'agrupen els joves que viuen fora de casa amb companys; aquest fet respon o bé a la convivència entre estudiants, o bé a les primeres proves de viure fora de la casa familiar amb altres companys.

L'evolució del comportament dels joves en relació amb l'àmbit familiar de referència ha estat molt ràpida; així, des del 1990 ha augmentat el nombre de joves que viu amb els pares o amb altres familiars i ha disminuït el nombre de joves que viu separat i independent del nucli familiar principal. L'edat d'emancipació es retarda.

Per edats, aquesta tendència, que ha estat marcada per l'augment d'aquest hàbit de continuar en l'entorn familiar, és protagonitzada pels joves que tenen entre 25 i 29 anys (els joves que l'any 1990 tenien entre 20 i 21 anys i vivien a casa dels pares encara no han marxat, com tampoc els que ara tenen al voltant de 25 anys).

Per contra, entre les franges d'edat inferiors s'ha notat, respecte del 1990, un lleu retrocés dels que viuen amb els pares. Entre els joves de 15 i 21 anys d'avui n'hi ha més que viuen independentment del nucli familiar que no pas l'any 1990.

Així doncs, les dades recollides en el **quadre 30** mostren una lleugera tendència a la independència entre els més joves (tot i que encara no és ni de bon tros majoritària) i, per contra, entre els més grans s'ha creat una tendència a continuar a la llar familiar dels pares. Aquesta tendència pot comportar la formació de actituds diferents de les generacions més joves actuals respecte a les pautes de comportament establertes fins ara.

L'anàlisi de les respostes a la pregunta "**amb qui vius habitualment?**" a partir de la **variable sexe** no mostra en general grans diferències que facin variar les tendències descrites anteriorment, només aporta certs matisos que enriqueixen l'estudi: el percentatge de noies que viuen amb el company és lleugerament superior al dels nois (17,1% de noies enfront d'un 11,3% de nois), mentre que el percentatge de nois que viuen sols és lleugerament superior al de les noies (un 4,7% de nois i un 2% de noies).

La mateixa anàlisi segons la variable **lloc de residència** ens serveix per a corroborar les pautes ja marcades: en tots els àmbits de residència, la majoria dels joves viu amb els seus pares en proporcions semblants (en les àrees metropolitanes un 75,4%, en les urbanes un 74,3% i en les rurals un 72,2%).

El percentatge de joves que viuen acompanyats per les seves parelles en les àrees urbanes (16,1%) i rurals (18,6%) són superiors al percentatge de joves que viuen en parella en les àrees metropolitanes (9,6%).

En les àrees metropolitanes, el percentatge de joves que viuen amb altres companys és lleugerament superior als que viuen de la mateixa forma en les àrees urbanes i rurals (el 6,98% en les àrees metropolitanes, el 3,44% en les urbanes i el 1,31% en les rurals). La causa d'això és, probablement, que els joves que viuen acompanyats d'amics són, principalment, universitaris.

El quadre 31 mostra el nombre de fills que avui desitjarien tenir els joves. Pels resultats obtinguts, tenir un fill i voler-ne dos segueix essent el desig primordial dels joves entrevistats. Un percentatge al voltant del 16% preferiria tenir-ne tres o quatre. Els que estan disposats a formar una família nombrosa són una petita minoria que representa un 2,8%. Un 8% no vol tenir cap fill. Cal destacar, doncs, que són més els que no en volen tenir cap que els que en volen tenir molts.

QUADRE 31.
Nombre de fills que desitjaria tenir

Q32	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Cap	7,2	7,4	8,3	9,1	8,0
Un o dos	61,0	60,4	60,1	64,4	61,5
Tres o quatre	15,7	17,2	17,9	12,1	15,8
Més de quatre	3,6	3,3	2,8	1,6	2,8
NS/NC	12,5	11,7	10,9	12,9	11,9
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Per edats, els més grans són els més partidaris de no tenir-ne o de tenir-ne pocs, i molt pocs estan disposats a ser família nombrosa, menys que en qualsevol altre edat. Per contra, entre els més joves (els de 15 a 17 anys), els percentatges relatius als partidaris de família nombrosa són més alts i el nombre de entrevistats que assegura que no vol tenir cap fill és més baix.

Tal vegada es pot constatar que les primeres reflexions de la joventut i la il·lusió deixen pas a un pràctic i conscient pragmatisme de les franges d'edat més altes. De totes maneres, en tots els grups d'edat, el percentatge més alt és el que correspon al desig de tenir un o dos fills.

En general, les dades analitzades per **sexe** no mostren actituds radicalment diferents; el percentatge de dones que vol un o dos fills, o fins i tot tres o quatre, és major que el dels homes, però la tendència marcada tant per uns com pels altres és la mateixa, i guarda íntima relació amb la tendència marcada ja per la variable edat: la majoria en vol un o dos.

En els **quadres següents (quadres 32, 33, 34, 35, 36 i 37)** s'analitza la valoració que els entrevistats fan de les **diverses qüestions relacionades amb la naturalesa de la família i amb el paper que té en la societat actual.**

QUADRE 32.

Grau d'importància concedit a diferents funcions de la família: satisfacció de necessitats materials

Q33	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	41,7	32,5	29,4	30,2	33,0
Bastant important	36,6	33,1	34,2	34,4	34,5
Una mica important	15,2	22,6	24,2	24,1	21,9
Gens important	4,6	9,2	9,2	8,5	8,1
NS/NC	1,9	2,6	3,0	2,8	2,6
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

La majoria dels entrevistats considera que el valor i la funció més important de la família consisteix a donar estimació als membres que pertanyen al nucli familiar. Les altres funcions de la família, en l'ordre d'importància donada pels entrevistats, són: el **suport moral**, la **companyia** i la **satisfacció de les necessitats materials**. Tot i que els joves han classificat aquestes funcions amb graus d'importància diferents, en tots els casos els que han negat la importància de cadascuna de les funcions valorades són una petita minoria.

Els resultats exposats en el **quadre 32** aclareixen que la **funció de satisfer les necessitats materials** és, de totes les que desenvolupa la família, la que en general es considera menys important. Tot i que la majoria dels joves creu que és important que la família satisfaci les

necessitats materials dels seus components, no considera que aquesta sigui la seva funció primordial. Opina d'aquesta manera, amb els corresponents matisos, un 89,4%. Només un 33% considera que és molt important. El 34,5% la considera bastant important. I, pel 21,9%, ho és només una mica. Tan sols un 8,1% considera que aquesta funció no té cap tipus d'importància.

L'edat influeix a l'hora de fer la valoració, ja que són els més joves, els que tenen menys recursos econòmics propis, els que consideren més important aquesta funció. Aquesta valoració disminueix amb l'edat. En canvi, per sexes, no hi ha diferències significatives en les opinions pel que fa a aquest paper de la família.

En el **quadre 33** es mostren els resultats de la **valoració que els entrevistats fan de la funció de donar companyia de la família**. La família és el nucli sentimental i personal dels individus. És el centre de referència primer, d'identitat i de companyia. Només un 0,9% dels joves entrevistats considera que aquesta funció no és important i un 1,5% no respon. L'opinió de la resta, el 97,5%, certifica la importància implícita de la família com a font de companyia. Per la majoria, aquesta funció és fonamental i és important que la família la desenvolupi. El nombre de joves que considera que aquest és un aspecte molt important ha augmentat respecte a la pregunta anterior (vegeu **quadre 32**), i no només això, sinó que en aquest cas el ventall de respostes no es troba tan diversificat entre els principals ítems, sinó que tendeix a concentrar-se entorn de les categories que denoten el grau superlatiu d'importància que té aquesta funció familiar pels entrevistats (el 66,4% considera que aquesta funció és molt important i el 25,8% creu que ho és bastant). Aquesta tendència perdura i augmenta en les preguntes posteriors (vegeu **quadres 34 i 35**). Finalment, els joves que la consideren només una mica important constitueixen un 5,3%.

Per edats, els de menys edat (els joves entre 15 i 17 anys) són els que més consideren que aquesta funció de la família és molt important i els que menys n'expressen dubtes o la neguen. Per sexes, el percentatge de dones que considera que és molt important és superior amb deu punts al dels homes (71,5% de les dones enfront d'un 61,4% dels homes).

QUADRE 33.

Grau d'importància concedit a diferents funcions de la família: companyia

Q34	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	70,8	67,1	63,0	65,8	66,4
Bastant important	24,1	26,3	25,3	27,1	25,8
Una mica important	3,9	4,6	8,1	4,4	5,3
Gens important	0,2	0,9	1,1	1,4	0,9
NS/NC	1,0	1,1	2,4	1,4	1,5
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

El quadre 34 mostra el valor que els entrevistats donen a la família com a font de suport moral i consell. El paper de la família com a font de suport moral i consell als seus membres és valorat com a molt important pel 75,4% dels joves entrevistats. El 18,4% el considera bastant important, i només un 4% creu que és una mica important. Tan sols un 0,6% opina que aquesta és una funció que no té cap importància. El percentatge ha disminuït respecte als quadres anteriors.

QUADRE 34.

Grau d'importància concedit a diferents funcions de la família: suport moral i consell

Q35	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	77,8	74,9	73,7	75,7	75,4
Bastant important	17,6	19,0	18,9	17,8	18,4
Una mica important	3,1	4,3	4,3	4,2	4,0
Gens important	0,7	0,6	0,6	0,8	0,6
NS/NC	0,7	1,3	2,6	1,6	1,6
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Entre els més joves es segueix trobant el major nombre de persones que consideren que aquesta funció és molt important (77,8%), tot i que la resta dels percentatges en aquest cas són similars: els més joves són els que en tots els quadres es mostren més d'acord amb l'opinió que les funcions que fa la família són molt importants. Segurament perquè en depenen més directament. Així, a mesura que avança l'edat, la independència d'aquests joves respecte de l'entorn familiar pot ser la causa directa del lleuger retrocés que els joves de 26 a 29 anys mostren en aquesta qüestió. Però la tendència general, marcada per les opinions majoritàries, és que, fins i tot entre els més grans, la família és molt important.

En aquest cas sí que cal assenyalar que el percentatge de dones que considera que la funció de suport moral i consell és molt important és significativament més alt que en el cas dels homes (homes 69,9% i dones 80,7%). Per contra, els homes presenten un percentatge major pel que fa a l'opinió que aquesta funció ho és "bastant"; en resum, per les dones la funció de suport moral i consell de la família és més important que pels homes.

En el **quadre 35** podem veure què pensen els joves de l'**estimació** que dona el nucli familiar. Del conjunt de funcions i papers que compleix la família actual, la que els joves han considerat més important és l'estimació. Gairebé la totalitat dels entrevistats s'agrupen al voltant de la consideració l'opinió "molt important" o "bastant important". Amb això, els joves entrevistats mostren que la família segueix essent el nucli bàsic, no només de satisfacció de necessitats i de seguretat, sinó també el nucli essencial de referència, de coneixença, d'identitat, de suport i, el que és més important, el nucli bàsic d'afecte i d'estimació. La diferència d'un sol punt entre els entrevistats més joves i els entrevistats de més edat ens demostra que aquesta opinió és compartida per la majoria dels entrevistats, sense que la edat hi tingui un pes especial: la independència econòmica, personal i àdhuc afectiva respecte de la família dels joves de més edat influeix i minva lleugerament la consideració que tenen de les altres funcions analitzades, però no d'aquesta.

Així doncs, per les dades mostrades, l'estimació és un valor, una funció familiar, que va més enllà de les necessitats o la situació conjuntural del moment que poden viure al llarg dels anys els entrevistats. Pels joves entrevistats, aquest és un valor perdurable i el paper principal que ha de tenir la família perquè tingui sentit.

QUADRE 35.

Grau d'importància concedit a diferents funcions de la família: estimació

Q36	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	85,0	84,5	83,7	84,0	84,2
Bastant important	12,4	12,2	10,2	12,5	11,8
Una mica important	1,5	1,3	3,2	1,2	1,8
Gens important	0,2	0,6	0,4	0,2	0,3
NS/NC	1,0	1,5	2,6	2,2	1,9
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Hi ha un seguit d'altres **funcions** més variades que també tenen la seva **importància en la vida familiar**, tot i que no arriben a adquirir la importància de les funcions descrites en els quadres anteriors. Això ens mostra el **quadre 36**. Les funcions que han obtingut més mencions són les de **comprensió i confiança**, les d'**educació** i les de **convivència i harmonia**. De fet, funcions que podríem englobar de forma genèrica sota els termes que ja hem fet servir. Cal anotar les baixes mencions donades al terme llibertat, tot i que cap de les funcions descrites fins ara suposa una negació a la llibertat personal dins la família (**quadre 37**).

QUADRE 36.

Grau d'importància concedit a diferents funcions de la família: altres

Q37	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	69,2	45,0	64,3	72,2	61,5
Bastant important	15,4	45,0	14,3	11,1	23,1
Gens important	0,0	5,0	7,1	0,0	3,1
NS/NC	15,4	5,0	14,3	16,7	12,3
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 37.
Altres funcions de la família esmentades

Q37	Mencions
Comprensió i confiança	11
Educació	7
Convivència, harmonia	6
Respecte	5
Ajuda per als estudis	4
Libertat	2
Distracció	2
Sexe	2
Altres	2
No determinat	7
TOTAL	48

Font: GABISE, SA 1998

D'aquest conjunt de quadres analitzats podem excloure la següent reflexió: els joves entrevistats valoren la família, deixant de banda els matisos referents a l'edat (en general, la majoria dels joves de menys edat considera totes les funcions exposades molt importants; aquests joves estan més lligats a la família que no pas els altres, de fet en depenen directament); els joves estan en el mateix nivell en la consideració de la família i la seva funció com quelcom important. La importància rau més en un sentit personal, de lligam, de referent i d'origen que es valora i no es vol perdre, que no pas en la satisfacció de les necessitats materials.

El lligam amb la família és més íntim, més de complicitat i de necessitat personal i de lligam que no pas de necessitat material. Una cosa porta a l'altra.

I sembla que la família no està en crisi, més aviat es transforma i s'adapta, però les noves generacions segueixen trobant importants la família i les funcions que compleix.

El **quadre 38** ens mostra el **grau de satisfacció** dels entrevistats amb la seva vida actual familiar. La majoria dels joves estan satisfets amb la seva vida familiar actual, i això es dona de la mateixa manera en totes les **edats**. Els joves que estan pocs satisfets són una minoria que obté el percentatge més alt en la franja d'edat dels més joves. Aquest percentatge decreix amb els anys: així, dels joves entre 26 i 29 anys només un 5,9% està

poc satisfet i el 0,9% dels joves entrevistats considera que no està gens satisfet amb la seva vida familiar.

QUADRE 38.
Satisfacció de l'entrevistat amb la seva vida familiar actual

Q38	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt satisfet	44,1	43,5	46,0	46,1	45,0
Bastant satisfet	46,0	48,3	46,6	45,2	46,6
Poc satisfet	8,9	6,3	5,6	5,9	6,5
Gens satisfet	0,5	0,9	1,3	1,0	0,9
NS/NC	0,5	0,9	0,6	1,8	1,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Els joves **residents** en zones urbanes són els que majoritàriament es mostren més satisfets de la seva vida familiar (53,6%). Això no es dona amb els joves residents a les zones metropolitanes o a les zones rurals: la majoria declaren que estan satisfets (48,5% a la zona metropolitana i 51,3% a les zones rurals). Així doncs, el nombre de joves satisfets és més alt en les zones urbanes que en les rurals o en l'àrea metropolitana.

L'anàlisi exposada en el **quadre 39** sobre si els joves s'han **plantejat emancipar-se** mostra que el 64,1% dels entrevistats sí s'ho ha fet. Un 27,3% assegura que aconseguirà els seus objectius, i pel 36,8%, aquest és un desig difícil de complir perquè un seguit d'inconvenients no el fa factible en un espai de temps curt.

Els joves que ho tenen clar i saben com fer-ho són majoria entre els 25 i 29 anys. En canvi, aquesta no és l'opció majoritària entre els joves de 15 a 21 anys, encara molt relacionats i dependents de l'entorn familiar. Els més joves, els que tenen entre 15 i 17 anys, són els que, per el percentatge majoritari registrat, encara no s'han plantejat d'emancipar-se de la família. Aquesta proporció decreix a mesura que augmenta l'edat.

QUADRE 39.

T'has plantejat emancipar-te de la família i anar a viure pel teu compte?
(només els que viuen amb els pares o amb altres familiars)

Q39	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sí i ho faré	12,9	20,9	39,2	43,3	27,3
Sí, però encara no és factible	32,3	43,7	35,4	33,2	36,8
No	52,9	32,3	23,0	16,2	32,6
NS/NC	2,0	3,1	2,4	7,3	3,3
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Els quadres que es presenten a continuació (**quadres 40, 41, 42, 43, 44 i 45**) fan referència a l'opinió dels joves sobre les **possibles dificultats en el moment d'emancipar-se**.

El **quadre 40** mostra l'opinió dels joves sobre fins a quin punt el fet de **trobar habitatge propi** és una dificultat per a aconseguir una vida independent. Les dades globals mostren que trobar un habitatge propi és considerat per una majoria dels entrevistats (51,2%) com una dificultat en el moment d'emancipar-se però, atès l'alt percentatge de joves que considera que no és una dificultat (44,2%) i tenint presents els resultats obtinguts en la pregunta posterior (vegeu **quadre 41**), cal dir que, pels joves entrevistats, aquesta no és la dificultat principal a l'hora de pensar en una situació personal d'independència.

QUADRE 40.

Valoració de les dificultats que comportaria o ha comportat el fet d'emancipar-se: trobar habitatge propi

Q40	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sí	59,8	51,8	48,6	46,5	51,2
No	33,3	44,7	47,9	48,9	44,2
NS/NC	7,0	3,5	3,5	4,6	4,5
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Però l'edat dels enquestats influeix en l'opinió resultant; pels més joves, aquesta dificultat té més pes que pels més grans. A mesura que avança l'edat i que la posició personal i professional del jove millora, l'opinió majoritària tendeix a restar-li importància, tot i que en cap moment es deixa de percebre com una de les dificultats: pels més grans, aquest problema és més més fàcil de solucionar que no pas pels més joves.

Com ja va essent habitual en el conjunt de l'estudi, entre els joves de 21 i els de 22 anys s'entreveu una frontissa a partir de la qual les opinions i les tendències mostrades varien. Això es deu, sobretot, a que a partir d'aquest eix les situacions personals i laborals dels enquestats també varien.

Per un major nombre de joves, tant de l'àrea metropolitana (50,5%) com provinent d'àrees rurals (56,2%), aconseguir un habitatge és un problema. En les àrees metropolitanes, això es deu als alts preus de l'habitatge, de lloguer o de compra.

Els joves valoren **com incideix la possibilitat de tenir una font pròpia d'ingressos a l'hora d'emancipar-se** en el **quadre 41**. Tenir diners personals que permetin d'afrontar les despeses relacionades amb l'emancipació és considerat per la majoria dels entrevistats com una dificultat de pes, més que no pas la de trobar un habitatge propi (com més elevat sigui la majoria dels joves més important és la dificultat).

QUADRE 41.

Valoració de les dificultats que comportaria o ha comportat el fet d'emancipar-se: tenir font pròpia d'ingressos

Q41	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Si	69,6	66,2	50,8	45,6	57,6
No	23,9	30,3	45,5	50,2	38,1
NS/NC	6,5	3,5	3,7	4,2	4,4
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

I, com ja és habitual, és entre els més joves (en la franja dels 15 a 17 anys i en la dels 18 a 21) que aquesta dificultat té més pes. A partir dels 22 anys, el nombre de joves que considera que no suposa una dificultat augmenta fins que, entre els joves de més edat, la majoria considera que no és una dificultat important (quan, en major proporció, tenen feina i gaudeixen d'una font d'ingressos pròpia que els dóna marge per a consumir i estalviar).

El **quadre 42** analitza les respostes dels joves pel que fa al **paper de la família en relació amb la voluntat d'emancipació**. La majoria dels joves entrevistats no considera que l'oposició de la família sigui una dificultat a l'hora de poder viure independents. Per edats, tot i que en totes les franges analitzades la majoria considera que no és una dificultat, entre els més joves (els de 15 a 17 anys) aquesta afirmació adquireix més matisos (el 25,3% considera que sí ho és) ja que encara depenen directament de la família i el pes dels pares és més fort.

QUADRE 42.

Valoració de les dificultats que comportaria o ha comportat el fet d'emancipar-se: oposició de la família

Q42	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Si	25,3	16,1	11,3	9,7	15,1
No	66,3	80,0	83,5	85,1	79,4
NS/NC	8,4	3,9	5,2	5,2	5,5
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Així doncs, en general (tot i els matisos que afecten a una part minoritària dels més joves) el pes de la família i la cultura familiar actual no influeixen negativament en la possibilitat d'emancipació dels joves, ni segons l'edat, ni segons el **sexe** (el 80% dels homes considera que no és una dificultat i el 78% de les dones), ni segons el **lloc de residència** (considera que no és una dificultat el 80% dels joves de la zona metropolitana, el 77% de la zona urbana i el 80,6% de la zona rural). Ni pels homes ni per les dones l'oposició de la família suposa una dificultat. En ambdós casos, els percentatges d'opinions afirmatives corresponen a una minoria.

El **quadre 43** presenta les consideracions dels joves quant a un altre dels possible factors que dificulten l'emancipació: **haver d'abandonar l'entorn anterior**. Pels joves entrevistats, el fet d'haver d'abandonar l'entorn en el qual estaven acostumats a viure no és una dificultat.

En general, el que tots aquests quadres estan mostrant és que la majoria dels joves té una capacitat i una voluntat d'emancipar-se que només pot fer-se enrere o retardar-se per causes materials o financeres. En general, els joves catalans estan decidits, quan econòmicament puguin, a anar a viure sols.

QUADRE 43.

Valoració de les dificultats que comportaria o ha comportat el fet d'emancipar-se: haver d'abandonar l'entorn anterior

Q43	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sí	42,7	28,5	25,5	19,6	28,4
No	52,5	66,5	69,3	73,9	66,2
NS/NC	4,8	5,0	5,2	6,5	5,4
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Aquesta és una actitud comuna en la majoria dels joves entrevistats de totes les edats, tot i que els de menys edat configuren una realitat que malgrat no ser diferent en els seus trets generals de la resta dels joves, sí mostra una sèrie de matisos propis. Els joves de 15 a 17 anys presenten el percentatge més alt dels que consideren que el fet d'abandonar l'entorn anterior sí és una dificultat (42,7%), per bé que no són la majoria (52,5%).

Tant **homes** com **dones** creuen majoritàriament que aquesta no és una causa per no emancipar-se (així opina el 67% dels homes i el 65% de les dones). Tampoc l'**àmbit territorial** on es viu és una variable que influeixi en la manera de pensar quan els joves es plantegen l'emancipació (el 68% en l'àrea metropolitana, el 61% en les àrees urbanes i el 66% en les àrees rurals).

Els **quadres 44 i 45** recullen els altres fets mencionats pels joves com a dificultats per a l'emancipació i el seu grau d'importància. Segons les respostes donades pels joves entrevistats, els altres factors que incideixen en el moment de l'emancipació no són

dificultats tan importants com les especificades anteriorment, ni tenen el mateix pes (ho creu així el 41,9% dels joves, enfront d'un 19,4% que considera importants les causes que menciona). Un gran nombre dels entrevistats ni tan sols les especifica (el 38,7% del resultat global).

QUADRE 44.

Valoració de les dificultats que comportaria o ha comportat el fet d'emancipar-se: altres

Q44	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Si	37,5	12,5	14,3	12,5	19,4
No	12,5	62,5	42,9	50,0	41,9
NS/NC	50,0	25,0	42,9	37,5	38,7
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Els més joves (de 15 a 17 anys) són els que menys contesten a la pregunta (50%) i el subgrup en el qual hi ha més opinions que les causes mencionades són dificultats importants per a l'emancipació. Així doncs, els més joves són els que tenen més dificultats per a aconseguir la independència, cosa que es pot considerar coherent.

QUADRE 45.

Altres dificultats que s'esmenten

Q44	Mencions
Comoditat	3
Habitatge car	2
Altres	9
TOTAL	14

Font: GABISE, SA 1998

Entre les dificultats esmentades cal destacar les que fan referència a la comoditat de quedar-se en l'entorn en el que s'està (3 mencions) i els preus dels habitatges (2 mencions).

Fent una **petita valoració** del que s'ha exposat fins ara en aquesta sèrie de quadres, podem dir que els joves que tenen entre 15 i 17 anys són els que han expressat més dificultats per a emancipar-se; dificultats que bàsicament són materials (habitatge propi i capacitat econòmica) i, tot i que menys, personals (el 42,7% no vol abandonar l'entorn familiar anterior). El 50% no es planteja anar a viure sol, i el 32,3% no ho considera factible. De fet, malgrat les possibles ganances d'emancipar-se, la situació de lligam personal amb la família i la dependència econòmica expliquen les característiques de l'opinió dels més joves. Amb tot, cal tenir present que, per la majoria d'ells, la família no exerceix cap tipus d'oposició en aquest sentit.

En el **quadre 46** s'exposen les respostes a la pregunta sobre l'**edat ideal per a l'emancipació**. Per la majoria dels joves entrevistats es situa entre els 20 i els 25 anys. El percentatge més elevat favorable a aquesta opinió correspon al subgrup de joves de 15 a 17 anys (59,7%, la majoria). Aquesta proporció disminueix a mesura que avança l'edat, fins a ser l'opció escollida pel 40,1% dels joves entre 26 i 29 anys (la majoria, el 45,1%, considera que l'edat ideal és entre els 25 i els 35 anys). La generació més jove, dels 15 als 21 anys, desitjaria emancipar-se molt més aviat que no pas els de la generació més gran.

QUADRE 46.

Opinió sobre l'edat ideal per emancipar-se de la família si es disposa de les condicions per fer-ho

Q45	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Abans dels 20 anys	12,3	6,0	3,3	4,2	6,1
Entre els 20 i els 25 anys	59,7	54,9	46,8	40,1	50,0
Entre els 25 i els 35 anys	20,3	32,2	42,1	45,1	35,7
Després dels 35 anys	1,9	1,7	0,9	1,4	1,5
NS/NC	5,8	5,2	6,9	9,3	6,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Tant la majoria d'**homes com de dones** considera que l'edat ideal per a l'emancipació és entre els 20 i els 25 anys. Succeeix el mateix quan es té en compte el **lloc de residència** dels entrevistats: la major part de les respostes, independentment del lloc de residència, situa entre els 20 i els 25 l'edat ideal per a l'emancipació.

Els quadres 47, 48, 49 i 50 exposen les **actituds dels joves que viuen en parella** pel que fa al **paper de l'home i de la dona en la relació**.

El **quadre 47** exposa la part de feines domèstiques que realitza cada jove entrevistat. Entre els joves catalans que afirmen viure en parella, la majoria exposa que en aquesta qüestió la dona porta la iniciativa i té el paper clau. Un 11,8% afirma que la feina domèstica és exclusivament cosa de la dona i el 40,5% declara que la major part de la feina és feta per la dona i l'home l'ajuda. Ambdós casos atorguen a la dona el paper principal, i els seus percentatges sumen el 52,3%, la majoria dels joves entrevistats. En comparació amb aquestes dades, pel 37,3% dels joves la feina de la casa és feta per l'home i la dona a parts iguals, i estableixen així una efectiva equiparació de papers.

QUADRE 47.

*Part aproximada de les feines domèstiques que fa cada membre de la parella
(només per als que viuen en parella)*

Q46	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Totes la dona	0,0	10,3	8,6	13,2	11,8
La major part la dona, i l'home ajuda	0,0	27,6	41,4	42,5	40,5
L'home i la dona a parts iguals	0,0	27,6	41,4	37,7	37,3
Gairebé tot l'home, i la dona ajuda	0,0	3,5	1,4	1,4	1,6
Tot ho fa l'home	0,0	0,0	0,0	0,5	0,3
Altres	0,0	3,5	0,0	0,0	0,3
NS/NC	100,0	27,6	7,1	4,7	8,3
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Les dones consideren per majoria que les tasques de la casa recauen sobretot en elles (el 61,1% de les dones afirma que les feines de casa les fan exclusivament elles o bé en fan la major part i l'home les ajuda, i el 30,8% afirma que els treballs domèstics els fan l'home i la dona a parts iguals). En canvi, la majoria dels homes opina que la feina la fan a parts

iguals (46,5%). El 38,7% assegura que les tasques recauen en les dones. Atenent a les dades globals i les dades sorgides del creuament amb la variable sexe, podem dir que, en aquesta tendència majoritària a considerar que el pes i la iniciativa de les feines de casa recauen sobre les dones, aquestes en són més conscients i així ho expressen, mentre que els homes asseguren que les comparteixen.

QUADRE 48.
Especificació de l'ítem "altres"

Q46	Mencions
Els pares	1
TOTAL	1

Font: GABISE, SA 1999

Les **zones de residència** també mostren dades interessants: en l'àrea metropolitana, la majoria constata que les feines són fetes a parts iguals per homes i dones. En les àrees urbanes, hi ha diversitat d'opinions i resulten percentatges similars entre els que diuen que el pes és tot per a la dona i que l'home ajuda (38,4%) i els que consideren que ho fan a mitges (39,4%). En canvi, en les àrees rurals, la majoria assenyala que les tasques domèstiques són fetes principalment per les dones amb l'ajuda de l'home. Hi ha diferents concepcions i cultures segons l'àrea de residència: en general, en les zones metropolitanes hi ha una tendència cultural a ajustar el paper de l'home i de la dona, mentre que en l'extrem oposat, en les zones rurals, es considera que el pes principal recau sobre les dones.

El **quadre 49** exposa la part de **les càrregues familiars que paga cada jove entrevistat que viu en parella**. Per la majoria dels entrevistats, les despeses ocasionades per la vida són assumides de la mateixa manera per l'home i la dona (53,6%). En segon lloc, el 27,3% considera que és sobre l'home que recau la major part del pes. Només el 9,4% considera que són les dones qui tenen un paper destacat en la assumpció de les despeses.

Comparant aquestes dades amb les anteriors —referents a la part de les feines domèstiques que fa cada membre de la parella—, fem una observació important: pel que fa a les tasques domèstiques, el paper més important recau sobre la dona, però subsisteix amb una tendència de fons que equipara els papers i els deures de l'home i de la dona; les despeses, en canvi, són majoritàriament assumides i compartides per l'home i la dona i subsisteix una tendència de fons en la qual l'home encara té el paper principal en aquesta qüestió.

QUADRE 49.

Part aproximada de les càrregues familiars que paga cada membre de la parella
(només per als que viuen en parella)

Q47	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Totes la dona	0,0	0,0	0,0	2,3	1,6
La major part la dona, i l'home hi contri	0,0	28,1	4,4	6,1	7,8
L'home i la dona equitativament	0,0	31,3	56,5	56,7	53,6
Gairebé totes l'home, i la dona hi contri	0,0	6,3	18,8	16,3	15,7
Totes l'home	0,0	12,5	10,1	12,1	11,6
Altres	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
NS/NC	100	21,9	10,1	6,5	9,7
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

En la cultura tradicional, l'home ha estat el puntal financer de la família i la dona ha estat la més directament responsable de la vida familiar i quotidiana. Des de fa temps aquests papers s'estan transformant, sobretot des de l'entrada massiva de la dona en el món del treball, donant pas, cada cop de manera més clara, a una nova cultura familiar en la qual l'home i la dona assumeixen les mateixes funcions i el mateix rol.

Les dades dels resultats globals mostren que aquesta tendència també es dona a casa nostra, però a la vegada ens indiquen que l'equiparació dels papers ha estat més assumida pel que fa a les despeses que no pas en el repartiment de les tasques domèstiques, aspecte en el qual l'home no té (o no vol tenir) les mateixes responsabilitats que la dona i aquesta ha d'encarregar-se així de les tasques laborals que li són pròpies (com ho són també per a l'home) i, alhora, de les tasques familiars.

Aquesta dinàmica es repeteix en totes les edats, per bé que els joves que tenen entre 18 i 21 anys mostren un comportament més matisat: un important percentatge de joves (gairebé similar al de la majoria) explica que les despeses recauen sobre la dona tot i l'ajuda dels homes (28,1%) i un altre percentatge (12,5%) correspon a joves que pensen que aquestes són responsabilitat exclusiva dels homes.

L'observació de les dades resultants del creuament per sexe mostren que, tant els homes com les dones, opinen majoritàriament que les despeses són compartides. Però hi ha un matis que cal tenir present en el cas de les dones: aquestes respostes (tot i que majoritàries mostren un percentatge inferior als dels homes) van acompanyades de significants

percentatges de joves que afirmen que les despeses són assumides parcialment i total pels homes.

Aquesta realitat, "els homes i les dones assumeixen les despeses de la mateixa manera", és majoritària en les diferents zones de residència dels entrevistats. Tot i que en general l'opinió majoritària està per damunt de les peculiaritats culturals territorials, en l'àmbit rural el pes tradicional dels homes és lleugerament més fort que en els altres àmbits (56,3% en la zona metropolitana, 58,6% en les zones urbanes i 48% en les rurals).

La cultura tradicional dels papers de l'home i de la dona en la família està canviant, i això no és nou. El que aquí es recull és la situació d'aquest canvi avui entre els joves de Catalunya. Als homes els costa assumir el paper tradicional de la dona i compartir la responsabilitat pel que fa a les tasques domèstiques. La dona ha hagut d'assumir les despeses i compartir-les amb l'home però, en la major part dels casos, segueix essent el factor important en la vida quotidiana familiar.

Aquest canvi és un procés en constant evolució i la tendència mostra que encara queda molt camí per fer. Les formes estan canviant, i més en les zones metropolitanes i urbanes que no pas en les rurals, tot i que s'han escurçat les diferències i l'equiparació s'està donant a tot arreu però a ritmes diferents.

6. El temps lliure

Un apartat molt extens de l'entrevista als joves catalans recollia les **opinions i els hàbits relacionats amb el temps lliure**. Quant als **dies feiners (quadre 50)**, la major part dels entrevistats té entre tres i quatre hores lliures al dia (29,7%) o més de quatre hores (29%); un ampli 24,4% disposa d'entre una i dues hores i hi ha un 6,7% que quasi no disposa de moments de lleure els dies feiners o d'estudi. Lògicament, la disponibilitat de temps va disminuint amb l'edat (el 66,2% dels joves entre 15 i 17 anys té més de tres hores lliures cada dia, mentre que, un vegada complerts els 26, en aquesta categoria trobem un 53,8%).

QUADRE 50.

Mitjana d'hores de temps lliure que té els dies feiners

Q48	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Manys d'una hora	4,6	6,7	7,8	7,3	6,7
Una o dues hores	18,8	22,7	25,7	29,4	24,4
Tres o quatre hores	28,5	28,1	32,9	29,2	29,7
Més de quatre hores	37,7	31,4	24,0	24,6	29,0
NS/NC	10,4	11,1	9,6	9,5	10,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Després de constatar la disponibilitat de temps dels joves catalans els dies feiners, és interessant aprofundir en **les activitats que desenvolupen**. El **quadre 51** ens mostra que el **passeig** és una possibilitat relativament estesa: declaren fer-ho sovint un 28,6% o ocasionalment un 30,8% (total 59,4%). L'**esport (quadre 52)** és una altra alternativa prou sòlida, ja que són un 31% els que manifesten practicar-lo amb assiduitat, percentatge al qual cal afegir els que ho fan ocasionalment (25,5%), i arribem a un total de 56,6%. Cal indicar que, sense diferències espectaculars, són els més joves els que realitzen aquesta pràctica en major proporció.

QUADRE 51.
Temps que dedica els dies feiners a passejar

Q49	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	32,8	28,0	24,8	29,8	28,6
Ocasionalment	27,2	28,6	32,7	34,0	30,8
Gairebé mai	18,3	22,1	23,3	18,0	20,6
Mai	21,5	21,2	19,2	18,2	19,9
NS/NC	0,2	0,2	0,0	0,0	0,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Els **hobbies**, les **afeccions** o el **bricolatge** ocupen sovint als joves catalans en una proporció del 21,8% i ocasionalment en un 28,9%. Els més joves són els que declaren aquestes afeccions en major proporció. Totes aquestes dades poden veure's en el **quadre 53**. En canvi, les **discoteques** i les **sales de ball** no són una alternativa que domini en els joves catalans en els dies feiners: només un 10,2% hi va sovint o un 19,6% ocasionalment. En aquest cas (**quadre 54**) no hi ha diferències significatives entre els grups d'edat. Tampoc no és habitual assistir a **espectacles de música, cinema o teatre** els dies feiners, tal com veiem en el **quadre 55** (ho fa sovint un 15,7% i ocasionalment un 32,7%); aquesta possibilitat és més practicada en els dos grups intermedis d'edat (entre 18 i 25 anys), així com entre els de 26 i 29 anys.

QUADRE 52.
Temps que dedica els dies feiners a fer esport

Q50	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	38,3	30,0	30,1	27,1	31,0
Ocasionalment	25,5	27,0	23,8	25,5	25,5
Gairebé mai	15,4	17,2	19,6	20,0	18,2
Mai	20,5	25,6	26,4	27,5	25,2
NS/NC	0,2	0,2	0,0	0,0	0,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 53.

Temps que dedica els dies feiners a hobbies, aficions, bricolatge, etc.

Q51	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	26,5	22,1	20,5	19,2	21,8
Ocasionament	29,6	29,7	29,0	27,3	28,9
Gairebé mai	16,9	21,9	22,0	26,7	22,1
Mai	27,0	26,0	28,5	26,9	27,1
NS/NC	0,0	0,4	0,0	0,0	0,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 54.

Temps que dedica els dies feiners a anar a discoteques, sales de ball, etc.

Q52	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	9,6	12,3	10,7	7,9	10,2
Ocasionament	15,7	22,7	18,7	20,6	19,6
Gairebé mai	22,2	21,2	22,2	18,6	21,0
Mai	52,5	43,5	48,4	52,8	49,0
NS/NC	0,0	0,4	0,0	0,2	0,2
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 55.

Temps que dedica els dies feiners a assistir a espectacles (música, cine, teatre)

Q53	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	11,6	16,3	18,9	15,0	15,7
Ocasionament	22,2	32,7	37,7	36,0	32,7
Gairebé mai	27,0	25,4	21,4	22,5	23,9
Mai	39,3	25,2	22,0	26,5	27,6
NS/NC	0,0	0,4	0,0	0,0	0,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Una altra possibilitat investigada en el qüestionari (**quadre 56**) és la d'assistir a **espectacles esportius** els dies feiners: un 19,5% diu que ho fa sovint i un 24,8% ocasionalment; la majoria es situa igualment en el "gairebé mai" (20,3%) o en el "mai" (35,2%). Cal precisar que les respostes a aquesta pregunta inclouen en alguns casos els espectacles vistos per televisió (que veurem en el **quadre 58** que constitueix una activitat molt majoritària).

QUADRE 56.
Temps que dedica els dies feiners a presenciar espectacles esportius

Q54	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	22,9	17,8	17,7	20,6	19,5
Ocasionalment	21,9	27,3	27,4	21,9	24,8
Gairebé mai	18,6	21,5	19,8	21,2	20,3
Mai	36,6	33,2	35,1	36,4	35,2
NS/NC	0,0	0,2	0,0	0,0	0,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

En el temps lliure, durant els dies feiners, té un pes molt important (com també veurem que succeeix durant els caps de setmana) la pràctica de **passar moltes estones amb els amics**. En el **quadre 57** veiem que un 61,9% dels joves catalans (el percentatge va decreixent amb l'edat) comparteix sovint les estones sense ocupació fixa de què disposa amb els companys.

QUADRE 57.
Temps que dedica els dies feiners a estar amb amics

Q55	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	67,7	64,5	63,9	52,1	61,9
Ocasionalment	18,1	21,8	22,2	31,5	23,6
Gairebé mai	8,2	6,9	6,3	9,1	7,6
Mai	6,0	6,9	7,6	7,3	7,0
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Ja hem comentat que la **televisió** és la gran protagonista de l'activitat dels joves catalans en els moments d'entreteniment els dies feiners. Tal com podem veure en el **quadre 58**, un consistent 47,2% s'asseu davant el televisor "sovint" i un 29,7% "ocasionalment" (total un 76,9%). Aquest és un hàbit que va disminuint en els joves a mesura que es van fent més grans.

QUADRE 58.
Temps que dedica els dies feiners a veure la TV

Q56	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	53,1	50,5	43,6	42,7	47,2
Ocasionalment	30,0	29,7	31,1	28,3	29,7
Gairebé mai	9,4	11,5	16,6	15,0	13,3
Mai	7,5	8,4	8,7	14,0	9,7
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

D'acord amb el pes dels estudis en els diferents grups d'edat (que és més alt en els més joves) és també **important el temps que dediquen a estudiar** —entre setmana—, a casa o a la biblioteca: "sovint" un 33,8% i "ocasionalment" un 23,6%; tota aquesta informació es pot veure detalladament en el **quadre 59**.

QUADRE 59.
Temps que dedica els dies feiners a estudiar a casa o la biblioteca

Q57	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	40,3	42,6	30,0	23,1	33,8
Ocasionalment	29,7	21,3	24,1	20,6	23,6
Gairebé mai	13,0	13,5	13,3	14,6	13,6
Mai	16,9	22,6	32,6	41,7	28,9
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Una altra possibilitat que també es demanava als entrevistats és la de l'espai dedicat als dies feiners a llegir diaris i revistes. En el quadre 60 constatem que un 33,4% dels entrevistats afirma fer-ho "sovint" i un 35,6% "ocasionalment" (total un 69%).

QUADRE 60.
Temps que dedica els dies feiners a llegir diaris i revistes

Q58	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	27,0	31,0	37,5	36,8	33,4
Ocasionalment	36,1	40,5	31,2	34,8	35,6
Gairebé mai	19,0	15,2	13,5	13,8	15,2
Mai	17,8	13,4	17,7	14,6	15,8
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

El quadre 61 afegeix informació pel que fa a la lectura de llibres (no d'estudi) durant la setmana laboral o d'estudi: en un 29,4% de les respostes s'afirma llegir "sovint" i en un 28,3% "ocasionalment"; en aquest cas potser s'ha de remarcar que un 24,9% de les respostes es concentren en el reconeixement de "no llegir mai" o un 17,3% en el "gairebé mai".

QUADRE 61.
Temps que dedica els dies feiners a llegir llibres (no d'estudi)

Q59	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	21,9	30,1	31,1	33,2	29,4
Ocasionalment	28,9	28,4	28,5	27,5	28,3
Gairebé mai	19,8	15,8	18,3	16,0	17,3
Mai	29,4	25,8	22,2	23,3	24,9
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

El **quadre 62** ofereix dades pel que fa a la **pràctica de l'ordinador** en el temps lliure durant els dies feiners, tant per la feina (pràctica) com per oci, i a qualsevol lloc (a casa, a casa d'un amic, a l'escola,...). La majoria de les respostes es concentren en el "mai" (44,9%) o en el "gairebé mai" (13,8%). De tota manera, el 41,2% afirma que realitza pràctiques amb l'ordinador "sovint" (20,3%) o "ocasionalment" (20,9%).

QUADRE 62.
Temps que dedica els dies feiners a practicar amb l'ordinador

Q60	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	18,6	22,3	20,9	19,0	20,3
Ocasionalment	23,1	21,3	20,7	18,8	20,9
Gairebé mai	15,4	13,9	14,6	11,5	13,8
Mai	42,7	42,3	43,6	50,8	44,9
NS/NC	0,2	0,2	0,2	0,0	0,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Finalment, en el darrer bloc de possibilitats per a la utilització del temps lliure en els dies feiners, es plantejava als joves catalans la **dedicació a activitats polítiques (quadre 63), religioses (quadre 64) o associatives i de voluntariat (quadre 65)**. Ja hem comentat que el nivell de participació en associacions no és molt elevat i, lògicament, el temps que dediquen els joves catalans a les activitats esmentades també és molt poc. En relació amb **la política**, aquesta és una possibilitat que "no practiquen mai" o "gairebé mai" un 88,4% dels entrevistats, enfront d'un 5,4% que "ho fa sovint", o un 6,1% "ocasionalment" (total 11,5%). Xifres semblants recullen les activitats **religioses** ("sovint" 4,3%, i "ocasionalment" 6,2%; total: 10,5%) o, complementàriament, "mai" (83,5%) o "gairebé mai" (5,9%) (total 89,4%). La resta d'**activitats associatives i de voluntariat** també presenten índexs baixos en relació amb el temps que hi dediquen els joves els dies feiners, tot i que un 17,1% afirma realitzar-ne "sovint" (7,1%) o "ocasionalment" (10,1%).

QUADRE 63.
Temps que dedica els dies feiners a activitats polítiques

Q61	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	4,1	7,2	5,9	4,0	5,4
Ocasionalment	5,1	7,6	5,0	6,3	6,1
Gairebé mai	7,7	5,8	7,8	6,5	6,9
Mai	83,1	79,4	81,0	83,2	81,5
NS/NC	0,0	0,0	0,4	0,0	0,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 64.
Temps que dedica els dies feiners a activitats religioses

Q62	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	3,6	5,2	5,0	3,2	4,3
Ocasionalment	6,0	5,0	7,6	6,3	6,2
Gairebé mai	5,5	5,4	5,0	7,7	5,9
Mai	84,8	84,4	82,3	82,8	83,5
NS/NC	0,0	0,0	0,2	0,0	0,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 65.
Temps que dedica els dies feiners a activitats associatives i de voluntariat

Q63	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	7,2	9,1	6,7	5,4	7,1
Ocasionalment	11,3	8,6	11,9	8,7	10,1
Gairebé mai	8,2	8,2	8,0	9,3	8,4
Mai	73,3	74,1	73,3	76,6	74,3
NS/NC	0,0	0,0	0,2	0,0	0,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 66.
*Temps que dedica els dies feiners a
d'altres activitats*

Q64	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	50,0	72,2	69,2	42,9	59,3
Ocasionalment	7,1	16,7	0,0	35,7	15,3
Gairebé mai	14,3	5,6	15,4	7,1	10,2
Mai	28,6	5,6	15,4	14,3	15,2
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 67.
Especificació d'altres activitats

Q64	Mencions
Dancejar	2
Comprar	2
Aprendre o interpretar música	2
Escoltar música	1
Dibuir	1
Restauració art	1
Sexe	1
Il·lusionisme	1
Buscar feina	1
Cuinar	1
Castellers	1
Moblar el pis	1
Dansa	1
Natació	1
TOTAL	17

Font: GABISE, SA 1998

Es va plantejar també un bloc diferenciat de preguntes que versava sobre **els hàbits en el temps lliure els caps de setmana** que, com és lògic, ofereixen més possibilitats d'acció ja que normalment es disposa de més hores. En el **quadre 68** observem que el passeig és una alternativa relativament popular: un 43,2% passeja "sovint" i un 32,1% ho fa "ocasionalment" (total 75,3%); complementàriament, un 24,7% declara que no passeja "gairebé mai" (12,3%) o "mai" (12,4%). Una altra possibilitat estudiada (**quadre 69**) és la **pràctica de l'esport**, a la qual responen afirmativament "sovint" el 29% i "ocasionalment" el 28,3% (total 57,3%); de manera paral·lela, un 42,7% no en practica "gairebé mai" (17,4%) o "mai" (25,3%).

QUADRE 68.

Temps que dedica els caps de setmana a passejar

Q65	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	47,2	41,3	38,6	46,6	43,2
Ocasionalment	27,2	29,8	36,0	34,4	32,1
Gairebé mai	13,7	14,1	11,5	10,3	12,3
Mai	11,8	14,8	13,9	8,7	12,4
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 69.

Temps que dedica els caps de setmana a fer esport

Q66	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	35,4	29,7	27,9	24,1	29,0
Ocasionalment	30,8	28,1	26,4	28,5	28,3
Gairebé mai	15,7	16,4	16,1	21,3	17,4
Mai	18,1	25,8	29,6	26,1	25,3
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Al **Quadre Resum A** podem veure sintetitzades les activitats que ocupen els joves durant els temps lliure en els dies feiners (ordenades segons el percentatge de respostes "sovint"): 1. "estar amb els amics" (61,9%); 2. "veure la Tv" (47,2%); 3. "estudiar" (33,8%); 4. "llegir diaris i revistes" (33,4%); 5. "practicar esport" (31,0%); 6. "llegir llibres" (29,4%); 7. "passejar" (28,6%); 8. "afeccions o hobbies" (21,8%); 9. "ordinadors" (20,3%); 10. "espectacles esportius" (19,5%); 11. "música, cinema, teatre" (15,7%); i en dotzena posició, 12. "discoteca o ball" (10,2%).

QUADRE RESUM A
Temps que dedica els dies feiners a diverses activitats
(% de "sovint")

	%
Estar amb amics	61,9
Veure la TV	47,2
Estudiar	33,8
Llegir diaris i revistes	33,4
Practicar esport	31,0
Llegir llibres	29,4
Passejar	28,6
Afeccions o hobbies	21,8
Ordinadors	20,3
Espectacles esportius	19,5
Música, cinema, teatre	15,7
Discoteca o ball	10,2
Assoc. o voluntariat	7,1
Activitats polítiques	5,4
Activitats religioses	4,3

Font: GABISE, SA 1998

Les respostes relatives al temps dedicat els dissabtes i els diumenges als *hobbies*, les *afeccions* i el *bricolatge* (quadre 70) recullen un 29,2% dels joves que ho fan "sovint" i un 31,8% "ocasionalment" (total 61%); també un 16,4% que contesten "gairebé mai" i un 22,5% que responen "mai" (total 38,9%). En canvi, lògicament, el fet de **sortir a discoteques o a ballar** (quadre 71) durant el cap de setmana és una pràctica molt freqüent: ho fa "sovint" un 40,7% dels joves i "ocasionalment" un 30,5% (total 71,2%); d'altra banda, un 29% declara no tenir aquesta opció "gairebé mai" (14,5%) o "mai" (14,2%).

QUADRE 70.
Temps que dedica els caps de setmana a hobbies, aficions, bricolatge, etc.

Q67	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	35,0	31,9	27,5	23,3	29,2
Ocasionalment	27,1	30,4	32,4	36,6	31,8
Gairebé mai	15,9	16,9	15,9	16,8	16,4
Mai	22,0	20,6	24,2	23,1	22,5
NS/NC	0,0	0,2	0,0	0,2	0,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 71.
Temps que dedica els caps de setmana a anar a discoteques, sales de ball, etc.

Q68	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	44,3	50,8	42,7	25,0	40,7
Ocasionalment	28,7	26,6	32,4	34,3	30,5
Gairebé mai	11,8	12,1	14,1	19,8	14,5
Mai	15,2	10,4	10,9	21,0	14,2
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Assistir a espectacles de música, cinema o teatre és també una activitat que es practica més el cap de setmana. En el **quadre 72** podem constatar que un 72,6% omple d'aquesta manera el seu temps lliure, "sovint" (36,4%) o "ocasionalment" (36,2%); tan sols un 27,3% dels joves catalans no ho fa "gairebé mai" (15%) o "mai" (12,3%). Els **espectacles esportius** (també vistos per televisió) recullen la resposta "sovint" el 22% dels casos i "ocasionalment" el 29,4%, (total 51,4%); el **quadre 73** també ens informa que un 48,7% diu que no presencia esports "gairebé mai" (20,7%) o "mai" (28%), (total 48,7%).

QUADRE 72.

Temps que dedica els caps de setmana a assistir a espectacles (música, cine, teatre)

Q69	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	30,6	37,9	40,7	34,8	36,4
Ocasionalment	36,1	37,0	34,0	37,9	36,2
Gairebé mai	20,2	13,8	13,3	14,0	15,0
Mai	13,0	11,3	12,0	13,2	12,3
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 73.

Temps que dedica els caps de setmana a presenciar espectacles esportius

Q70	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	24,2	21,5	23,3	19,2	22,0
Ocasionalment	29,5	31,4	27,5	29,3	29,4
Gairebé mai	19,1	19,7	22,4	21,2	20,7
Mai	27,1	27,5	26,8	30,4	28,0
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 74.

Temps que dedica els caps de setmana a excursions, sortides al camp, etc

Q71	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	22,5	20,5	24,8	27,5	23,8
Ocasionalment	30,0	39,2	34,2	38,6	35,8
Gairebé mai	22,5	20,8	20,0	18,0	20,2
Mai	24,9	19,5	21,1	15,8	20,1
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Les **excursions, sortides al camp o trobades fora de la ciutat** de residència són una alternativa els dissabtes i diumenges per a un 23,8% dels joves (“sovint”) o per a un 35,8% (“ocasionalment”). Hem de contrastar aquest total (59,6%) amb un 40,3% que manifesta no realitzar aquestes sortides “gairebé mai” (20,2%) o “mai” (20,1%). Com ja succeïa en els dies feiners, en el **quadre 75** constatem que “**estar amb amics**” recull respostes molt majoritàries com a possibilitat practicada “sovint” (75,4%) o “ocasionalment” (14,5%) els caps de setmana. Si és, doncs, un 89,9% que passa el temps lliure “**estant amb els companys**”, diu no fer-ho “gairebé mai” (4,3%) o “mai” (5,8%) tan sols un total d'un 10,1%.

QUADRE 75.
*Temps que dedica els caps de setmana a
estar amb amics*

Q72	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	76,1	78,6	75,4	71,3	75,4
Ocasionalment	12,1	11,7	15,9	18,0	14,5
Gairebé mai	4,6	3,0	4,3	5,4	4,3
Mai	7,2	6,5	4,3	5,4	5,8
NS/NC	0,0	0,2	0,2	0,0	0,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

La televisió —gairebé en les mateixes proporcions que en els dies feiners— continua essent una protagonista important els caps de setmana. En el **quadre 76** veiem que el 48,5% de les respostes es situa en el “sovint” i un 27,8% en l’“ocasionalment”, això fa un total de 76,3%. D'altra banda, hi ha un 23,7% que diu no veure televisió “gairebé mai” (14,6%) o “mai” (8,9%). Amb l’edat, va disminuint la pràctica d’aquesta alternativa d’oci.

QUADRE 76.
 Temps que dedica els caps de setmana a
 veure la TV

Q73	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	57,0	49,8	46,2	42,5	48,5
Ocasionalment	24,4	27,9	27,8	30,6	27,8
Gairebé mai	13,0	15,2	15,4	14,4	14,6
Mai	5,6	7,1	10,6	12,5	9,1
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Un altre apartat d'activitats per als caps de setmana recollia diverses possibilitats, com estudiar a casa o a la biblioteca (**quadre 77**), llegir diaris i revistes (**quadre 78**), llegir llibres que no fossin d'estudi (**quadre 79**) i practicar amb l'ordinador (**quadre 80**). Quant a l'estudi, aquesta activitat es desenvolupa amb intensitat decreixent en relació amb la variable edat (més del 50% dels joves de 15 a 21 anys ho fa "sovint" o "ocasionalment", mentre que no arriben a la meitat els que donen aquestes respostes en la franja dels 22 al 29 anys). La lectura de diaris i revistes és un hàbit més estès i que es va incrementant amb l'edat: un 31,8% dels joves catalans diu fer-ho "sovint" i un 33,4% "ocasionalment", la qual cosa suma un total d'un 65,2%. De la mateixa manera, l'hàbit de la lectura té uns resultats més amplis segons l'edat: un 25,7% llegeix "sovint" i un 27,3% "ocasionalment". Els caps de setmana, la majoria dels joves de Catalunya treballa poc (14,9%) o gens (47,9%) amb l'ordinador. Així doncs, un 62,8% dels entrevistats no usa pràcticament l'ordinador els dies festius, un 17,4% el fa servir "sovint" i un 19,7% "ocasionalment" (total 37,1%).

Finalment, quant al temps lliure durant els caps de setmana, es preguntava als joves catalans sobre la dedicació a activitats polítiques (**quadre 81**), religioses (**quadre 82**), així com associatives i de voluntariat (**quadre 83**). Són molt pocs (10,1%) els joves que declaren dedicar-se a tasques polítiques "sovint" (3,8%) o "ocasionalment" (6,3%); per contra, són espectaculars les xifres relatives a les respostes "mai" (82,8%) o "gairebé mai" (7%). La mateixa tendència i gairebé els mateixos resultats es recullen en el **quadre 82** fent referència a les activitats religioses. En canvi, tot i ser molt pocs els joves catalans que desenvolupen accions associatives i de voluntariat, són més (15%) els que diuen dedicar-se

aquestes qüestions "sovint" (6,4%) o "ocasionalment" (88,6%); d'altra banda, un 76,6% respon "mai" i el 8,5% "gairebé mai" (total 85,1%).

QUADRE 77.

Temps que dedica els caps de setmana a estudiar a casa o la biblioteca

Q74	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	30,1	26,9	22,9	17,2	24,0
Ocasionalment	25,3	26,2	23,3	17,5	23,0
Gairebé mai	17,6	16,5	15,2	16,8	16,4
Mai	26,8	30,4	38,3	48,4	36,3
NS/NC	0,2	0,0	0,4	0,0	0,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	99,9	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 78.

Temps que dedica els caps de setmana a llegir diaris i revistes

Q75	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	28,0	27,6	35,1	35,8	31,8
Ocasionalment	29,9	35,8	31,4	35,8	33,4
Gairebé mai	20,0	19,3	16,1	12,9	16,9
Mai	22,2	17,3	17,4	15,6	17,9
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 79.

Temps que dedica els caps de setmana a llegir llibres (no d'estudi)

Q76	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	22,9	23,0	26,6	29,8	25,7
Ocasionalment	26,5	27,6	25,9	29,1	27,3
Gairebé mai	20,2	21,3	19,0	16,8	19,3
Mai	30,4	28,0	28,5	24,3	27,7
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 80.
Temps que dedica els caps de setmana a practicar amb l'ordinador

Q77	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	17,1	18,0	18,9	15,2	17,4
Ocasionalment	20,5	21,2	20,0	17,2	19,7
Gairebé mai	18,1	13,2	13,7	15,6	14,9
Mai	44,3	47,4	47,3	52,0	47,9
NS/NC	0,0	0,2	0,2	0,0	0,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 81.
Temps que dedica els caps de setmana a activitats polítiques

Q78	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	5,1	3,5	4,4	2,4	3,8
Ocasionalment	6,1	7,8	6,1	5,1	6,3
Gairebé mai	7,3	6,7	6,3	7,9	7,0
Mai	81,6	81,8	83,0	84,6	82,8
NS/NC	0,0	0,2	0,2	0,0	0,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 82.
Temps que dedica els caps de setmana a activitats religioses

Q79	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	4,1	4,3	4,4	3,4	4,0
Ocasionalment	5,5	5,0	4,4	4,2	4,7
Gairebé mai	8,7	5,4	6,8	9,7	7,5
Mai	81,7	85,4	84,3	82,8	83,7
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 83.
*Temps que dedica els caps de setmana a
 activitats associatives i de voluntariat*

Q80	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	6,5	6,1	7,2	5,5	6,4
Ocasionalment	9,2	8,3	9,1	7,9	8,6
Gairebé mai	7,7	8,7	7,2	10,1	8,5
Mai	76,6	76,9	76,5	76,4	76,6
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 84.
*Temps que dedica els caps de setmana a
 d'altres activitats (51 enquestats)*

Q81	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Sovint	36,4	86,7	84,6	58,3	68,6
Ocasionalment	9,1	0,0	0,0	0,0	2,0
Gairebé mai	18,2	6,7	0,0	8,3	7,8
Mai	36,4	6,7	15,4	33,3	21,6
NS/NC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 85.
Especificació d'altres activitats

Q81	Mencions
Comprar	2
Dormir	1
Anglès	1
Sexe	1
Il·lusionisme	1
Viajar	1
Netejar el pis	1
Cuinar	1
Castellers	1
Mabljar el pis	1
Dansa	1
Natació	1
TOTAL	13

Font: GABISE, SA 1998

Si féssim un **resum** de la informació obtinguda (**Quadre Resum B**), podem **ordenar les activitats dels joves els caps de setmana** segons el nivell de pràctica de cadascuna d'elles (recollint els percentatges corresponents a "sovint") en les vuit més importants, que serien de més a menys: **1.** "estar amb els amics" (75,4%); **2.** "veure la TV" (48,5%); **3.** "passejar" (43,2%); **4.** "discoteca, ball" (40,7%); **5.** "música, cinema, teatre" (36,4%); **6.** "llegir diaris i revistes" (31,8%); **7.** "afeccions i hobbies" (29,2%); i la **8^a.** "practicar esport" (29,0%).

QUADRE RESUM B

*Temps que dedica els caps de setmana a diverses activitats
(% de "sovint")*

	%
Estar amb els amics	75,4
Veure la TV	48,5
Passejar	43,2
Discoteca, ball	40,7
Música, cinema, teatre	36,4
Llegir diaris i revistes	31,8
Afeccions i hobbies	29,2
Practicar esport	29,0
Llegir llibres	25,7
Estudiar	24,0
Excursions	23,8
Presència a esport	22,0
Ordinador	17,4
Associacionisme	6,4
Activitats religioses	4,0
Activitats polítiques	3,8

Font: GABISE, SA 1998

7. Associacionisme

Tal com es pot constatar en el **quadre 86**, l'**activitat sociocultural** no és molt diversa entre els joves catalans. La majoria dels joves entrevistats no pertany a cap associació (63,3%). El percentatge total de joves que declaren participar en la vida associativa és un 34,9%.

QUADRE 86.
Pertinença actual a alguna de les associacions esmentades

Q82	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Cultural	3,6	6,3	4,6	5,9	5,2
Excursionista	3,4	3,3	2,6	3,6	3,2
Esplai	3,9	2,8	3,1	1,0	2,6
Religiosa	1,0	1,1	1,5	0,8	1,1
Esportiva	17,6	15,9	11,8	13,2	14,5
De cooperació o voluntariat	2,7	3,1	3,0	3,2	3,0
Política, sindical o estudiantil	0,5	1,1	1,3	2,6	1,4
Escolta	1,2	0,6	0,6	0,2	0,6
De veïns	0,5	0,6	1,3	2,0	1,1
Ecologista	0,5	0,4	1,7	2,0	1,1
Altres	1,5	0,7	1,1	1,0	1,1
No pertany a cap associació	61,5	62,9	65,6	62,7	63,3
NS/NC	2,4	1,3	1,9	2,0	1,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

La societat catalana és molt rica pel que fa a l'oferta d'agrupacions i associacions amb objectius molt variats, però aquesta oferta no és encara una crida que tingui un ressò majoritari entre els joves.

El tipus d'associació que més persones entrevistades recull respon a **activitats de caràcter esportiu**. A continuació, les associacions a les quals pertanyen prioritàriament els joves són les de **caràcter cultural**, les excursionistes, les de cooperació i els esplais. Cal observar que, segons els joves entrevistats, l'afiliació a aquestes associacions és minoritària i, en molts aspectes, gairebé residual o testimonial. L'afiliació a les associacions de caràcter esportiu decreix amb l'edat, a l'inrevés que el que passa amb l'afiliació relacionada amb

associacions de cooperació i solidaritat que, augmenta entre els joves de més edat. Entre les classificades en la categoria "altres", les musicals i les associacions de professionals són les que obtenen més mencions (4 mencions cadascuna).

QUADRE 87.
Especificació d'altres associacions

Q82	Mencions
Grup musical	4
Assocs. professionals/comercials	4
Associació motoristes	1
Castellers	1
No determinat	4
TOTAL	14

Font: GABISE, SA 1998

L'experiència de **pertinença passada a associacions** es reflecteix en el **quadre 88**. Els joves catalans asseguren haver participat, en el passat, en el moviment associatiu, tot i que el percentatge dels que mai no han format part d'una agrupació suposa encara la majoria (49%). Les associacions esportives segueixen essent les que despertaven més interès (17,4%). En tercer lloc, però en posicions ja minoritàries, els joves asseguraven pertànyer a grups d'esplai, la qual cosa sembla coherent amb el paper dels esplais a Catalunya, que han dinamitzat l'associacionisme juvenil. Les associacions culturals i d'excursions han ocupat un percentatge similar de joves enquestats (5,4% i 5,2% respectivament). També destaquen les associacions de cooperació (3,4%), alhora que és significativa la pertinença al moviment escolta (2,2%).

QUADRE 88.

Pertinença passada a alguna de les associacions esmentades

Q83	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Cultural	2,7	5,6	5,8	7,0	5,4
Excursionista	5,8	4,1	4,7	6,4	5,2
Esplai	7,5	7,5	6,7	5,2	6,7
Religiosa	1,0	1,7	1,9	1,0	1,4
Esportiva	17,5	18,5	18,4	15,2	17,4
De cooperació o voluntariat	2,7	3,0	4,5	3,2	3,4
Política, sindical o estudiantil	0,2	1,1	2,4	2,4	1,6
Escolta	2,0	2,2	2,2	2,2	2,2
De veïns	0,2	0,4	0,4	1,8	0,7
Ecologista	1,0	0,4	0,4	2,4	1,0
Altres	0,5	0,6	0,7	0,6	0,6
No ha pertangut a cap associació	53,3	48,9	46,1	48,7	49,0
NS/NC	5,8	5,8	6,0	4,0	5,4
TOTAL	100,2	99,7	100,0	100,1	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 89.

Especificació d'altres associacions

Q83	Mencions
Associació motoristes	1
Ràdio i televisió	1
Associació mèdica	1
Associació sords	1
TOTAL	4

Font: GABISE, SA 1998

Per què no s'associen els joves enquestats? El quadre 90 ens ofereix algunes respostes. Entre els joves que afirmen no estar associats, les causes esmentades de la seva actitud són, majoritàriament, "no tenen temps" (36,5%) o "no els interessa" (20,9%). Els més grans són els que opinen en major proporció que no tenen temps per a associar-se. D'altres, ja essent opinions minoritàries, consideren que "prefereixen estar amb els amics de sempre" (5,1%). Hem de destacar que el 10% dels joves de 15 a 17 anys manifesta precisament

aquesta causa, la qual cosa ens mostra que tenen molt viu el sentiment de grup. Finalment, alguns declaren que no ho fan perquè "els agrada ser independents" (3,8%).

QUADRE 90.

Motius per no associar-se o deixar d'estar associat

QB4	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
No m'interessen les activitats que fan	23,0	19,5	20,4	21,2	20,9
Massa despeses	0,7	2,0	1,9	1,5	1,6
Les associacions no serveixen per res	1,1	1,4	1,1	2,8	1,6
No conec ningú que hi pertanyi	2,6	2,9	0,8	2,4	2,1
No hi ha associacions a prop de casa	2,6	2,9	3,0	1,9	2,6
No m'hi vull comprometre	1,9	2,3	2,2	2,2	2,2
No m'agrada massa organització	1,9	2,9	1,1	3,7	2,4
Les associacions són infantils	3,0	2,9	1,9	1,2	2,2
Prefereixo estar amb la meua parella	1,1	1,4	2,8	2,8	2,1
Prefereixo els amics de sempre	9,8	4,6	4,7	2,2	5,1
Prefereixo la meua família	0,8	0,9	1,1	2,5	1,3
M'agrada ser independent	4,2	4,3	4,4	2,5	3,8
No tinc temps	26,8	37,9	39,9	39,4	36,5
Altres	3,8	4,0	4,0	2,5	3,6
NS/NC	16,7	10,1	10,7	11,5	12,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Entre les altres causes esmentades, cal destacar que el nombre més alt de mencions correspon a les que fan referència a una experiència concreta de participació associativa en la qual els joves entrevistats no es van trobar a gust (**quadre 91**).

QUADRE 91.

Especificació d'altres motius

QB4	Mencions
No s'hi va trobar a gust	9
Va canviar de residència	6
L'associació va plegar	4
Motius físics	4
Les coses canvien amb el temps	3
Poca informació	3
No s'ho planteja	2
No determinat	4
Altres	5
TOTAL	40

Font: GABISE, SA 1998

A més de l'activitat associativa, es va demanar també als joves catalans (**quadre 92**) si **col·laboraven de manera estable o puntual en projectes culturals o cívics**. Un ampli 7,9% manifesta no participar en aquesta mena d'activitats. Aquells que ho fan (20,2%) es concentren en accions i projectes d'àmbit esportiu, de cooperació i voluntariat, i culturals en general. Altres àmbits que canalitzen la participació dels joves són les activitats de les associacions religioses i les relacionades amb el món de l'esplai.

QUADRE 92.

Si no estàs associat, ¿col·labores de manera estable o puntualment en projectes culturals, cívics, etc?

Q85	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Culturals	2,3	3,4	6,3	4,9	4,4
Esplai	0,8	1,4	2,5	2,1	1,8
Religiosos	2,7	2,6	1,9	3,0	2,5
Esportius	5,8	6,6	4,9	4,0	5,3
Cooperació o voluntariat	4,6	6,3	4,4	4,0	4,8
Polítics	0,0	0,0	1,1	0,0	0,3
Altres	1,5	0,3	1,4	1,5	1,1
No	75,5	67,7	67,3	70,8	70,0
NS/NC	6,9	11,7	10,4	9,7	9,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 93.

Especificació d'altres projectes

Q85	Mencions
Econòmic	1
Ecologista	1
Emissora	1
Sardanes	1
Salut	1
TOTAL	5

Font: GABISE, SA 1998

8. Dimensió sociopolítica

Les valoracions dels entrevistats sobre la seva situació personal actual són, en general, força positives. Més de la meitat dels enquestats, un 51,4%, es manifesta bastant o molt satisfet, amb un 43,1% i un 8,3% respectivament. Un 23,5% dels entrevistats es mostra indiferent i el 21,3% restant considera que la seva situació personal actual és bastant (13,4%) o molt (7,9%) insatisfactòria (quadre 94).

Per grups d'edat, els més joves, de 15 a 17 anys, són els que es mostren més satisfets amb la seva situació personal, mentre que el següent grup d'edat, el de 18 a 21 anys, és el més crític. Els dos grups d'edat superior es situen en una posició intermèdia en relació amb les valoracions dels dos grups anteriors i segueixen la tendència general.

QUADRE 94.
Valoració de la situació personal actual

Q86	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
N'estic molt insatisfet	7,8	9,4	7,6	6,7	7,9
N'estic bastant insatisfet	11,9	14,2	14,1	13,1	13,4
Ni satisfet ni insatisfet	20,8	22,2	23,9	26,7	23,5
N'estic bastant satisfet	44,3	43,8	44,7	39,8	43,1
N'estic molt satisfet	10,7	6,8	6,3	10,1	8,3
NS/NC	4,6	3,5	3,3	3,6	3,7
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

A partir d'aquestes dades, es pot plantejar la hipòtesi que en el tram d'edat dels 18 als 21 anys, que sol coincidir amb la fi de l'adolescència, es produeixen una sèrie de transformacions que impliquen un canvi d'actitud per afrontar noves responsabilitats, la qual cosa pot provocar una percepció vital més crítica respecte a la situació personal i social. En aquesta perspectiva, es poden explicar les oscil·lacions entre els 15 i 17 anys —grup que està més satisfet amb la seva situació personal—, el més crític —entre 18 i 21 anys—, que seria una fase de presa de posició existencial (entrada al mercat de treball,

arribada a la universitat, noves responsabilitats, etc.), i l'assentament de criteris cap als 22 anys, quan l'individu ja comença a veure la seva situació personal més encaminada.

El percentatge d'entrevistats que considera que **la situació dels joves** no és "ni bona ni dolenta" representa pràcticament la meitat del total (49%) i té una distribució molt similar entre els diversos grups d'edat; la variació màxima respecte del total és de més o menys 6 dècimes. El conjunt d'entrevistats que ha fet una valoració dolenta o molt dolenta es situa en el 32,5%, i un 16,5% més considera que la situació és bastant o molt positiva. Podem veure totes aquestes dades en el **quadre 95**.

QUADRE 95.

Valoració de la situació dels joves en el moment present

Q87	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt dolenta	4,3	9,1	8,1	6,3	7,1
Bastant dolenta	21,9	23,7	26,8	28,7	25,4
Regular	49,6	48,8	48,6	49,0	49,0
Bastant bona	18,8	13,1	12,9	11,9	13,9
Molt bona	3,4	3,0	2,2	2,0	2,6
NS/NC	1,9	2,4	1,3	2,2	1,9
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Per grups d'edat, i malgrat que les diferències totals no són gaire importants, es dibuixa una tendència clara: com més edat tenen els joves, major és el percentatge d'opinions negatives i menor el d'opinions positives, i resta pràcticament inalterable el dels que consideren que la situació és "regular".

Els resultats d'aquest **quadre 95** contrasten clarament amb els del quadre anterior. Per bé que la valoració dels joves sobre la seva situació personal actual és majoritàriament positiva, la seva valoració sobre **la situació dels joves en general** és majoritàriament negativa. Aquesta divergència en les tendències s'explica per la contradicció en les valoracions dels joves, però també pot reflectir la progressiva presa de consciència del jove sobre el context i la realitat social que l'envolta. En aquest sentit, els joves valoren més positivament la seva situació personal que la situació general dels joves com a col·lectiu.

La valoració global dels enquestats sobre **la situació general del país (quadre 96)** és similar a la valoració de la situació global dels joves. Per tant, no sembla que els entrevistats considerin que la seva situació, la dels joves, és, en general, pitjor que la del conjunt de la societat. Més aviat al contrari, els joves com a individus pensen que són en millor situació que els joves en conjunt, ja que aquests es defineixen en el "motlle" de l'estat actual del país.

QUADRE 96.

Valoració de la situació general del país

Q88	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt dolenta	6,8	12,0	9,1	7,3	8,9
Bastant dolenta	23,1	20,3	21,4	23,4	22,0
Regular	49,6	50,1	52,1	51,7	50,9
Bastant bona	13,3	12,9	12,4	13,5	13,0
Molt bona	1,2	0,9	1,9	1,2	1,3
NS/NC	6,0	3,7	3,1	3,0	3,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

No es poden establir diferències significatives entre els diferents grups d'edat, ja que en tots els casos els percentatges parcials són homogenis per bé que, com passava en el **quadre 94**, el segment d'edat comprès entre els 18 i els 21 anys és el que en fa una valoració més negativa.

Tal com es pot constatar en el **quadre 97**, el principal **problema** que afecta els joves és, amb molta diferència en relació amb la resta, **l'atur**. Aquest problema recull 1.381 del total de 3.510 mencions fetes pels entrevistats. El segon problema, a gran distància de l'atur però, alhora, a gran distància del següent, el constitueixen **les drogues, l'alcohol i les malalties derivades del seu consum** (815 mencions). També és remarcable que s'agrupin 264 opinions en considerar les **dificultats per a independitzar-se de la família** i, paral·lelament, 248 joves assenyalen com a problemàtiques situacions relacionades amb la

delinqüència, la violència i la intolerància. Altres qüestions importants, amb més de cent mencions cadascuna, són la dificultat en els estudis, l'aïllament social i l'habitatge.

QUADRE 97.
Principals problemes que afecten als joves

Q89	Mencions
Falta de feina, atur	1381
Drogues, alcohol i malalties derivades	815
Independència de la família	264
Delinqüència, violència, intolerància	248
Dificultat estudis	158
Aïllament social	156
Habitatge	139
Cap	8
Altres	313
NS/NC	28
TOTAL	3510

Font: GABISE, SA 1998

NOTA: A la categoria "Altres" es recullen opinions molt diverses com la manca d'objectius, preparació deficient, poca llibertat, poca responsabilitat, racisme, excés de temps lliure, poca informació, problemes sexuals, manca de llocs d'esbarjo...

A partir d'aquests resultats, els principals problemes que els joves consideren que els afecten es poden classificar en tres grans blocs. Un primer bloc seria el dels problemes economicolaborals, en el qual s'inclouria l'atur, l'escassetat de recursos econòmics o l'habitatge. El segon bloc englobaria aquells problemes de tipus més clarament social, com les drogues, l'alcohol i les malalties que en deriven, la delinqüència, la intolerància o l'aïllament social. El tercer bloc reuniria tots aquells problemes relacionats amb l'educació i amb els valors: des de la dificultat en els estudis a d'altres relacionats amb la manca d'objectius, una preparació deficient, poca llibertat, manca de responsabilitat, poca informació...

Una altra qüestió analitzada (**quadre 98**) feia referència a **la participació dels joves en els assumptes públics**. Més de la meitat dels joves enquestats, concretament un 56,3%, declara no estar interessat en una participació més directa en qüestions de gestió dels afers públics. Un altre 22,2% afirma que li agradaria participar-hi però que manquen canals adequats per a fer-ho. Només un 6,1% creu que hi participa prou. Cal assenyalar, també, que un 15,3% dels enquestats no sap o no contesta.

QUADRE 98.
Opinió sobre una participació més activa en els assumptes públics

Q90	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Creu que hi participo prou	5,8	4,3	6,3	8,2	6,1
M'agradaria però falten canals adeq.	17,4	24,6	25,0	20,6	22,2
No m'interessa	63,9	56,2	51,3	55,5	56,3
NS/NC	12,8	14,9	17,4	15,8	15,3
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Per grups d'edat, el percentatge de joves que no està interessat a participar més activament en els afers públics té un comportament molt divers. Així, entre el col·lectiu de joves de 15 a 17 anys, el percentatge dels qui no manifesten interès s'eleva més de set punts per sobre del total, fins al 63,5%.

Sembla que un dels factors que pot explicar aquest comportament és l'autopercepció de la classe social en la qual es situen. Així, dins dels dos col·lectius situats als extrems de l'escala social, classe alta i classe baixa, els percentatges de joves que afirmen que ja hi participen prou dupliquen i quadrupliquen, respectivament, els percentatges dels altres estrats socials i del total d'enquestats. A més, en el grup dels que es consideren de classe baixa, el percentatge dels qui afirmen que no els interessa participar en els afers públics és molt inferior, proporcionalment, als percentatges dels altres grups i del total. Aquestes dades mostren que els joves que s'autoclassifiquen en els segments socials extrems tenen una major predisposició a participar en els assumptes públics —i de fet ho estan fent— que els dels segments intermedis, per bé que en l'aspecte quantitatiu representen una minoria del total de joves enquestats.

Els joves de Catalunya es situen en una **posició central de l'eix ideològic esquerra-dreta**, encara que amb un petit biaix cap a l'esquerra. La mitjana global (4,4) és molt propera al punt central de l'escala ideològica esquerra-dreta; quant a l'extrema esquerra és un 1 i, pel que fa a l'extrema dreta, un 9. (Vegeu **quadre 99**).

ç

QUADRE 99.
Qualificació de l'ideari polític propi en una escala de l'1 (extrema esquerra) al 9 (extrema dreta)

Q91	Mièjanes	Mencions
De 15 a 17 anys	4,7	273
De 18 a 21 anys	4,4	387
De 22 a 25 anys	4,3	400
De 26 a 29 anys	4,3	359
TOTAL	4,4	1419

Font: GABISE, SA 1998

Val a dir que, si analitzem aquestes dades per grups d'edat, malgrat no mostrar grans diferències en els totals, es perceben un matisos força significatius. Es pot establir una relació proporcional entre l'edat i l'autoubicació ideològica, de manera que, com més joves són els entrevistats, més centrada és la seva posició ideològica. D'aquesta manera, els joves de 15 a 17 anys es situen en una posició mitjana de 4,7; els que tenen de 18 a 21 anys es situen en un 4,4 — que coincideix amb la mitjana general— i els dos segments de major edat, de 22 a 25 anys i de 26 a 29, s'ubiquen en el 4,3.

En general, doncs, els joves de Catalunya representen majoritàriament un perfil ideològic de centre o centre-esquerra, i, com més grans, més s'accentua aquesta tendència cap al centre-esquerra.

Un altre tema analitzat (**quadre 100**) fa referència al que sociològicament s'anomena "**simpatia o proximitat**" política. Un terç dels joves catalans sent com a forces polítiques més pròximes el Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) (13,4%), Convergència i Unió (CiU) (10,4%) i Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) (9,5%); un altre terç afirma que no hi ha cap partit que consideri més proper que els altres; l'últim terç està integrat pels que no saben o no contesten (16,8%) i els que senten com a forces polítiques més properes el Partit Popular (PP) (6,6%), Iniciativa per Catalunya-Verds (IC-Verds) (3,7%), Esquerra Unida Alternativa (EUA) (1,1%) i altres (2,6%).

QUADRE 100.
Partit polític més pròxim

Q92	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
PP	8,2	5,9	6,5	6,1	6,6
CiU	8,4	8,9	12,0	12,1	10,4
PSC	10,4	13,9	14,6	14,2	13,4
IC	3,4	4,3	4,1	3,0	3,7
EUA	1,2	0,9	0,6	1,8	1,1
ERC	8,9	9,4	9,4	10,1	9,5
Altres	2,2	3,9	2,2	2,2	2,6
Cap	37,6	36,8	34,8	34,4	35,8
NS/NC	19,8	16,1	15,9	16,2	16,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Per grups d'edat, hi ha algunes diferències destacables. Així, mentre que CiU, PSC i ERC obtenen un percentatge parcial més gran com major és l'edat, el PP obté una representació relativa màxima, tres punts per sobre de la mitjana, en el segment d'edat comprès entre els 15 i els 17 anys.

IC, per la seva banda, obté un percentatge més alt en els trams d'edat major i menor en els trams centrals. Aquesta tendència es reproduïx d'una manera exactament inversa amb EUA, que és la formació política sorgida de l'escissió d'IC.

Els que declaren no sentir proximitat amb relació a cap partit polític en particular segueixen una tendència inversament proporcional a l'edat, de manera que, com més joves, major és el percentatge parcial d'aquest ítem.

Un altre aspecte analitzat (**quadre 101**) és l'autodefinició pel que fa al **sentiment de pertinença** en una gradació de "només català" fins a "només espanyol". Una amplíssima majoria dels joves de Catalunya (96,2%) es defineix clarament sobre la seva posició personal en relació amb la identitat nacional. Dels resultats obtinguts es pot desprendre que la identitat nacional majoritària és la catalana. Així, quatre de cada deu enquestats es consideren catalans: un 16,4% es consideren només catalans i un 24,9% es consideren més catalans que espanyols. El segon grup, en termes quantitius, és el dels joves que es consideren tant catalans com espanyols (36%). El bloc dels que s'identifiquen

nacionalment espanyols és minoritari (15,2%) i es distribueix entre un 8,5% que es considera més espanyol que català i un 6,7% que es defineix com a únicament espanyol.

QUADRE 101.
Posició en relació a la identitat nacional

Q93	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Només català	14,3	17,2	14,8	19,0	16,4
Més català que espanyol	22,0	22,9	27,2	27,1	24,9
Tant català com espanyol	36,7	38,6	36,4	32,2	36,0
Més espanyol que català	12,1	9,1	7,0	6,5	8,5
Només espanyol	9,4	5,7	6,1	6,1	6,7
Altres	1,9	3,5	3,7	5,3	3,7
NS/NC	3,6	3,0	4,8	3,8	3,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

La tendència general de predomini de la identitat catalana sobre l'espanyola reflectida en els resultats del **quadre 101** s'accentua a mesura que augmenta l'edat de l'entrevistat. És a dir, que el conjunt de respostes identificades, principalment o exclusiva, amb la identitat catalana augmenta proporcionalment com superior és el segment d'edat dels entrevistats; així, passa d'un 36,3% per al tram de 15 a 17 anys a un 46,1% per al tram de 26 a 29 anys. Els percentatges parcials pel que fa a la identitat espanyola, en canvi, segueixen una tendència inversa i passen d'un màxim de 21,5% en el segment d'edat inferior a un 12,6% en el segment superior.

QUADRE 102.
Especificació d'altres posicions

Q93	Mencions
Ciudadó del món	30
Europeu	10
Indiferent	4
Cap identitat	2
No especificat	28
TOTAL	74

Font: GABISE, SA 1998

Aquestes dades permeten pensar que en els segments d'edat més jove, i molt especialment en el comprès entre els 15 i els 17 anys, la identitat única o principalment catalana deixa de ser majoritària (36,3%), en favor de la identitat compartida ("tant català com espanyol", 36,7%) i les identificacions amb "més espanyol que català" (12,1%) o "només espanyol" (9,4%) sumen, en aquest cas, un 21,5%. Aquest comportament pot respondre, o bé a un increment entre els grups d'edat més joves d'una identitat preferentment espanyola —amb la qual cosa, en cas de mantenir-se aquesta tendència, les noves generacions s'identificarien també més amb la identitat catalana però augmentaria el pes de l'espanyola— o bé respon a una dinàmica d'evolució de la identitat nacional amb l'edat en funció de la qual, a mesura que passen els anys, els joves es van desplaçant cap a posicions d'identificació més catalanistes.

El sentiment europeu es posava també a consideració dels joves catalans (**quadre 103**). La posició dels joves catalans quant a la identificació amb Europa està bastant dividida. Així, el total de joves que es consideren bastant (40,7%) o molt (10,7%) europeus engloba el 51,4% del total, mentre que aquells que es declaren poc (30,5%) o gens (11,1%) europeus representen un 41,6%. El 7% restant no sap o no contesta.

QUADRE 103.

En quin grau et sents europeu/a?

Q94	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt	11,6	9,6	9,1	13,0	10,7
Bastant	38,1	38,6	45,3	40,1	40,7
Poc	29,4	33,5	29,9	28,7	30,5
Gens	11,6	11,5	10,0	11,7	11,1
NS/NC	9,4	6,8	5,7	6,5	7,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Per grups d'edat, es poden establir tendències significatives, tot i no ser simètricament regulars. Així, el percentatge parcial del sentiment molt o bastant europeista augmenta com superior és el segment d'edat dels entrevistats, mentre que el mateix percentatge per als que es declaren poc o gens identificats amb el sentiment europeista segueix una tendència més

regular, de pocs canvis en relació amb el tram d'edat. Es pot concloure, doncs, que el sentiment europeu és més fort en els segments d'edat superiors que en els inferiors.

Per sexes, tot i que els resultats són bastant poc contrastats, es pot distingir un major sentiment europeista entre les dones que no pas entre els homes, de manera que el percentatge parcial dels que se senten molt o bastant europeus és al voltant de quatre punts superior en les dones que en els homes, mentre que el percentatge dels que se senten poc o gens identificats amb el sentiment europeista és de l'orde de cinc punts major en els homes que en les dones. Finalment, per zones de residència, els joves d'àmbits metropolitans se senten més europeus que els de zones urbanes, i aquests més que els de zones rurals.

En avaluar **les opinions dels joves catalans pel que fa al procés d'integració europea (quadre 104)**, una primera conclusió que es fa palesa és que una àmplia majoria (63,2%) considera que és molt important. El gruix d'aquest col·lectiu el formen aquells que, a més, pensen que aquest procés avança a un ritme adequat (38,3%). Els altres entrevistats que pensen que és molt important es divideixen entre els que consideren que el procés va massa ràpid (13%) i els que opinen que va massa lent (11,9%).

QUADRE 104.
Valoració sobre el procés d'integració europea

Q95	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important, va massa ràpid	12,8	13,3	12,4	13,6	13,0
Molt important, va massa lent	10,1	12,8	12,4	11,9	11,9
Molt import. i avança adequadament	36,4	36,2	38,3	42,3	38,3
Poc important	9,9	11,5	13,3	8,7	10,9
Gens important	2,4	3,7	4,6	2,4	3,3
No em preocupa	19,5	16,6	12,6	12,7	15,1
NS/NC	8,9	5,9	6,5	8,5	7,3
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

El percentatge total dels joves que consideren que el procés d'integració europea és poc (10,9%) o gens (3,3%) important és pràcticament similar al percentatge dels que declaren que no els preocupa aquesta qüestió.

Aquests resultats generals tenen un comportament diferent si distingim pels diversos grups d'edat. En primer lloc, destaca el fet que el percentatge d'entrevistats que considera que el procés d'integració europea és molt important és major com superior és el segment d'edat. Així, aquest percentatge és un 59,3% en el segment de 15 a 17 anys, un 62,3% en el segment de 18 a 21 anys, un 63,5% en el de 22 a 25 anys i un 67,8% en el de 26 a 29 anys.

Un segon factor que pren importància segons el grup d'edat estudiat és el dels joves que declaren que no els preocupa el procés d'integració europea. En aquest cas, els grups d'edat inferior —de 15 a 17 i de 18 a 21 anys— són els que presenten uns percentatges parcials més elevats (19,5% i 16,6% respectivament), mentre que els segments superiors presenten uns percentatges força inferiors, amb un 12,6% el de 22 a 25 i un 12,7% el de 26 a 29 anys.

Un tercer element que pot aportar valor a l'anàlisi d'aquesta qüestió és la zona de residència dels enquestats. Els entrevistats de zones rurals són els que, en termes generals, consideren que el procés d'integració europea és menys important i, a més, són els que es declaren menys preocupats per aquest tema. Els que el consideren més important són els entrevistats de zones urbanes, i els d'àrees metropolitanes romanen en una posició intermèdia. Aquestes dades mostren, a més, una relació lògica i coherent amb les tendències sobre el sentiment europeu en relació amb les zones de residència que han estat analitzades en el quadre anterior.

9. Religió, ètica i valors

El **quadre 105** mostra els sentiments i les creences religioses dels entrevistats. La majoria dels joves catalans no mostra un sentiment religiós especialment fervent. Els que es consideren ateu representen el 16%, els agnòstics el 9,8% del global i els que se senten indiferents representen el 25,3% dels joves entrevistats.

QUADRE 105.
Autodefinició en l'aspecte religiós

Q96	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Ateu	14,0	18,7	16,5	14,5	16,0
Agnòstic	8,2	9,6	8,9	12,5	9,8
Indiferent	27,5	25,6	26,6	21,8	25,3
Creient, catòlic	40,0	37,4	38,6	42,0	39,4
Creient, altres confessions cristianes	2,7	3,9	4,3	2,8	3,4
Creient, d'altres religions	1,9	0,7	1,1	1,8	1,3
NS/NC	5,8	4,1	4,1	4,8	4,6
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Els **joves creients** (considerats globalment i sense especificar l'assiduitat de la pràctica religiosa) són el 44,1%. El catolicisme, per cultura i tradició, és la confessió que practica la majoria dels joves creients, que representa el 39,4% del global dels joves catalans. Els joves que declaren pertànyer a d'**altres confessions cristianes** o a d'**altres religions** són una minoria: els entrevistats que pertanyen a altres confessions cristianes són el 3,4%, bàsicament testimonis de Jehovà o, amb menys presència, evangelistes (vegeu **quadre 106**). Els joves que es declaren fidels d'altres religions són el 1,3%, un percentatge molt reduït si tenim en compte el nombre de joves fidels d'altres religions en altres països d'Europa. La religió més practicada (vegeu **quadre 107**) és la musulmana.

Els joves que tenen entre 18 i 25 anys són els que presenten percentatges més elevats de joves que **no creuen o no practiquen** cap creença religiosa (el 53,9% dels joves entre 18 i 21 anys i el 52% dels joves entre 22 i 25 anys). En general, entre els homes hi ha més ateu

que entre les dones (el 18,8% dels homes i el 13,2% de les dones) i, a l'inrevés, les dones mostren un percentatge més elevat de practicants catòlics (el 43,2% de les dones i el 35,6% dels homes).

QUADRE 106.
Especificació d'altres confessions cristianes

Q96	Mencions
Testimoni de Jehovà	8
Evangelista	2
Ortodox	1
Altres	1
TOTAL	12

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 107.
Especificació d'altres religions

Q96	Mencions
Musulmà	9
No determinat	9
Creences pròpies	5
Només crec en Déu	3
Ecumènic	1
Budista	1
TOTAL	28

Font: GABISE, SA 1998

En les àrees metropolitanes, un percentatge més elevat de joves es declara ateu (18,2%). Els indiferents tenen més presència en les àrees urbanes i rurals. Entre els creients hi ha una lleugera tendència a establir-se més en les àrees urbanes i rurals que no en les metropolitanes (37,9% metropolitanes, 41% urbanes i 40% rurals). En canvi, els fidels d'altres confessions cristianes tenen més presència en les àrees metropolitanes (4,9%). Els creients d'altres religions reparteixen la seva presència entre les àrees metropolitanes i les zones rurals (1,62% en les àrees metropolitanes i 1,47% en les rurals).

En resum, els joves catalans estan immersos en el procés de secularització propi de les cultures occidentals, que es caracteritza per una **reducció de la pràctica religiosa i un augment de la indiferència, el dubte o la no creença**.

Aquest procés, tot i ser generalitzat, té matisos diferents segons el lloc de residència dels joves: té més presència en les zones metropolitanes que en les rurals, i les urbanes apareixen a mig camí entre els dos espais. En les zones metropolitanes és on es dona més la diversitat de cultures i actituds religioses. Per sexe, les dones, a pesar de la incidència de la secularització, són més religioses que els homes.

El **quadre 108** exposa les **valoracions** dels joves sobre si determinades circumstàncies de la vida han de tenir una **celebració religiosa**. Els joves catalans entrevistats consideren majoritàriament (un 53,2%) que determinades circumstàncies de la vida, com ara el naixement, el matrimoni o la mort, han de tenir una celebració religiosa. Aquesta opinió és sustentada en part pels joves creients i, alhora, ens deixa entreveure dos aspectes relacionats entre ells: el pes de la religió com a factor de socialització i d'estructuració de la vida quotidiana i l'existència d'una tendència cultural de secularització dels rituals i les celebracions catòliques que porta, conseqüentment, a celebrar-les (no tant pel contingut com per la forma). La creença que tots els actes han de tenir una celebració religiosa és més forta entre els joves de 15 a 17 anys, i es redueix a mesura que avança l'edat.

Els joves que consideren que les celebracions de caràcter religiós només s'han de fer si s'és creient constitueixen un 29,3%. Aquesta actitud obté un percentatge major entre els entrevistats a mesura que avança l'edat.

El 10,8% considera que cap acte de la vida ha de tenir una celebració religiosa. Aquesta és l'actitud pròpia dels que menys creuen en el sentit religiós i que segurament es mostren més a favor d'un sentit totalment civil. Els percentatges més alts relatius a aquesta opinió apareixen entre els joves de 18 a 25 anys.

L'opinió dels joves sobre aquesta qüestió **segons el sexe** té relació amb la tendència observada en el **quadre 105**: les dones mostren un percentatge més alt de creients, per tant és lògic que el percentatge més alt de joves que consideren que totes les celebracions han de tenir un sentit religiós correspongui a les dones. Per contra, els homes —que s'han

mostrat més ateus que les dones— opinen en un percentatge major que cap acte ha de ser religiós.

QUADRE 108.

Opinió sobre si s'ha de fer la celebració religiosa de determinades circumstàncies de la vida, com el naixement, el matrimoni o la mort

Q97	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
En general sí	58,6	54,7	51,5	50,1	53,5
Només si hi creus	27,0	28,6	29,4	31,9	29,3
Generalment no	7,7	11,0	13,0	10,9	10,8
NS/NC	6,8	5,8	6,1	7,1	6,4
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

En les zones rurals és on menys diferència hi ha entre els que creuen que tots els actes han de tenir una celebració religiosa i els que consideren que això només ha de ser així si s'és creient (49,3% que tots els actes siguin religiosos i 35,2% només si s'és creient).

Com s'observa en el **quadre 109**, la joventut catalana opina gairebé de forma unànime (96,6%) que el **respecte envers els altres** és un aspecte molt (79,7%) o bastant (16,9%) important en la nostra societat, de manera que domina clarament el percentatge corresponent als que opinen que ho és molt. Un reduït 2% pensa que és poc important i només un mínim 0,4% pensa que no ho és gens.

Atenent als diversos segments d'edat, es pot identificar clarament una relació de proporcionalitat directa entre l'edat i la importància donada al respecte envers els altres. D'aquesta manera, a mesura que augmenta el tram d'edat estudiat, el percentatge relatiu d'entrevistats que pensen que el respecte és molt o bastant important també s'incrementa. Els percentatges relatius dels que pensen que el respecte envers els altres no és gens important segueixen un comportament invers, és dir, disminueixen a mesura que augmenta el tram d'edat, mentre que els dels que opinen que és poc important és manté pràcticament igual.

QUADRE 109.
Valoració del respecte envers els altres

Q98	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	73,7	79,3	81,7	83,0	79,7
Bastant important	21,7	17,0	15,7	14,2	16,9
Poc important	1,9	2,0	1,9	2,0	2,0
Gens important	1,0	0,4	0,2	0,0	0,4
NS/NC	1,7	1,3	0,6	0,8	1,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Els resultats del **quadre 110**, corresponent a la valoració dels entrevistats sobre la **solidaritat**, són pràcticament idèntics als obtinguts en el quadre anterior. La immensa majoria del joves catalans (96%) pensa que la solidaritat és molt (72,1%) o bastant (23,9%) important; un 2,6% pensa que és poc important, un altre 0,4% pensa que no ho és gens i el 0,9% restant no sap o no contesta.

QUADRE 110.
Valoració de la solidaritat

Q99	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	69,9	73,4	71,0	73,9	72,1
Bastant important	25,1	22,4	25,7	22,7	23,9
Poc important	3,1	2,4	2,6	2,4	2,6
Gens important	0,7	0,7	0,2	0,2	0,4
NS/NC	1,2	1,1	0,6	0,8	0,9
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Els diferents grups d'edat, tot i que amb petites oscil·lacions, fan unes valoracions molt similars. En aquest sentit potser cal destacar que el tram d'edat inferior, dels 15 als 17 anys, és el que presenta un percentatge relatiu més baix entre els que consideren que la solidaritat és molt important (69,9%).

En aquest cas, altres variables explicatives com l'edat o el lloc de residència només aporten alguns matisos per a conèixer millor la valoració dels joves catalans sobre la solidaritat. Així, el percentatge dels qui pensen que la solidaritat és molt important és cinc punts superior entre les dones que entre els homes, mentre que en els percentatges dels qui pensen que és bastant important són els homes qui es col·loquen cinc punts per davant de les dones. Per zones de residència, la situació és molt similar entre les diverses categories i només es pot destacar que els entrevistats de zones urbanes consideren, amb uns percentatges lleugerament superiors a la resta, que la solidaritat és molt o bastant important.

La **tolerància (quadre 111)**, a pesar de tenir una valoració molt positiva per part dels entrevistats, no obté uns resultats tant favorables com els obtinguts per la solidaritat o el respecte. El percentatge dels qui pensen que és molt important es situa en un 65,9% —bastant inferior al de casos anteriors— i, sumat al dels qui pensen que és bastant important (28,3%), fa un total de 94,2%, la qual cosa permet, de tota manera, afirmar que una molt àmplia majoria dels joves catalans situa la tolerància com un dels valors més importants. El percentatge dels qui opinen que la tolerància és poc important (4%) és superior al de casos anteriors, mentre que el percentatge dels qui pensen que és poc important (0,6%) i dels que no saben o no contesten (1,2%) són pràcticament iguals.

En analitzar aquests resultats per zones de residència, s'observen algunes diferències significatives en les respostes dels entrevistats. Els joves de zones urbanes metropolitanes i urbanes presenten una distribució de percentatges pràcticament idèntica — les diferències no són mai més grans d'un punt. Els joves de zones rurals, en canvi, presenten unes dades ostensiblement diferents. D'aquesta manera, mentre que el percentatge dels qui pensen que la tolerància és molt important es situa més de sis punts per sota del mateix percentatge en altres zones, el dels qui pensen que és bastant important ho fa, en la mateixa proporció, per damunt.

QUADRE 111.
Valoració de la tolerància

Q100	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	62,9	64,7	68,0	67,4	65,9
Bastant important	28,9	29,4	27,5	27,3	28,3
Poc important	5,1	3,9	3,7	3,6	4,0
Gens important	0,5	0,9	0,4	0,6	0,6
NS/NC	2,7	1,1	0,4	1,2	1,2
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

La següent qüestió analitzada (**quadre 112**) fa referència a la valoració que els joves catalans fan de l'educació i la cultura. Les dades obtingudes mostren clarament com la gran majoria dels joves catalans (93,2%) pensa que l'educació i la cultura són molt (61,8%) o bastant (31,4%) importants. El percentatge dels qui pensen que són poc importants supera lleugerament el 5%, mentre que els que pensen que no és gens important i els que no saben o no contesten obtenen un 0,7% cadascun.

QUADRE 112.
Valoració de l'educació i la cultura

Q101	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	57,6	61,2	62,3	65,4	61,8
Bastant important	34,2	31,6	31,2	29,1	31,4
Poc important	6,5	5,0	5,4	4,6	5,3
Gens important	1,0	0,9	0,6	0,6	0,7
NS/NC	0,7	1,3	0,6	0,4	0,7
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Aquestes dades, malgrat que presenten un comportament diferent en cada grup d'edat, segueixen una tendència clara i bastant uniforme. Així, a mesura que augmenta l'edat dels entrevistats, el percentatge relatiu dels qui pensen que l'educació i la cultura són importants, ja sigui molt o bastant, també s'incrementa. Es pot concloure, doncs, que, a

mesura que es fan grans, els joves catalans són cada cop més conscients o valoren més favorablement la importància de l'educació i de la cultura.

Els cinc quadres següents (**quadre 113 a 117**) es centren en la valoració que fan els joves catalans de **diversos atributs** de la personalitat, com la **laboriositat**, l'**honradesa**, l'**esperit combatiu**, la **imaginació i la capacitat emprenedora**. El fet d'estudiar globalment aquestes qüestions es deriva del fet que pensem que la seva anàlisi conjunta i interrelacionada pot aportar més interès a l'anàlisi que no pas l'estudi separatament.

L'**honradesa** és la característica o atribut de la personalitat que els joves consideren **més important**. L'honradesa és considerada molt important per dos de cada tres joves enquestats, mentre que la resta de característiques són considerades importants, més o menys, en un de cada dos casos. A més, el percentatge d'enquestats que opinen que l'honradesa és poc o gens important és molt menor, entre set i dotze punts, al percentatge obtingut per la resta de característiques. Per tant, sembla que els joves catalans tenen molt clar que l'honradesa és una de les característiques o valors principals de la persona.

QUADRE 113.
Valoració de la laboriositat

Q102	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	46,3	52,5	47,5	52,0	49,7
Bastant important	39,3	32,9	39,6	38,9	37,5
Poc important	11,3	10,7	10,7	7,5	10,0
Gens important	1,5	2,0	1,5	0,8	1,4
NS/NC	1,7	1,9	0,7	0,8	1,2
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 114.
Valoració de l'honradesa

Q103	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	65,9	66,3	68,0	71,3	67,9
Bastant important	28,3	27,4	27,4	23,1	26,5
Poc important	4,1	5,0	3,2	3,6	4,0
Gens important	0,5	0,4	0,6	1,6	0,7
NS/NC	1,2	0,9	0,9	0,4	0,9
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 115.
Valoració de l'esperit combatiu

Q104	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	46,0	50,6	46,5	49,5	48,2
Bastant important	35,7	32,6	34,4	34,0	34,1
Poc important	12,5	13,5	14,6	10,9	13,0
Gens important	3,9	2,2	3,2	4,4	3,4
NS/NC	1,9	1,1	1,3	1,2	1,4
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 116.
Valoració de la imaginació

Q105	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	42,7	47,0	44,8	44,7	44,9
Bastant important	38,3	33,5	36,7	39,1	36,8
Poc important	15,4	15,6	15,0	14,2	15,0
Gens important	2,2	2,4	2,8	1,6	2,3
NS/NC	1,5	1,5	0,7	0,4	1,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 117.
Valoració de la capacitat emprenedora

Q106	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	53,1	55,0	50,1	54,4	53,1
Bastant important	34,8	33,7	36,4	35,0	35,0
Poc important	8,7	9,4	11,3	8,9	9,6
Gens important	1,0	0,9	1,3	1,4	1,1
NS/NC	2,4	0,9	0,9	0,4	1,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

En l'extrem contrari, la **imaginació** —encara que amb valors alts—obté la **pitjor valoració** comparativa per part dels enquestats, que situen la capacitat emprenedora, la laboriositat i l'esperit combatiu, per ordre de preferència, com a característiques o atributs de la personalitat en una posició intermèdia.

Per **grups d'edat** i per **zones de residència**, els resultats fluctuen i presenten moltes variacions, per la qual cosa no es poden establir tendències ni dinàmiques generals vàlides per a les diverses característiques de la personalitat estudiades. **Per sexe**, els percentatges parcials en cada cas són pràcticament idèntics, i per tant, tampoc no permeten de dibuixar línies d'interrelació significatives.

La següent qüestió analitzada (**quadre 118**) és la valoració que els joves catalans fan de les **bones maneres**. Més de la meitat dels enquestats (57,7%) pensen que són molt importants i un altre 33,6% opina que ho són bastant. Entre els que pensen que les bones maneres no són pas tan importants, es poden distingir els opinen que ho són poc (6,6%) i els que creuen que no ho són gens (1,3%). El 0'8% restant no sap o no contesta. Es pot concloure, doncs, que una àmplia majoria dels joves catalans, concretament vuit de cada deu, pensen que les bones maneres són bastant o molt importants.

QUADRE 118.
Valoració de les bones maneres

Q107	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	52,8	57,9	56,2	63,2	57,7
Bastant important	35,9	33,6	36,2	28,9	33,6
Poc important	8,2	6,7	5,4	6,7	6,6
Gens important	1,9	0,9	1,5	0,8	1,3
NS/NC	1,2	0,9	0,7	0,4	0,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Per grups d'edat, tot i que les dades no descriuen tendències clares en cap direcció, es pot dir que, en general, sembla que els grups de joves amb menys anys superior donen més importància a les bones maneres que en els segments més joves.

A continuació, es posen a consideració dels joves altres característiques de la personalitat que permeten una anàlisi conjunta (quadres 119 a 123). Tant el **seny**, com la **intel·ligència** o la **destresa** i la **capacitat manual** són atributs o habilitats importants de la persona. El més interessant en aquest cas, com en algun altre cas anterior, es veure la correlació que s'estableix entre les valoracions dels joves en relació amb les diverses característiques. D'aquesta manera, el **seny obtindria una valoració màxima relativa** (amb un 59,4% de respostes "molt important" i un 32,7% "bastant important), seguit de la intel·ligència (amb un 54,5% i un 33,0%, respectivament) i de la destresa i la capacitat manual (amb un 37,5% i un 36,9%).

QUADRE 119.
Valoració del seny

Q108	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	57,4	60,4	57,2	62,5	59,4
Bastant important	35,2	30,0	35,9	30,0	32,7
Poc important	5,3	6,5	5,4	5,7	5,7
Gens important	1,9	3,2	1,3	1,8	2,1
NS/NC	0,2	0,0	0,2	0,0	0,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 120.

Valoració de la intel·ligència

Q109	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	54,0	54,9	55,1	53,8	54,5
Bastant important	35,2	33,3	30,7	33,6	33,0
Poc important	9,2	9,1	11,7	10,7	10,2
Gens important	0,7	1,3	2,0	1,4	1,4
NS/NC	1,0	1,5	0,6	0,6	0,9
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 121.

Valoració de la destresa i la capacitat manual

Q110	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	40,2	42,5	31,9	35,9	37,5
Bastant important	37,1	34,0	37,3	39,5	36,9
Poc important	16,9	16,5	21,9	18,9	18,6
Gens important	4,8	5,2	8,0	5,0	5,8
NS/NC	1,0	1,9	0,9	0,8	1,2
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 122.

*Valoració d'altres
(69 respostes)*

Q111	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt important	42,9	50,0	65,0	55,0	55,1
Bastant important	42,9	31,8	20,0	25,0	27,5
Poc important	14,3	9,1	5,0	10,0	8,7
Gens important	0,0	0,0	5,0	0,0	1,5
NS/NC	0,0	9,1	5,0	10,0	7,3
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 123.

Especificació d'altres valors i trets de caràcter

Q111	Mencions
Bonedat	3
Simpatia	3
Sinceritat	2
Esperança	2
Llibertat	2
No especificat	44
Altres	13
TOTAL	69

Font: GABISE, SA 1998

Per segments d'edat, les dades són força regulars, sense que es puguin establir tendències generals explicatives. Potser, únicament caldria destacar que la destresa i la capacitat manual tenen una valoració força diferent entre els dos trams d'edat superiors i inferiors. Així, mentre que, en els dos primers trams d'edat, el percentatge dels que pensen que és molt important es manté al voltant del 40-42%, en passar als dos trams següents, es redueix considerablement i passa a situar-se d'un 32 a un 35%. D'aquest fet es pot derivar que, a partir d'una certa edat, els joves relativitzen la importància de la destresa i la capacitat manual, possiblement en favor d'altres característiques.

El **Quadre Resum C** ordena de més important (sumant el "molt" i el "bastant") a menys relevant tot un ampli **conjunt de valors socials** que hem vist analitzats un a un a les pàgines anteriors i encara que el pes donat a cadascú dels valors analitzats és molt alt en tots els casos, tindríem els següents cinc blocs: **en un primer bloc** tindríem: "el respecte als altres" (96,6%), "la solidaritat" (96,0%), "l'honradesa" (94,4%); i "la tolerància" (94,2%); **en un segon bloc** estaria: "l'educació i la cultura" (93,2%), "el seny" (92,1%), i "les bones maneres" (91,3%); **en un tercer bloc**: "la capacitat emprenedora" (88,1%), "la intel·ligència" (87,5%), i "la laboriositat" (87,2%); **en un quart bloc**: "l'esperit combatiu" (82,3%) i "la imaginació" (81,7%); i finalment, en un **cinquè bloc**, "la capacitat manual" (74,4%).

QUADRE RESUM C

Conjunt de valors socials, ponderats pels joves, de més a menys importants
(Agregació de "Molt important" i "Bastant important")

	%
Respecte als altres	96,6
Solidaritat	96,0
Honradesa	94,4
Tolerància	94,2
Educació i cultura	93,2
Seny	92,1
Bones maneres	91,3
Capacitat emprenadora	88,1
Intel·ligència	87,5
Laboriositat	87,2
Espirit combatiu	82,3
Imaginació	81,7
Capacitat manual	74,4

Font: GABISE, SA 1998

A continuació analitzem un seguit de temes que continuen centrant part del debat social en l'actualitat. En primer lloc, en el **quadre 124** s'estudien les **opinions dels joves catalans** en relació amb el tema del **divorci**. En general, els joves catalans es mostren favorables al divorci. D'una àmplia majoria (93,4%), un 58,8% el justifica en qualsevol cas, mentre que un 34,6% el justifica només en determinades circumstàncies. El percentatge de joves que es mostren obertament en contra del divorci és un reduït 4,85% i l'1,85% restant no ha volgut manifestar-se sobre aquesta qüestió.

QUADRE 124.

Justificació del divorci

Q112	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
En qualsevol cas	56,2	58,6	56,4	63,8	58,8
Només en determinades circumstàncies	36,1	33,3	39,0	30,3	34,6
Mai	4,6	6,3	3,5	4,8	4,8
NS/NC	3,2	1,9	1,1	1,2	1,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Un factor que en aquest cas concret pren rellevància és el **sexe** de l'entrevistat. Les dones són lleugerament més favorables al divorci (gairebé tres punts) que els homes, és a dir, que

presenten uns percentatges majors de respostes favorables. Per contra, els homes es declaren en contra del divorci en major proporció que les dones. Agregant aquestes dades es fa palès que l'opinió de les dones pel que fa al divorci és més favorable que la dels homes.

Les **valoracions dels joves catalans** quant a la qüestió de l'**avortament**, com es recull en el **quadre 125**, mostren una posició bastant favorable en general (85,8%). Així, quatre de cada deu entrevistats es mostren favorables a l'avortament en qualsevol cas, mentre que un 45,1% ho fa només en determinades circumstàncies. D'altra banda, el percentatge dels qui es declaren en contra suposa un 11,9% del total.

QUADRE 125.
Justificació de l'avortament

Q113	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
En qualsevol cas	35,2	40,9	41,6	44,2	40,7
Només en determinades circumstàncies	46,8	43,3	46,6	44,0	45,1
Mai	14,2	12,9	10,5	10,5	11,9
NS/NC	3,9	3,0	1,3	1,4	2,3
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Mentre que el percentatge de joves que es mostra favorable a l'avortament només en determinades circumstàncies oscil·la entre els diversos grups d'edat, el percentatge dels que el justifiquen en qualsevol cas augmenta a mesura que s'incrementa l'edat. Paral·lelament, el percentatge dels qui s'hi declaren en contra va disminuint amb l'edat. Per tant, es pot concloure que, a mesura que es fan grans, els joves catalans es mostren més favorables a l'avortament en qualsevol cas i es redueixen les opinions obertament contràries.

La **valoració** dels joves catalans sobre l'**eutanàsia** és una altra de les qüestions analitzades en aquest apartat (**quadre 126**). Les dades obtingudes mostren una posició bastant favorable (83,4%) dels joves catalans pel que fa a l'eutanàsia. El percentatge més important d'enquestats, un 43,1%, correspon als que justifiquen l'eutanàsia en qualsevol cas. Molt a prop es situen els que la justifiquen només en circumstàncies determinades (40,3%) i, en

tercer lloc, i a força distància, es situen els que es manifesten en contra de l'eutanàsia en qualsevol cas (12,3%).

QUADRE 126.
Justificació de l'eutanàsia

Q114	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
En qualsevol cas	39,5	46,0	43,8	42,1	43,1
Només en determinades circumstàncies	38,8	36,6	41,2	44,7	40,3
Mai	14,5	13,4	12,4	9,5	12,3
NS/NC	7,2	4,1	2,6	3,8	4,2
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Les posicions descrites presenten comportaments diferents segons l'edat dels entrevistats. Així, el grup de 15 a 17 anys és el que presenta un mínim relatiu entre els que justifiquen l'eutanàsia en qualsevol cas (39,5%), el segon percentatge més baix entre els que ho fan només en determinades circumstàncies (38,8%) i els màxims relatius entre els que no la justifiquen mai (14,5%) i els que no saben o no contesten (7,2%). A partir d'aquí, i amb l'excepció del tram de 18 a 21 anys —en què el percentatge dels partidaris de l'eutanàsia en qualsevol cas és màxim (46,0%) i el dels que ho fan en determinades circumstàncies és mínim (36,6%)—, els percentatges presenten una tendència cap a la disminució de les posicions contràries a l'eutanàsia.

Les posicions descrites presenten comportaments diferents segons l'edat dels entrevistats. Així, el grup de 15 a 17 anys és el que presenta un mínim relatiu entre els que justifiquen l'eutanàsia en qualsevol cas (39,5%), el segon percentatge més baix entre els que ho fan només en determinades circumstàncies (38,8%) i els màxims relatius entre els que no la justifiquen mai (14,5%) i els que no saben o no contesten (7,2%). A partir d'aquí, i amb l'excepció del tram de 18 a 21 anys —en què el percentatge dels partidaris de l'eutanàsia en qualsevol cas és màxim (46,0%) i el dels que ho fan en determinades circumstàncies és mínim (36,6%)—, els percentatges presenten una tendència cap a la disminució de les posicions contràries a l'eutanàsia.

L'**opinió dels joves catalans** sobre les **relacions homosexuals** (quadre 127) tanca aquest petit bloc de preguntes centrades en alguns aspectes de caire ètic, que formen part del debat social en el moment actual. Una àmplia majoria dels joves catalans (71,8%) es mostra clarament favorable a les relacions homosexuals i un 14,1% hi està a favor només en determinades circumstàncies; si sumem ambdues xifres, obtenim un total de 85,9%, enfront dels que s'hi oposen totalment (9,7%). També cal afegir que un 4,5% no respon a la pregunta.

QUADRE 127.
Justificació de les relacions homosexuals

Q115	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
En qualsevol cas	61,8	72,4	77,1	73,6	71,8
Només en determinades circumstàncies	15,5	13,7	12,2	15,3	14,1
Mai	16,4	8,5	8,0	7,3	9,7
NS/NC	6,3	5,4	2,8	3,8	4,5
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

En la valoració de les relacions homosexuals, les dones són molt més favorables que els homes. Dos de cada tres homes defensen o justifiquen en qualsevol cas les relacions homosexuals i les dones ho fan en tres de cada quatre ocasions. A més, les dones es manifesten en contra molt menys que els homes, gairebé deu punts per sota.

En un àmbit més general, una altra de les qüestions analitzades és l'opinió dels joves catalans sobre **el fet que alguns polítics s'enriqueixin personalment** a través de les seves responsabilitats polítiques o de govern (quadre 128). La major part dels joves catalans (86,7%) es manifesta clarament en contra de la possibilitat que els polítics treguin profit personal dels seus càrrecs. Concretament, un 69,6% dels entrevistats es mostra en total desacord i un altre 17,1% bastant en desacord. El 6,1% dels entrevistats no es manifesta ni d'acord ni en desacord, mentre que un 3,6% està bastant d'acord i un 1,9% molt d'acord. Es veu clarament que l'opinió majoritària dels joves catalans és contrària a l'enriquiment personal dels polítics mitjançant el seu càrrec, i és només una petita minoria, el 5,5%, que s'hi mostra a favor.

QUADRE 128.

És lògic que els polítics treguin profit personal del seu càrrec?

Q116	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Gens d'acord	64,3	67,7	73,8	71,5	69,6
Bastant en desacord	17,1	18,9	15,0	17,4	17,1
Ni acord ni en desacord	8,7	6,7	4,1	5,7	6,1
Bastant d'acord	4,8	3,2	3,9	3,0	3,6
Molt d'acord	1,9	1,7	2,6	1,6	1,9
NS/NC	3,1	1,9	0,7	0,8	1,6
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Analitzant les dades per **grups d'edat** s'obtenen alguns resultats interessants. Així, a mesura que augmenta l'edat dels entrevistats, s'incrementen els percentatges parcials agregats dels qui estan bastant o en total desacord que els polítics treguin profit personal del seu càrrec. En aquest sentit, la diferència entre el segment d'edat inferior (81,4%), de 15 a 17 anys, i el superior (88,9%), de 26 a 29 anys, és superior a set punts, la qual cosa mostra clarament aquesta tendència cap a posicions més crítiques amb la qüestió analitzada. Paral·lelament, i malgrat algunes fluctuacions importants, els percentatges dels qui es mostren indecisos o bastant en desacord segueixen una tendència a la baixa a mesura que augmenta el tram d'edat.

La zona de residència és una variable que en aquest cas condiciona de manera ostensible l'opinió dels entrevistats. Així, mentre que en els àmbits urbans i metropolitans dos de cada tres joves es mostren totalment en desacord amb l'enriquiment personal dels polítics a partir dels seus càrrecs, en les zones rurals aquesta proporció augmenta considerablement i són tres de cada quatre entrevistats els que es mostren en total desacord. Per sexes, malgrat que les diferències són molt menors, entre un i dos punts en la majoria de casos, es pot observar una posició més crítica en les dones que en els homes pel que fa a la posició sobre aquesta qüestió.

El següent tema estudiat, recollit en el **quadre 129**, es centra en l'opinió dels joves catalans sobre **el fet que alguna vegada es condueixi amb una copa de més**. Les dades mostren que dos de cada quatre joves catalans estan totalment en desacord (51,6%) i un altre de cada quatre (25,6%) bastant en desacord amb el fet que a vegades es condueixi amb una copa de més. Per tant, l'àmplia majoria dels joves catalans mostra una posició contrària a

conduir després d'haver begut més del compte, mentre que els que es mostren indiferents són 11,3% i els que s'hi mostren favorables, ja sigui molt (2,8%) o bastant (7,8%), suposen poc més de la desena part del total (10,6%).

QUADRE 129.

És normal que alguna vegada es conduïxi amb una copa de més?

Q117	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Gens d'acord	50,4	46,5	51,9	57,6	51,6
Bastant en desacord	23,9	28,9	24,2	25,2	25,6
Ni acord ni en desacord	12,8	12,2	11,8	8,5	11,3
Bastant d'acord	9,9	8,7	7,0	5,9	7,8
Molt d'acord	2,4	2,8	3,7	2,2	2,8
NS/NC	0,7	0,9	1,3	0,6	0,9
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Els grups d'edat superiors mostren una posició bastant més crítica que els inferiors quant al fet de conduir amb una copa de més. En general, els percentatges parcials dels qui es declaren en contra de tal premissa augmenten a mesura que augmenta l'edat dels entrevistats. De forma paral·lela, els percentatges parcials dels que es mostren indiferents i, fins i tot, bastant d'acord amb el fet que de vegades es conduïxi havent begut més del compte, van minvat a mesura que creix l'edat dels joves enquestats. Per tant, es pot apuntar que en la joventut catalana hi ha una tendència, a mesura que augmenta l'edat, cap a posicions més crítiques davant el fet de conduir havent ingerit begudes alcohòliques.

En general, els homes es mostren molt més transigents que les dones en aquest aspecte. Mentre que la diferència en el percentatge agregat dels qui estan bastant o totalment en desacord entre els homes i les dones és lleugerament superior a tres punts a favor de les dones, quan passem al percentatge dels qui hi estan bastant o molt d'acord la tendència s'accentua força. Així, el percentatge d'homes bastant o molt favorables a conduir alguna vegada amb una copa de més dobla, pràcticament, el de les dones, la qual cosa, sumada a l'anterior, permet contrastar les diferents opinions dels joves catalans segons el sexe.

El **quadre 130** recull les opinions dels joves catalans sobre el **maltractament, en circumstàncies determinades, dels animals**. Són una minoria molt reduïda, menys del 3%, el total de joves catalans que estan molt (1,2%) o bastant (1,6%) d'acord que es pot

maltractar un animal en algunes circumstàncies concretes. A banda d'un 0,6% que no sap o no contesta i un 4,1% que no pren una posició ni a favor ni en contra, la resta de joves catalans, que configura una molt àmplia majoria (92,4%) dins del total, es mostra bastant (17,7%) o totalment (74,7%) en desacord amb el fet analitzat.

QUADRE 130.

En determinades circumstàncies, es pot maltractar un animal?

Q118	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Gens d'acord	71,6	73,3	77,0	76,3	74,7
Bastant en desacord	21,0	17,6	16,5	16,6	17,7
Ni acord ni en desacord	4,3	5,2	3,3	3,8	4,1
Bastant d'acord	1,9	1,9	1,3	1,4	1,6
Molt d'acord	1,0	1,3	1,1	1,2	1,2
NS/NC	0,2	0,7	0,7	0,8	0,6
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

En aquest cas, les dades no evolucionen ni pateixen variacions importants entre els diversos segments d'edat, per la qual cosa no es poden establir tendències ni diferències especialment significatives. Per sexes, les dones són lleugerament (menys de quatre punts) més contràries a maltractar els animals que els homes, i, per àmbit de residència, els habitants de zones rurals són els que més clarament és mostren en total desacord amb el maltractament dels animals, i es situen entre 8 i 10 punts per sobre dels entrevistats d'altres zones. Aquesta diferència s'inverteix en la següent resposta ("bastant en desacord"), i es difumina en la resta d'opinions.

En vista de l'aparent increment, o almenys de la seva major transcendència pública, de casos de dones maltractades que han tingut lloc en els darrers mesos, és important conèixer l'opinió dels joves catalans en relació amb aquesta qüestió (**quadre 131**). Les dades recollides permeten afirmar que els joves catalans es manifesten quasi unànimement en contra que **en les relacions de parella es produeixin moments de violència física**. El gruix d'aquesta gran majoria el formen els que es declaren totalment en contra (83,3%), mentre que els que hi estan bastant en desacord representen el 12,8% del total. El percentatge total dels que hi estan bastant (0,8%) o molt (0,6%) en contra és molt baix (inferior al 1,5%) i el dels que no prenen una posició clara suposa un 1,8% del total.

QUADRE 131.

A les relacions de parella és normal alguns moments de violència física?

Q119	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
gens d'acord	80,0	81,5	86,3	84,8	83,3
Bastant en desacord	14,0	14,5	10,9	11,9	12,8
Ni acord ni en desacord	3,4	1,1	1,5	1,4	1,8
Bastant d'acord	1,0	0,9	0,4	0,8	0,8
Molt d'acord	1,0	0,7	0,4	0,4	0,6
NS/NC	0,7	1,3	0,6	0,8	0,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

L'especial tarannà de la problemàtica tractada podria fer pensar que la posició de les dones hauria de ser més implacable contra qualsevol mena de maltractament físic que no pas la dels homes. Per contra, les dades obtingudes desmenteixen aquest *a priori*, i demostren una posició pràcticament idèntica entre els homes i les dones joves a Catalunya. Un cop dit això, cal remarcar que les diferències són mínimes i que, si bé les dones es mostren totalment en desacord amb qualsevol mena de violència física en major proporció que els homes, aquests últims obtenen un percentatge major entre els qui hi estan bastant en desacord.

Per zones de residència, i de manera similar al quadre anterior, la principal diferència la marquen els entrevistats de zones rurals. Els joves d'àmbits rurals són els que presenten un percentatge relatiu màxim en la posició totalment contrària a la violència física en les relacions de parella. En canvi, entre els que es declaren bastant en desacord la situació és la inversa, i els joves de zones rurals presenten el mínim relatiu. En la resta de respostes les diferències són mínimes.

La següent qüestió analitzada (**quadre 132**), seguint amb una temàtica propera a l'anterior, planteja l'opinió dels joves catalans en relació amb el fet de **castigar físicament els nens**. En aquest cas, malgrat que les dades són similars a les del quadre anterior, no és tan aclaparadora la majoria d'entrevistats que es declara en contra dels càstigs corporals als nens. Tanmateix, un elevat 93,7% dels joves catalans es mostra en desacord, ja sigui bastant (17,3%) o totalment (74,4%). Un 4,0% no es defineix per cap de les dues opcions i, mentre que un 2'3% es mostra bastant d'acord, un altre 1,1% es mostra molt d'acord, i el percentatge dels que no saben o no contesten. és mínim (0.8%).

QUADRE 132.

Algunes vegades cal castigar corporalment els nens?

Q120	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Gens d'acord	72,5	74,6	74,7	75,5	74,4
Bastant en desacord	18,6	16,0	17,0	18,0	17,3
Ni acord ni en desacord	5,8	4,8	3,0	2,8	4,0
Bastant d'acord	1,2	2,6	2,6	2,6	2,3
Molt d'acord	1,2	1,1	1,9	0,4	1,1
NS/NC	0,7	0,9	0,9	0,8	0,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

La tendència general per grups d'edat s'orienta cap a una posició més intransigent envers els càstigs corporals als nens a mesura que augmenta l'edat, per bé que el percentatge dels que hi estan bastant d'acord es manté pràcticament constant.

Per **lloc de residència**, els entrevistats de les zones rurals marquen, un cop més, la diferència. En aquest cas, la distribució de percentatges segueix una dinàmica molt similar a la dels dos quadres anteriors. Així doncs, els joves d'àmbits rurals es situen entre cinc i set punts per sobre dels altres en la posició totalment contrària al càstig corporal, i per sota en la bastant contrària, i es redueixen les diferències en la resta de respostes.

Els resultats de la pregunta orientada a conèixer l'opinió dels joves en relació amb el **consum de drogues** es poden complementar amb les dues qüestions que el capítol sobre temes de salut dedica a l'extensió de les drogues en l'entorn de l'entrevistat. Centrant-nos en les dades recollides en el **quadre 133**, observem que més de la meitat dels joves catalans (54,8%) està en total desacord amb l'afirmació que prendre drogues en alguns moments no és dolent. Si afegim a aquest percentatge el d'aquells que estan bastant en desacord amb la mateixa afirmació, el resultat és que pràcticament tres de cada quatre joves catalans pensen, encara que en graus diferents, que les drogues són dolentes. Hi ha un 14,3% que no pren una posició clara, ni a favor ni en contra, i poc més del 10% es declara bastant (6,4%) o molt (3,9%) d'acord amb l'afirmació que prendre drogues en alguns moments no és dolent. Aquestes dades contrasten amb l'altíssim contacte que els joves manifesten tenir amb les drogues "suaus" i amb les "dures" en el seu entorn immediat.

QUADRE 133.

No és dolent prendre drogues en alguns moments?

Q121	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Gens d'acord	53,0	54,1	55,7	56,2	54,8
Bastant en desacord	20,2	21,3	18,4	18,9	19,7
Ni acord ni en desacord	18,1	11,1	13,5	15,5	14,3
Bastant d'acord	4,8	8,3	6,1	5,8	6,4
Molt d'acord	2,9	4,1	5,4	3,0	3,9
NS/NC	1,0	1,1	0,9	0,8	0,9
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Per trams d'edat, i malgrat que els percentatges relatius dels qui es declaren totalment en contra que el consum de drogues no és dolent augmentin a mesura que s'incrementa l'edat, no es poden establir dinàmiques ni tendències significatives. Així doncs, cal anar a cercar altres variables que siguin més explicatives. I una d'aquestes variables és el sexe. Les dones es mostren molt més contràries al consum de drogues que no pas els homes. Mentre que el percentatge agregat d'homes que estan bastant o totalment en desacord amb l'afirmació que el consum de drogues en alguns moments no és dolent es situa lleugerament per damunt dels dos terços del total, el de les dones s'eleva fins a representar les quatre cinquenes parts del total. A més, el percentatge relatiu dels homes duplica i triplica al de les dones en les respostes de "bastant d'acord" i "molt d'acord", respectivament.

La darrera qüestió tractada en aquest capítol es centra en l'opinió dels joves catalans quant a la **immigració**. Malgrat que els resultats recollits en el **quadre 134** són positius i mostren que, majoritàriament (73,6%) els joves catalans no pensen que els immigrants "portin gairebé sempre problemes", no amaguen que prop d'un 10% dels entrevistats pensen que la immigració implica sovint situacions problemàtiques, i que un 15,7% no presenta una posició clara sobre això.

QUADRE 134.

Els immigrants gairebé sempre porten problemes?

Q122	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Gens d'acord	50,5	48,4	51,2	48,8	49,7
Bastant en desacord	19,6	22,7	24,7	28,0	23,9
Ni acord ni en desacord	15,5	16,6	14,7	16,1	15,7
Bastant d'acord	7,3	6,5	5,4	3,8	5,7
Molt d'acord	5,6	4,1	3,2	1,8	3,6
NS/NC	1,7	1,7	0,9	1,6	1,5
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Analitzant les mateixes dades per grups d'edat, identifiquem una tendència segons la qual el percentatge d'opinions favorables a la immigració és directament proporcional a l'edat dels entrevistats. Així doncs, a mesura que augmenta l'edat dels entrevistats, no només creix el percentatge relatiu dels qui pensen que la immigració no implica nous problemes, sinó que, a més, es redueix el d'aquells que pensen el contrari. L'únic percentatge que es manté estable, tot i que amb fluctuacions, és el d'aquells que no manifesten una posició clarament definida.

Les diferències per sexes són mínimes tot i que, entre els homes, els percentatges dels qui estan bastant o molt d'acord que la immigració sempre porta problemes són lleugerament superiors que entre les dones.

Per àmbits de residència, les diferències no són en cap cas gaire grans. Tanmateix, es pot dibuixar una tendència clara segons la qual els joves de les zones metropolitanes són més tolerants, o tenen un opinió més favorable, pel que fa a la immigració que els de les zones urbanes i aquests, al seu torn, són més tolerants que els d'àmbits rurals.

QUADRE 135.

S'ha d'acceptar que alguns cops s'embruti el carrer?

Q123	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Gens d'acord	36,2	39,1	44,0	52,4	43,2
Bastant en desacord	26,6	28,7	25,0	25,7	26,5
Ni acord ni en desacord	20,3	15,9	17,2	12,7	16,3
Bastant d'acord	11,1	10,7	7,0	7,1	8,9
Molt d'acord	4,6	3,9	5,2	1,6	3,8
NS/NC	1,2	1,7	1,7	0,6	1,3
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 136.

¿És normal fer petits enganys a la hisenda pública?

Q124	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Gens d'acord	38,9	34,4	31,7	39,3	35,8
Bastant en desacord	17,2	21,1	20,4	22,1	20,3
Ni acord ni en desacord	20,1	18,0	21,1	18,6	19,4
Bastant d'acord	12,1	15,2	14,3	9,7	12,9
Molt d'acord	5,8	7,2	10,9	7,7	8,1
NS/NC	6,0	4,1	1,7	2,6	3,5
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

En relació al conjunt de **valors i d'actituds** que hem analitzat, el **Quadre Resum D** sintetitza el conjunt de respostes **obtingudes ordenades de més acord a menys**, encara que el rebuig (desacord) és molt alt en totes elles: **1.** "petits enganys a la Hisenda Pública" (acord 21,0%, desacord 56,1%); **2.** "embrutar el carrer" (acord 12,7%, desacord 69,7%); **3.** "conduir amb una copa de més" (acord 10,6%, desacord 77,2%); **4.** "prendre drogues ocasionalment" (acord 10,30%, desacord 74,5%); **5.** "els immigrants porten problemes" (acord 9,3%, desacord 73,6%); **6.** "normal que els polítics treguin benefici del càrrec" (acord 5,5%, desacord 86,7%); **7.** "castigar físicament als nens" (acord 3,4%, desacord 91,7%); **8.** "maltractar els animals" (acord 2,8%, desacord 92,4%); i la **9.** "violència física amb la parella" (acord 1,4%, desacord 96,1%).

QUADRE RESUM D

*Valoració de diverses actituds relacionades amb els valors i la convivència,
ordenades de més acord a més*

(Sumant gens o bastant desacord i bastant o molt acord)

	Acord	Desacord
Petite enganya Hisenda Pública	21,0	56,1
Embrutar el carrer	12,7	68,7
Conduir amb una copa de més	10,6	77,2
Prendre drogues ocasionalment	10,3	74,5
Els immigrants porten problemes	9,3	73,6
Els polítics es beneficien del càrrec	5,5	86,7
Castigar físicament als nens	3,4	9,7
Maltractar els animals	2,8	92,4
Violència física amb la parella	1,4	96,1

Font: GABISE, SA 1998

10. Temes de salut

Ja hem vist com el tema de les drogues és considerat problemàtic per bona part dels joves. En el **quadre 137** es pretén valorar l'experiència directa de consum de drogues suaus en l'entorn més directe de l'entrevistat. Més de la meitat dels enquestats (52,3%) pensen que el consum de drogues "suaus" està molt estès al seu voltant. Si a aquest elevat percentatge se li suma el 28,7% de joves entre els quals el consum d'aquest tipus de drogues està bastant estès, el total obtingut mostra que, per 4 de cada 5 enquestats, les drogues "suaus" són un factor força freqüent en el seu entorn social.

QUADRE 137.
Valoració del consum de drogues "suaus" en l'entorn de l'entrevistat.

Q125	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt estès	50,1	58,3	51,9	48,0	52,3
Bastant estès	30,1	25,0	31,1	29,1	28,7
Poc estès	10,4	7,2	10,0	7,3	8,6
Gens estès	7,5	7,8	5,9	12,9	8,5
NS/NC	1,9	1,7	1,1	2,8	1,9
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Tot i que per grups d'edat no es poden establir tendències significatives, per zones de residència les dades presenten diferències importants. Els joves residents a zones urbanes són els que perceben amb major grau l'extensió del consum de drogues "suaus", mentre que els de les zones rurals són els que menys ho perceben. Els joves de les zones metropolitanes es situarien en una posició intermèdia, molt d'acord amb els resultats globals del conjunt dels joves de Catalunya.

Els resultats obtinguts en tractar la mateixa qüestió però amb relació a les drogues "dures" (**quadre 138**) presenten unes característiques molt diferents. Així, de les cinc respostes

possibles, tres presenten percentatges totals pràcticament idèntics: “molt estès” amb un 25,0%, “bastant estès” amb un 25,6% i “poc estès” amb un 25,7%. El percentatge dels que consideren que no està gens estès no és gaire inferior (20,2%) i el dels que no saben o no contesten és un 3,5%. Cal remarcar, de tota manera, que la meitat dels joves catalans (50,6%) viuen en el seu entorn immediat experiències amb les drogues “dures”.

Tenint en compte altres variables, trobem elements diferencials pel que fa al sexe dels entrevistats: es pot dir que el percentatge total de dones que perceben que el consum de drogues “dures” està molt o bastant estès en el seu entorn social és superior al dels homes i, a l'inrevés, de manera complementària, el percentatge d'homes que considera que el consum de drogues “dures” està poc o gens estès és superior al de les dones.

QUADRE 138.
Valoració del consum de drogues "dures" en l'entorn de l'entrevistat.

Q126	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt estès	20,7	29,4	26,1	22,5	25,0
Bastant estès	29,2	25,5	24,4	24,1	25,6
Poc estès	25,5	23,7	27,0	26,7	25,7
Gens estès	21,5	17,9	18,7	23,1	20,2
NS/NC	3,1	3,5	3,7	3,6	3,5
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Una tercera variable que presenta diferències en relació amb la percepció de l'extensió del consum de drogues “dures” en l'entorn de l'entrevistat és la zona de residència. Els joves que viuen a zones urbanes són, proporcionalment, els que consideren que l'ús de drogues “dures” està més estès en el seu entorn. Els joves de les zones metropolitanes es situen en una posició intermèdia i els de les zones rurals són els que consideren o perceben que el consum d'aquestes drogues està menys estès en el seu entorn.

Un altre tema analitzat, el dels **desequilibris psicològics**, també està molt estès en l'entorn dels joves catalans (vegeu **quadre 139**). Més de la meitat dels joves catalans, concretament el 54,7%, consideren que en el seu entorn social estan bastant (34,7%) o molt (20,0%)

estesos els problemes psicològics, com la depressió o l'estrès. A banda d'un 2,8% que no sap o no contesta, la resta considera que està poc (29,5%) o gens (13,0%) estès.

QUADRE 139.
Valoració dels problemes psicològics (estrès, depressió...) en l'entorn de l'entrevistat.

Q127	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt estès	17,6	21,6	20,3	20,0	20,0
Bastant estès	32,6	33,8	36,0	36,0	34,7
Poc estès	29,5	32,2	27,4	28,9	29,5
Gens estès	15,7	10,2	14,6	12,1	13,0
NS/NC	4,6	2,2	1,7	3,2	2,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Per grups d'edat, es pot establir una certa progressió en la valoració de l'extensió en l'entorn de l'entrevistat de problemes psicològics, de manera que, en els segments superiors, el percentatge d'aquells que consideren que estan bastant o molt estesos són els més alts.

En aquest cas concret, hi ha altres variables que són explicatives. Així, per sexes, les dones perceben en major proporció que els homes l'extensió d'aquests problemes de tipus psicològic. I, per zones de residència, els entrevistats d'àrees urbanes pensen, en major proporció que els de les àrees metropolitanes, i aquests que els entrevistats a les zones rurals, que aquests problemes psicològics estan molt o bastant estesos en llur entorn personal i social.

En vista dels resultats del **quadre 140**, hi ha un ampli segment dels joves catalans (45,6%) que creu que el fet de tenir **relacions sexuals sense prendre precaucions** està molt estès o bastant estès en el seu entorn. Les malalties de transmissió sexual o els embarassos no desitjats, per exemple, haurien de ser coneguts i influenciar els hàbits sexuals dels joves. Així doncs, sembla que encara hi ha molt per fer en aquesta qüestió pel que fa a la informació, formació i assistència. De tota manera, el 47,4% de les respostes consideren adequades les precaucions que es prenen en l'entorn dels joves catalans.

QUADRE 140.

Valoració de les relacions sexuals sense prendre precaucions en l'entorn de l'entrevistat

Q128	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt estès	15,9	22,9	19,8	19,8	19,8
Bastant estès	22,7	27,4	26,4	26,1	25,8
Poc estès	30,4	27,5	29,9	30,1	29,4
Gens estès	21,0	16,3	17,9	17,6	18,0
NS/NC	10,1	5,9	5,9	6,3	6,9
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

En el tram d'edat inferior, potser per la menor incidència o freqüència de les relacions sexuals en aquestes edats, el percentatge agregat dels qui pensen que les relacions sexuals sense precaucions estan bastant o molt esteses és mínim. A més, en aquest tram d'edat, el percentatge de no sap o no contesta és màxim (10,1%), i superior al dels altres trams. El següent segment d'edat, dels 18 a 21 anys, presenta uns resultats que segueixen una tendència pràcticament inversa, de manera que el percentatge dels qui pensen que aquesta mena de relacions estan molt o bastant esteses (50,3%) és el màxim relatiu, mentre que el dels que consideren que estan poc o gens esteses és el mínim (43,8%). Els dos trams d'edat superiors tenen un comportament molt similar entre si i s'apropen a la distribució dels percentatges totals.

Atenent a altres variables que aporten valor a l'anàlisi, cal assenyalar que els entrevistats de zones urbanes són els que proporcionalment més pensen que aquestes relacions sexuals sense precaucions estan bastant o molt esteses, mentre que els d'altres zones presenten uns resultats pràcticament idèntics. I, per sexes, les dones pensen en major proporció que els homes que les relacions sexuals sense precaucions estan bastant o molt esteses.

Pràcticament sis de cada deu joves catalans (59,4%) pensen que l'alimentació incorrecta o desequilibrada està bastant o molt estesa en el seu entorn personal i social (quadre 141). Aquesta tendència es distribueix de manera bastant homogènia entre els diversos grups d'edat, per bé que en el segment dels 22 als 25 anys el percentatge dels qui pensen que està

bastant o molt estesa té el màxim relatiu (62,3%) i, en el segment superior, de 26 a 29 anys, obté el mínim (57,2%).

QUADRE 141.

Valoració de l'alimentació incorrecta o desequilibrada en l'entorn de l'entrevistat

Q129	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt estès	29,6	26,6	26,9	28,5	27,8
Bastant estès	28,7	32,9	35,4	28,7	31,6
Poc estès	23,1	25,1	23,9	28,3	25,2
Gens estès	13,5	11,3	10,6	11,5	11,6
NS/NC	5,1	4,1	3,3	3,2	3,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Aquestes dades permeten veure que els joves catalans són força conscients, o almenys tenen aquesta percepció, que l'alimentació incorrecta o desequilibrada és força estesa en el seu entorn. Existeixen diferències notables per sexe i per lloc de residència: les dones en major proporció que els homes, els residents a zones urbanes més que els de zones rurals i aquests més que els de zones metropolitanes, pensen que l'alimentació incorrecta està molt o bastant estesa.

Si fem referència a la vessant més esportiva (**quadre 142**), un ampli 53,9% dels joves catalans considera que **la manca d'exercici físic** està bastant o molt estesa en el seu entorn personal. Per grups d'edat, la situació és bastant similar en tots els casos excepte en el del segment dels 22 als 25 anys, en què aquest percentatge s'eleva gairebé fins al 60%.

QUADRE 142.

Valoració de la manca d'exercici físic (vida sedentària) en l'entorn de l'entrevistat

Q130	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Molt estès	24,6	21,6	26,3	21,9	23,6
Bastant estès	25,8	32,0	33,5	28,7	30,3
Poc estès	29,9	29,0	27,0	36,0	30,4
Gens estès	14,9	12,4	9,1	10,1	11,4
NS/NC	4,8	5,0	4,3	3,4	4,3
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Per lloc de residència, els entrevistats d'àrees urbanes mostren una distribució de percentatges similar a la del grup d'edat dels 22 a 25 anys, és a dir, amb els màxims relatius en els percentatges dels que pensen que la manca d'exercici físic està molt o bastant estesa, mentre que els de les zones rurals segueixen la tendència dels percentatges totals, i els de les zones metropolitanes es divideixen en parts pràcticament idèntiques entre els que pensen que la manca d'exercici està bastant o molt estesa i els que opinen que ho està poc o gens.

11. Trets lingüístics

Una part del qüestionari que responien els joves catalans feia referència a usos, actituds i valors relacionats amb qüestions lingüístiques. Una primera consideració –prèvia– és **la llengua en la qual es van realitzar les entrevistes personals**: els entrevistadors procuraven en tots els casos que fos l'entrevistat qui parlés en la llengua triada, encara que sempre s'iniciava la conversa en català i, si no s'indicava el contrari, l'entrevista es desenvolupava en aquesta llengua.

Un ampli **66,1% de les entrevistes es va formular en català** i les respostes es van rebre en la mateixa llengua (un 48,9% directament i un 17,2% després de comentar-ho). De manera complementària, **un 33,9% de les entrevistes va ser en castellà** (en un 22% dels casos aquesta va ser l'opció directament escollida). Les dades completes sobre aquesta qüestió poden consultar-se en el **quadre 154** (Característiques bàsiques dels entrevistats).

QUADRE 143.

Autovaloració sobre el domini oral del català

Q131	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
No en parlo gens	5,3	3,9	3,9	5,3	4,5
El parlo, però amb molta dificultat	9,4	5,6	4,3	5,3	5,9
El parlo, però amb moltes incorreccions	12,1	16,8	11,7	12,9	13,4
El parlo bastant fluid i correcte	37,8	32,5	36,0	35,2	35,2
El parlo molt correctament	35,2	39,4	43,2	39,7	39,6
NS/NC	0,2	1,9	0,9	1,6	1,2
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

L'autovaloració sobre el **domini oral del català (quadre 143)** ens mostra que aquesta llengua és parlada **sense dificultat** per un molt ampli 74,8% dels joves, al qual caldria sumar els que són conscients que el parlen amb incorreccions, que constitueixen un 13,4%; això ens donaria un total **d'un 88,2% dels catalans entre 15 i 29 anys**. Les diferències per grups d'edat no són molt significatives; de tota manera, si sumem les respostes "no el parlo gens" amb les que manifesten "el parlo, però amb molta dificultat", ordenades de menys

coneixement a més, les franges d'edat són: de 15 a 17 anys (14,7%), de 26 a 29 anys (10,3%), de 18 a 21 anys (9,5%) i, finalment, de 22 a 25 anys (8,2%).

El quadre 144 fa referència a la utilització del català i el castellà orals en els diferents àmbits de la vida quotidiana del joves catalans: són majoritaris els que parlen català sempre, que són el 21,1%, o els que ho fan quasi sempre, que són el 23,1% —“el 75% del temps en català”—, això fa un total d'un 44,2%. Un de cada quatre (25,1%) manifesta utilitzar el català i el castellà de la mateixa manera (al 50%). Complementàriament, un 20% manifesta parlar més en castellà “el 75% del temps en castellà” o sempre en castellà (10%); així doncs, el total de joves en els quals domina el castellà és del 30%.

QUADRE 144.
Autovaloració sobre la utilització del català i castellà orals

Q132	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
100% català	20,5	19,4	20,9	23,7	21,1
75% català	19,5	20,9	26,1	25,1	23,1
50% català i 50% castellà	22,2	23,8	29,6	23,9	25,1
75% castellà	23,9	25,9	15,0	16,0	20,0
100% castellà	12,8	9,6	7,4	10,9	10,0
NS/NC	1,2	0,4	0,9	0,4	0,7
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Encara que les diferències no siguin molt marcades, si mirem aquestes dades per segments d'edat trobem que el català és més usat entre els joves que tenen entre 22 i 29 anys i, per tant, són els sectors situats entre els 15 i els 21 anys els que fan servir més el castellà (arriben al 36,7%, quasi set punts per damunt de la mitjana).

Si ens referim al domini escrit del català (quadre 145) en el qual es situen els entrevistats, les respostes segueixen la mateixa tendència que en el cas del domini oral. Són molts (85,6%) els joves que declaren escriure'l bé (o amb poques faltes) i encara podríem sumar-hi el 8% de les respostes “l'escriu amb moltes faltes”; això ens donaria un total d'un 93,6%. Aquestes proporcions són encara més altes que les del català parlat, la qual cosa

potser ens mostra que l'expressió oral es viu com a més compromesa perquè afecta directament la relació entre les persones, mentre que la "seguretat" en el llenguatge escrit és més gran ja que, normalment, no es té l'interlocutor directe al davant i, a més, es "s'hi pot donar més voltes".

QUADRE 145.
Autovaloració sobre el domini escrit del català

Q133	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
No l'escriu	3,4	3,1	5,0	9,3	5,3
L'escriu amb moltes faltes	10,4	7,6	5,6	9,3	8,0
L'escriu amb algunes faltes	46,3	37,0	37,3	33,7	38,2
L'escriu correctament	39,3	51,9	50,8	45,6	47,4
NS/NC	0,7	0,4	1,3	2,0	1,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Si treballem les dades anteriors **pels quatre grups d'edat** analitzats, tampoc no hi trobem diferències fortes. Tanmateix, podem assenyalar que **el domini escrit del català segueix una relació inversa a l'edat** (no l'escriuen un 3,1% dels joves de 18 a 21 anys, un 5% de 22 a 25 anys i un 9,3% de 26 a 29 anys); encara que lleugerament, el grup de 15 a 17 anys és el que trenca la tendència, ja que no l'escriuen un 3,4%. I això queda encara més clar si ens fixem en l'apartat "*l'escriu amb moltes dificultats*", en el qual aquest grup es situa al capdavant.

La utilització pràctica del català escrit és més baixa que les altíssimes xifres de coneixement (saber-lo escriure) que hem reflectit. Paral·lelament a la llengua parlada (i quasi amb els mateixos resultats), són majoritaris els joves que **escriuen en català (45,6%)**; aquests es divideixen en els que ho fan tot en català (24,5%) o els que escriuen el 75% en aquesta llengua (21,1%). El següent bloc són els que manifesten **que escriuen la meitat en català i l'altra meitat en castellà (22,3%)**. Finalment, els joves que fan servir **únicament el castellà** són el 9,2%, i els que l'usen en un 75% dels casos són el 21,8% (total 31%). Totes aquestes dades poden consultar-se en el **quadre 146**.

QUADRE 146.

Autovaloració sobre el percentatge d'utilització del català i el castellà escrits

Q134	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Pràcticament el 100% en català	22,7	22,7	25,6	26,7	24,5
Aproximadament el 75% en català	22,9	24,4	20,4	16,8	21,1
El 50% en català i el 50% en castellà	22,7	19,6	23,3	23,9	22,3
El 25% en català i la resta en castellà	22,7	24,8	22,2	17,6	21,8
Només en castellà i/o d'altres llengües	7,7	7,6	7,4	14,0	9,2
NS/NC	1,5	0,9	1,1	1,0	1,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

El domini de la lectura del català és encara més ampli que l'escrit o el parlat, ja que només un 3,5% dels entrevistats manifesten no llegir-lo. Tal com podem veure en el quadre 147, un 85,5% "el llegeixen sense dificultat" i un 6,4% "amb alguna dificultat"; si suméssim aquests dos valors tindríem un 91,9% de les respostes i encara hi podríem afegir un 3,4% que diu "llegir-lo amb moltes dificultats". Les diferències per blocs d'edat són molt petites, però mostren també la tendència que els més joves dominen més el català llegit.

QUADRE 147.

Autovaloració sobre el domini de la lectura del català

Q135	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
No el llegeixo	3,1	3,3	3,5	4,2	3,5
el llegeixo amb moltes dificultats	5,8	3,5	2,4	2,6	3,4
El llegeixo amb alguna dificultat	8,0	6,1	5,2	6,7	6,4
El llegeixo sense dificultats	81,9	85,8	88,4	85,2	85,5
NS/NC	1,2	1,3	0,6	1,4	1,1
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Les opinions quant a la situació lingüística a Catalunya es reflecteixen en les posicions (d'acord o de desacord) respecte d'un conjunt d'afirmacions que es plantejaven als joves de Catalunya. En general, en un primer bloc de qüestions, trobem un cert equilibri entre les posicions d'acord i de desacord; cal remarcar que es tracta d'afirmacions que permeten molts matisos en el seu debat i que —tal com es reflecteix en els quadres del 148 al 153—

les respostes s'haurien d'emmarcar en una escala que recollís dos valors, "totalment" o "relativament", tant per a l'acord com per al desacord.

QUADRE 148.

A Catalunya es parla massa el castellà?

Q136	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Totalment d'acord	24,3	22,0	23,7	24,3	23,5
Relativament d'acord	26,3	26,6	29,8	27,1	27,5
Relativament en desacord	19,0	19,6	23,3	19,4	20,4
Totalment en desacord	25,1	26,1	17,6	22,3	22,6
NS/NC	5,3	5,7	5,7	6,9	5,9
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

El **quadre 148** posa a consideració dels joves l'afirmació "a Catalunya es parla massa el castellà". La majoria dels entrevistats hi estan **d'acord (51%)**, dividits en totalment (23,5%) o relativament (27,5%). Complementàriament, un **43%** expressa el seu **desacord** relatiu (20,4%) o absolut (22,6%). Un **5,9%** **no respon** la pregunta.

La frase "se n'està fent un gra massa, amb la protecció del català" no és correcta pel **49%** dels joves catalans; en la posició contrària hi trobem un **45,7%**. La gradació de les respostes és la següent: totalment d'acord 17,2%, relativament 28,5%; totalment en desacord 25%, relativament 24%. Aquestes dades són en el **quadre 149**.

QUADRE 149.

Se n'està fent un gra massa amb la protecció del català?

Q137	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Totalment d'acord	22,2	16,5	15,4	16,0	17,2
Relativament d'acord	28,7	30,5	28,9	25,9	28,5
Relativament en desacord	22,7	21,6	25,7	25,7	24,0
Totalment en desacord	21,7	25,3	26,7	25,7	25,0
NS/NC	4,8	6,1	3,3	6,7	5,2
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Un altre dels temes que es va plantejar (**quadre 150**) versava sobre l'afirmació "cal protegir més el català (la Generalitat no ho fa prou)". L'opinió del conjunt dels entrevistats, tot i mantenir també un cert equilibri, es decanta al **desacord (49%)**, amb relació als que hi **estan d'acord (44,6%)**. En concret estan totalment d'acord un 16,5% i relativament d'acord un 28,1% i, complementàriament, els desacords relatius constitueixen un 31,2% i els desacords absoluts un 17,8. Un 6,4% no respon la qüestió.

QUADRE 150.

Cal protegir encara més el català (la Generalitat no ho fa prou)?

Q138	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Totalment d'acord	15,4	18,5	15,9	16,0	16,5
Relativament d'acord	27,5	24,8	28,5	31,7	28,1
Relativament en desacord	33,7	30,9	31,5	29,3	31,2
Totalment en desacord	16,4	20,0	18,9	15,5	17,8
NS/NC	7,0	5,9	5,2	7,5	6,4
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

En el **quadre 151** podem analitzar les reaccions dels joves catalans davant l'afirmació "s'ha arribat ja a una situació de normalització lingüística". Les opinions, en aquest cas, estan molt dividides, en dos blocs gairebé iguals: un **46,9%** hi està **d'acord** i un **45,1%** **opina el contrari**. Un 7,9% "no sap, no contesta".

QUADRE 151.

Hem arribat ja a una situació de normalització lingüística?

Q139	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Totalment d'acord	19,1	19,4	16,6	18,0	18,2
Relativament d'acord	29,3	25,5	27,9	32,6	28,7
Relativament en desacord	26,9	29,9	29,6	28,3	28,8
Totalment en desacord	13,8	17,4	19,6	13,6	16,3
NS/NC	10,9	7,8	6,3	7,5	7,9
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

En canvi, l'acord és molt majoritari (**quadre 152**) en la consideració que "la Generalitat protegeix bé el català, però cal seguir protegint-lo". Estan **d'acord** amb aquesta afirmació el **67,9%** dels enquestats (un 34,2% totalment i un 33,7% relativament). Manifesten el seu

desacord amb l'esmentada frase un **26,9%** dels entrevistats (un 7,1% de forma absoluta i un 19,8% de manera relativa).

QUADRE 152.

La Generalitat protegeix bé el català però cal seguir protegint-lo?

Q140	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Totalment d'acord	30,6	37,3	35,1	32,8	34,2
Relativament d'acord	38,8	30,1	33,3	33,6	33,7
Relativament en desacord	16,6	20,9	20,7	20,4	19,8
Totalment en desacord	7,5	7,2	6,8	7,1	7,1
NS/NC	6,5	4,4	4,1	6,1	5,2
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

Finalment, el **quadre 153** reflecteix també les opinions respecte d'una altra consideració: "*a Catalunya tothom hauria de saber català i castellà*". L'opinió **d'acord** és majoritària (**78,4%**); hi està en **desacord** únicament un **18,2%** dels entrevistats, i no contesta el 3,5% de la mostra. Les gradacions en la resposta expressen també aquest sentir majoritari: el 55,8% hi està totalment d'acord i el 22,6% relativament, mentre que el 12,1% es situa en el desacord relatiu i només el 6,1% en l'absolut.

QUADRE 153.

A catalunya tothom hauria de saber català i castellà?

Q141	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Totalment d'acord	53,7	56,6	56,1	56,3	55,8
Relativament d'acord	23,6	21,3	23,7	22,1	22,6
Relativament en desacord	11,8	13,5	11,3	11,5	12,1
Totalment en desacord	6,5	5,6	7,0	5,2	6,1
NS/NC	4,3	3,0	1,9	5,0	3,5
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

12. Característiques bàsiques dels entrevistats

QUADRE 154.

Idioma en què vol que se li faci l'entrevista

Q1	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Català	44,1	46,0	50,3	54,6	48,9
Castellà	30,1	20,0	20,0	19,6	22,0
Indiferent (es fa en català)	15,2	18,3	18,5	16,2	17,2
Indiferent (es fa en castellà)	10,6	15,7	11,3	9,7	11,9
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 155.

Sexe

Q2	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Home	48,9	50,1	51,8	48,8	50,0
Dona	51,1	49,9	48,2	51,2	50,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 156.

Edat

Q3	%
15-17 anys	20,7
18-21 anys	27,0
22-25 anys	27,0
26-29 anys	25,3
TOTAL	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 157.

Zona de residència

Q4	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Metropolitana	37,6	43,8	43,3	34,6	40,0
Urbana	28,7	28,8	29,4	29,1	29,0
Rural	33,7	27,4	27,4	36,4	31,0
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 158.

Classe social en què se situa

Q5	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Alta	3,4	2,2	2,2	2,0	2,4
Mitjana alta	6,8	6,5	8,3	6,9	7,1
Mitjana	75,6	79,9	78,2	73,6	76,9
Mitjana baixa	7,5	8,5	7,2	12,3	8,9
Baixa	0,7	0,9	1,1	1,0	0,9
NS/NC	6,0	2,0	3,0	4,2	3,7
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 159.

Estat civil

C6	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Solter/a, viu sol	93,0	89,6	79,2	52,8	78,2
Solter/a, viu en parella	1,5	3,9	9,3	10,8	6,6
Casat/da	0,7	2,2	7,1	31,8	10,7
Separat/da, divorciat/da	0,0	0,4	0,7	2,0	0,8
Vidu/a	0,0	0,0	0,2	0,0	0,1
NS/NC	4,8	3,9	3,5	2,6	3,7
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 160.

Lloc de naixement

Q7	15-17	18-21	22-25	26-29	TOTAL
Municipi de residència	57,6	64,0	56,4	54,4	58,2
Altres municipis catalans	35,8	29,9	34,9	30,8	32,7
Altres municipis espanyols	4,6	4,3	5,2	11,1	6,3
Estranger	1,9	1,9	3,5	3,8	2,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 161.
Altres municipis de Catalunya esmentats

Q7	Mencions
Barcelona	210
Girona	50
Manresa	11
Igualada	46
Tarragona	60
Lleida	113
St. Sadurni d'Anoia	10
Vilafraanca Penedès	25
Vic	5
Raus	12
Esplugues de Llobregat	7
L'Hospitalet del Llobregat	6
Terrassa	6
Sabadell	5
Altres	87
TOTAL	653

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 162.
Altres municipis d'Espanya esmentats

Q7	Mencions
Palma de Mallorca	8
Badajoz	7
València	7
Caceres	5
Madrid	5
Màlaga	5
Sevilla	5
Jaén	5
Almeria	5
León	4
Toledo	4
No especificat	28
Altres	38
TOTAL	126

Font: GABISE, SA 1998

QUADRE 163.
Països estrangers esmentats

Q7	Mencions
França	11
El Marroc	10
Andorra	3
Alemania	3
Argentina	2
Bèlgica	2
Egipte	2
Xile	2
Gran Bretanya	2
No especificat	12
Altres	7
TOTAL	56

Font: GABISE, SA 1998